

Tesztelje a Legjobbát!

Próbálja ki Victory FL modelljeinket!

Kérje még ma személyes
tesztelésre keresőtávcsöveinket
az Ön egyedi igényeinek
megfelelően –költségmentesen
és minden kötelezettség nélkül!*

Tesztelés után speciális áron megvásárolható

Victory FL keresőtávcsövek
már 1.435,- €-től

*Az akció ajánlat 2011-05-15-től 2011-08-31-ig érvényes.

Az akció részleteiről érdeklődjön:

Blaser Magyarország Kft.
Tel: 52/521-092
Email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

www.zeiss.de/sportoptics/testthebest

We make it visible.

MAGYAR
VADÁSZLAP

A szerkesztőség címe:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
Tel./fax: +36-1/242-0042
Mobil: +36-70/702-5000
e-mail: info@vadaszlap.hu

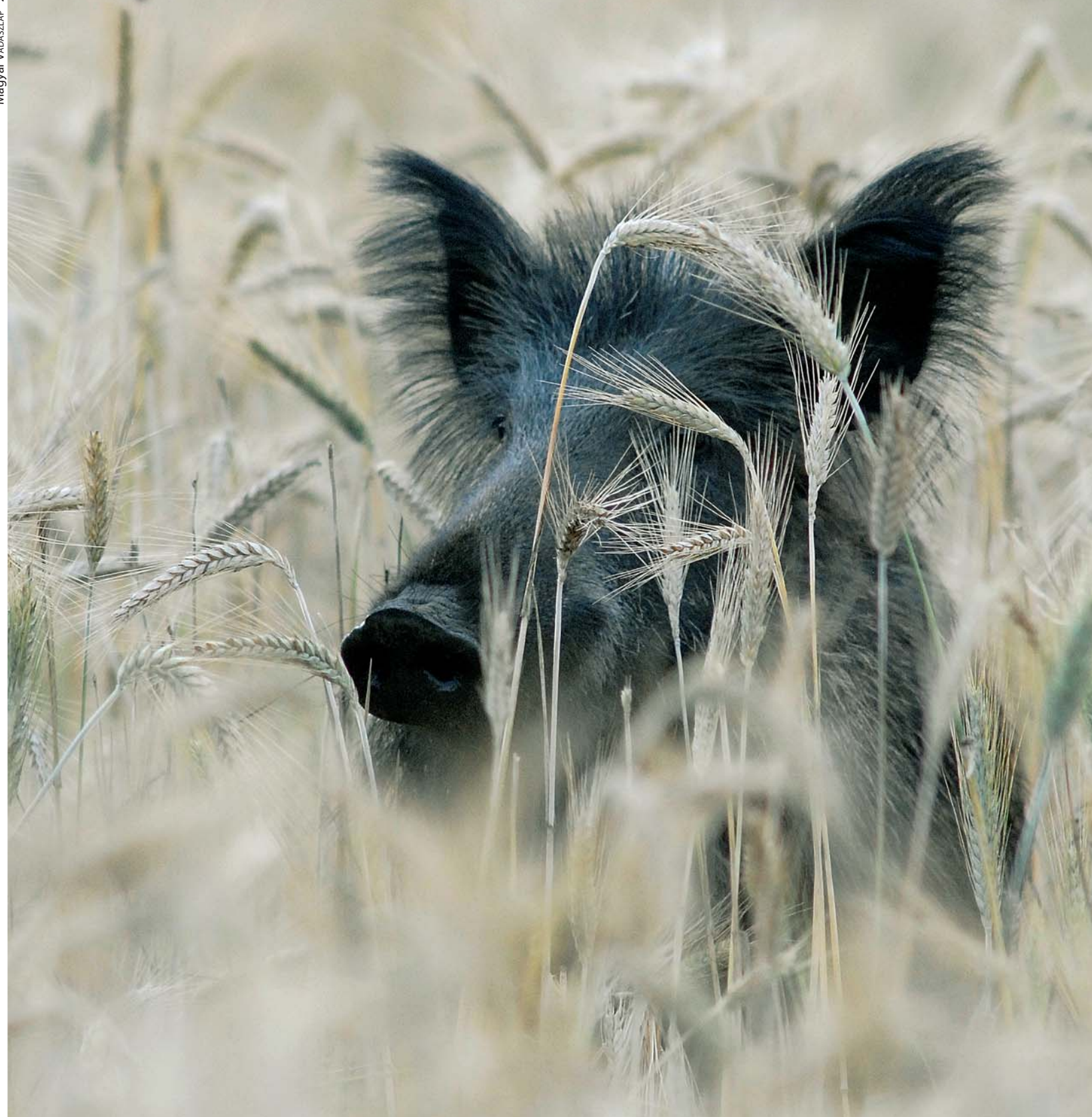
HU ISSN 1215-6159

Magyar Vadászlap 2011/Július

MAGYAR
VADÁSZLAP

CXXXII. (20.) ÉVFOLYAM 7. SZÁM • 2011/JÚLIUS •
ÁRA: 850 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 750 FT • www.vadaszlap-online.eu

**Ikon • Nemes a hagyomány • Kinek az orra puhább? • Ki becsülhet vadkárt?
Védve, vagy védtelenül • A drilling dinasztia • Sárga-láz • Mesés vadbiológia**

Ikon

Nem zörög a Haraszthy, ha a szél nem fújja! Azaz az új szelek elkezdtek zörgetni a természetvédelem volt államtitkárának az eddigi, a vadászok szempontjából korántsem áldásos tevékenységét, amely néhány ugyancsak érthetetlen természet-átalakításban nyilvánult meg. Pár évvel ezelőtt lapunk hasábjain is foglalkoztunk a biharugrai tavak tönkretételével, pedig akkor még nem gyalulták le a gátakat, de rendesen beletört a bicskánk a témába, bíróság kötelezett bennünket néhány mondat helyreigazítására. Fájt, mint sok egyéb, a vadászatot ért igazságtalanság, de tudomásul kellett vennünk, mert a hatalom nem a mi oldalunkon állt.

Rövidesen eldől, hogy mihez tartuk magunkat, mire képesek a választott ikonjaink. Az ikon kifejezést természetesen a keleti keresztény egyházak szóhasználatából kölcsönöztem, de nem a számítástechnikában, az internetezésben divatosá vált hangulatkifejező kis arcocskák, jelek, emotikonok értelmében használom, hanem egy kicsit új, akár divatosá is válható vadászati fogalmat próbálok belőle fabrikálni.

A valódi ikonok ugyanis mindig többet jelentenek egyszerű képnél, képmásnál. Gondolati kapcsolatot hoznak létre a szemlélő, a néző és a szigorú kánon alapján megfestett Fény Fia, az Istenszülő Mária vagy a szentek között. Az ikon tulajdonképpen egy lehetőség, egy alkalom, hogy félretegyük a félelemtől remegő alázatosságunkat, megteremti, felidézi, sugározza a reményt, a hitet, hogy lehet másképp, lehet jobban. Persze ehhez el kellene készíteni, meg kellene alkotni a magyar vadászat ikonjait, hogy legyen mit tisztelnünk, legyen bennünk az érzés, a megrendíthetetlen hit a „vörös” sarokban. Igen, a vörös sarokban, melynek semmi köze nincs se a szocializmushoz, se a kommunizmushoz, az ósláv nyelvben a gyönyörű színanimája, megfelelője a „vörös”, néha még valamiféle rendkívüli, ünnepélyes, vagy módfelett fontos dolgot is jelent. Moszkvában nem a bolsevizmus, hanem a görög-keleti fontossága miatt nevezték el „vörösnek” a város legszebb, központi terét.

Azt írja az irodalom, hogy még az egyszerű parasztember is a tőle telhető legszebben próbálja meg fölékesíteni ezt a sarkot. Az ikon által ábrázolt, titokzatos jelenlétbe vetett hit miatt van az, hogy az orosz és az ukrán keresztények a saját házukba való belépés vagy látogatás, illetőleg a családjuk vagy vendégeik köszöntése előtt meghajolnak az ikonok előtt és keresztet vetnek. Ez a „jelenlét” gátat vetett néhány illetlen magatartásnak, és így nehéz volt hazudni, csalni vagy erőszakoskodni az ikon vagyis a „szentek” előtt. Az, hogy milyen mélységesen berögzült az emberek hétköznapi életébe ez az érzés, azt jól mutatja egy ősi közmondás: „Ha valamiféle kísértésed van egy gaztett elkövetésére, hívd segítségül a szenteket és állj meg az ikonok előtt.”

Gondolom, nagyon nem kell ragoznom, hogy a fentiek ismeretében miért tartom fontosnak a magyar vadászat ikonjait. Naivság, gyerekes optimizmus, idealizmus... illethetnek bármilyen jelzővel, vállalom. Ha csak egyetlen ikon és vörös sarok „elkészül”, már nem lefetyeltem hiába!

Pedig hozzá vagyok szokva, hogy mint önkéntes „próféta”, a pusztába kiabálom bölcsességtől duzzadó „tanaim”. Nemrég Zalaegerszegről hívtak telefonon, vegyünk részt a Nyugat-Dunántúl legrangosabb szakmai kiállításán. Örömmel – válaszoltam, mint befogadott „zalai” – de amikor megláttam a szakmai(!!!) kiállítás nyomtatványán egy amerikai fehér farkú szarvast – amit könnyen letölthet az internetről bármelyik „hozzáértő” grafikus – bunkó módon küldtem el a szervezőt, mondván: a világ legszebb gímszarvas állományával rendelkező régióban több, mint snassz szakmainak titulálni egy olyan kiállítást, amit a fehér farkúval reklámoznak.

De mi a fenét akarok? Tavasszal hiába sügtam, javasoltam, hogy változtassák meg a magyar vadászat legnagyobb seregszemléjének kikiáltott FeHoVa logóját, ebben is az amerikai fehér farkú szarvas árnyképe látható. Igaz, megfordították az agancsát és helyenként „leradírozták” a farkát, de a hivatalos logon, maradt a felálló farkú, a Hungexpo Zrt. által elfogadott.

Hölgyeim és Uraim! Semmit nem változtattam a helyzeten, ha bevallom, vagy ha tagadom... nem irigykedésből csesztetem a témát.

CSEKŐ SÁNDOR

sandorcseko@vadaszlap.hu

Címlapon:
Vaddisznó a gabonában
Fotó: Blaumann Ödön

A tartalomból:

Aktuális

C.I.C. közgyűlés – Szentpétervár	414.
Nemes a hagyomány	415-416.
A Vadászati Kultúra Napja	416-418.
A vadhús rágósabbik fele	419.
Tévhit és tanácsok villámlás idejére	420.
Védve, vagy védtelenül	433.

Vadgazdálkodás

A magasles	421.
Apróvad – kontra vaddisznó?!	424.
Időben szólunk	425-427.
Az állam vadja eszik, a vadász fizet.	429-431.

Vadászati jog

Ki becsülhet vadkárt?	428.
-----------------------------	------

Vadászfegyver

A drilling dinasztia	436-437.
----------------------------	----------

Külvilág

Sárga-láz	442-443.
-----------------	----------

Vadászkutya

Vizsgától a versenyig V.	450-451.
-------------------------------	----------

Hihető és hihetetlen történetek

A vadászirodalomról, sokadszor	452.
Meglepetések őzhíváskor	453-455.

História

Farkasok nyomában	456-457.
-------------------------	----------

Humor

Mesés vadbiológia	458-459.
-------------------------	----------

Gyerekeknek

A Főnix titka	466-467.
---------------------	----------

Sauer és Zeiss jubileumi akció

Sauer: több, mint 350 000 db eladott S202 modell és 260 év szakmai tapasztalata
Zeiss: prémium optika 165 éve

Vásároljon Sauer 202 Classic
vagy Elegance kivitelű golyós vadászfegyvert
Zeiss Duralyt 3-12x50 céltávcsővel 2 700 EUR-tól
és takarítson meg akár 635 EUR-t!

2011-07-31-ig,
áremelés előtti áron,
a készlet erejéig

SAUER

We make it visible.

Az akció jobbkezes, bajor pofadékos
és az alábbi kaliberű fegyverekre
vonatkozik a készlet erejéig:

S202 Classic: .243Win, .30-06, 8x57IS,
9,3x62, 6,5x68, .300 Win Mag, 8x68S

S202 Elegance: .30-06, 9,3x62, .300 Win Mag

Békés megyei idényrekordok

A Békéscsabai Alföld Vadásztársaság területén május 4-ikén este és másnap hajnalban került terítékre a két, nyolcévesnek bírált őzbak. A szerencsés szlovák vendégvadász, Juraj Spidlik második éve vadászik nálunk.

A baloldali agancs 657 gramm és 177,98 pontos, a jobboldali agancs 605 gramm, pontszáma 156,23. A bírálati pontszámok alapján Békés megyében ezek a bakok bizonyultak a legerősebb agancsúaknak ebben az idényben.

Dr. Lami András, Vt. elnök

Ötszáz feletti agancsok

Nem mindennapi vadászserencse érte a Sobori Vadásztársaság (Győr-Moson-Sopron megye) egyik rendszeresen visszatérő vendégét, Duris Józsefet. A képen látható két őzbak április 27-én és május 3-án került terítékre. A bakok agancsai 520 és 501 gramm súlyúak voltak, mindkettő korát 7 évesre becsülték. **Nagy Balázs**

Fehér sakál esett Bólyon

A képen látható érdekes, csak helyenként pigmentált aransy-kál kant Stefan Kovach hivatásos vadász ejtette el idén januárban a Bóly Zrt. sáripusztai védkerületében. A majdnem fehér színű (flavisztikus) példány orrtükre hússzínű, talppárnái azonban feketék, szemei barnák voltak.

Fehér Péter, fővadász

Ezüst érmes agyarak

2011. május 17-én, 22.15-kor jött ki az éjszakai holdvilágnál az egyik Duna-ártéri szóróra a képen látható kan. A szerencsés elejtő Csizmazia Gábor, aki 21 éve tagja a Makádi Vadásztársaságnak. Az elmúlt négy évben három olyan kant lőtt, amelyek 150 kiló feletti zsigerelt súlyúak voltak, ez a kancsi azonban „csak” 123 kiló volt.

A két nagyagyar hossza 21,0 és 22,3, a kisagyarak körmérete pedig 8-8 centiméter, a bírálaton ezüstérmet kapott.

Igazán kiváló vadkannak örülhetett az a fiatal vadász, aki esti lesre indulva, egy kukoricavetés mellett húzódó fiatalosban pillantotta meg az éppen kiváltani készülő disznót. A fiatalember mintegy százhusz méterről rálőtt.

A kan rövid halálvágta után összeesett és a fiatal vadász büszkén vehette birtokba zsákmányát. Az elejtő Somogyvári Sándor sportvadász, aki a Gyöngyös Vadásztársaság területén, Görösgal határában, április 26-án hozta terítékre az ezüstérmes agyaráú kant. A remeteken feltörve 113 kilót nyomott a mérlegen, a nagyagyarak hossza 20,9, nemzetközi pontja 116,04.

C.I.C. közgyűlés – Szentpétervár

Május 12-16. között rendezték meg Szentpétervárott a Nemzetközi Vadvédelmi Tanács (C.I.C.) 58. Közgyűlését, amelynek fő célja volt, hogy alternatívákat kínáljon a nemzetközi szakma számára a vadgazdálkodás és vadászat helyéről a 21. századi természeti erőforrás-gazdálkodásban. A rendezvényen a vadgazdálkodás-tudomány nagy nevei mellett megjelentek a nemzetközi természetvédelmi szervezetek (IUCN, CITES, FAO) képviselői is.

Kiváló alaphangot adott a beszélgetéshez az ENSZ keretében működő UNESCO azon határozata, melyben a solymászatot a világörökség részeként ismerte el. A siker nagyrészt a magyar solymászok sikere is, akik az előkészítés során jelentős szakmai segítséget nyújtottak a koordinátor Abu-Dhabi szövetségnek. Fontos lépés volt ez a vadászat értékeit elismerő százmilliók számára, hiszen a független nemzetközi szervezet döntése azt is jelenti, hogy a vadászati kultúrának és hagyományoknak megőrizendő helye van a társadalomban.

Az orosz vendéglátók részéről Vladimir Melnikov természeti erőforrás és ökológia miniszterhelyettes hangsúlyozta: Oroszország, a maga páratlan természeti értékeivel, nagy kiterjedésű védett területével, egyedülálló sokféleséggel rendelkező vadászható vadfajaival és mintegy 4 millió vadászával és horgászával egyensúlyt talált a vadászat/horgászat és a természetvédelem között.

Bernard Loze, a C.I.C. elnöke köszönetét fejezte ki a vendéglátásért, és hozzátette, nagyon hasznos az orosz szakemberek jelenléte, hiszen az általuk kialakított modell is fontos összetevője lehet a nemzetközi összefogásnak.

John Scanlon, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény, vagy „washingtoni egyezmény” (CITES) főtárgyára szerint is mára nyilvánvalóvá vált, hogy hatékony és hosszútávú fenntartható vidékgazdálkodást ma már nem lehet a vadgazdálkodási szakma bevonása nélkül folytatni.

A résztvevők egyetértettek, hogy a vadászat és a kapcsolódó tudományok által kínált

megoldások olyan gazdasági és társadalmi előnyöket rejtene, amelyek egyensúlyt teremthetnek még a labilis harmadik világbeli országok társadalmában is. Az ebből származó bevételek motivációt adhatnak a helyi embereknek, így csökkentve a korrupciót, a vad számára legnagyobb veszélyt jelentő orvadászatot és mérgezéseket, egyben növelve a munkahelyek számát és kiszámíthatóságot teremtve mind a vadállomány, mind a velük együtt élő emberek számára.

Kalev Sepp professzor, az IUCN (Természetvédelmi Szövetség) alelnöke előadásában kifejtette, hogy a szervezet egyik fő célja a 2020-ig tartó időszakban a „Zöld Gazdaság” alapjainak megteremtése, amelyben határozott szerepet szánunk a vadászatnak.

Thierry de l'Escaille (Európai Földtulajdonosok Szervezete, ELA) hozzátette, hogy a vadászat jövőjében meg kell találni a földtulajdonosok konkrétabb szerepét, és biztatni kell őket arra, hogy aktívan támogassák a vadgazdálkodást.

A C.I.C.-nek jelenleg 84 országból több mint 1300 tagja van. A szervezet munkásságában Magyarország – Gróf Károlyi Lajos alapító révén – már az 1935-ös megalakulása óta állami szinten is jelentős szerepet vállalt. A C.I.C. politikailag független, tagjai nem csupán a maga nemében egyedülálló szervezet céljaihoz kötődnek, hanem aktívan képviselik is a szervezetet különböző testületekben.

A magyar kormány meghívására a C.I.C. 1999-ben az Ügyvivő irodáját Budakeszire helyezte át. A párizsi iroda bezárása, vagyis 2003 óta innen irányítja a C.I.C. egész világ-

ra kiterjedő tevékenységét. A C.I.C. és testületei a tagállamokban a törvényhozás és a természetvédelmi-, vadász- és környezetvédelmi hatóságok tanácsadóiként működnek. A határokon túlnyúló szakbizottságokban és munkacsoportokban tevékenykedő szakemberek pedig nemzetközi szinten jelentkező problémák megoldásán fáradoznak.

Fő feladataik az alábbi témákhoz kapcsolódnak: az ember és vad kapcsolata, vadfajok és élőhelyeik, a megújuló erőforrások fenntartható használata, valamint a vadászat a művészetekben, vadászati technikák és solymászat.

A természetvédelemmel közös alapok megteremtése érdekében a C.I.C. támogatásával a CITES 934 oldalas kézikönyvének a 9. átdolgozott kiadása elkészült, amelyet minden vadgazda, határőr és természetvédelmi aktivista mindennapi használatára szerkesztettek. Ezt a kiadványt a közeljövőben az érdekeltek számára Magyarországon is elérhetővé teszi a Vidékfejlesztési Minisztérium.

A C.I.C. a Biodiverzitás Egyezmény (CBD) keretein belül fejlesztette ki az Addis Abeba-i alapelvet és irányelveket a biológiai sokféleség fenntartható hasznosítására. Az alapelvek megvalósításán dolgoznak a CBD-vel és a Természetvédelmi Világszövetséggel szíveshangoztan. Komolyan meg kell vizsgálni, hogy milyen formában lehet a természetet – beleértve a vadállományt is – fenntartható módon hasznosítani.

Összefoglalva: közvetlenül, vagy közvetve minden ember használ természeti erőforrásokat, ezért mindenkinek egyformán felelőssége, hogy ezekhez az alapelvekhez igazodjon.

Nemes a hagyomány

Idén volt 130 éves az Országos Magyar Vadászati Védegylet

Korrekt, elegáns, célratörő – talán ezekkel a jelzőkkel lehetne jellemezni az Országos Magyar Vadászati Védegylet május 21-ei emlékülését, amelyet az egyesület fennállásának 130. születésnapján Nádasdladányban, a Nádasdy kastélyban rendeztek meg.

A meghívottak névre szóló meghívót kaptak, s külön arra is felhívták a figyelmem, ha nem tudok a rendezvényre elmenni, nem küldhetek mást magam helyett. Megértettem – gondoltam magamban – hiszen az ország miniszterelnök-helyettese is jelen lesz, a mai világban nem árt a biztonság, logikus, hogy a kormányórság vigyáz rá. Annak idején, amikor még MAVOSZ-nak hívták a Védegyletet és a párt- és kormány-funkcionáriusokból álló Egyetértés Vt. a József nádori színházban tartotta a közgyűlését, a dolog ugyanígy működött, el kellett tűnnünk még a környékről is.

A kastély bejáratánál index balra, a láthatósági mellényben ácsorgó polgárőr semmit sem kérdezve int, hogy behajthatok, sőt a parkolót is megmutatja. Ebből azonnal kiderült, hogy megint a „slepp” csinálta csak a felhajtást, a Védegylet elnöke – aki „civilben” miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke – ugyanolyan közvetlen maradt, mint megválasztása előtt volt.

Balázsovits Lajos, Jászai Mari-díjas, Erdemes művész, a Játékszín igazgatója – aki egyébként a Vadászati Kulturális Egyesület Kulturális Tanácsának elnöke – vállalta a műsorvezetést és elsőként az Országos Magyar Vadásztkamara Körtgyűttesét konferálta be. Az ezúttal négy taggal megjelent profi kürtös csapat nem csak a köszöntő kürtjeleket fújta el, később rövid, de ugyancsak nagy sikert arató műsort is adott a repertoárjából. A Himnusz és a szavalat elhangzása után **dr. Semjén Zsolt**, a Védegylet elnöke emlékezett meg az elmúlt 130 esztendő történéseiről, a Védegylet megalakulásáról, az első elnök, gróf Nádasdy Ferenc fontos szerepéről, valamint a Védegylet jelenlegi célkitűzéseiről. Ez utóbbit idézzük:

– Céljaink között visszatükröződnek azok az elvek, melyek 130 évvel ezelőtt is szerepeltek az akkor megalakult szervezet törekvései között. Közben több mint egy évszázad telt el, melyben folyamatosan változtak a politikai, társadalmi és gazdasági körülmények, melyek természetesen mindig meghatározták a vadgazdálkodás és vadászat helyét, szerepét az adott időszakban. Ma az 1996-ban elfogadott törvény szabályozza a vadgazdálkodás és vadászat rendjét, és most sem hallgathatjuk el, hogy most is megvannak – a jelenkornak megfelelő – problémák, gondok, melyeket erős érdekkép-

Dr. Semjén Zsolt, az OMV elnöke

A kívülről felújított nádasdladányi Nádasdy kastély

viselettel, a mai ülésen is résztvevők egységes hozzáállásával lehet megoldani.

Miközben az elődökre emlékezünk, ma is választhatunk zászlónkra jelmondatot, amit már megválasztásomkor is hangsúlyoztam, hogy „vissza kell állítanunk a hazai vadgazdálkodás, vadászat presztízsét, becsületét”. Tudatosítani kell mindenkivel, hogy tevékenységünk, a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, egyúttal természetvédelmi tevékenység is.

Természeti és kulturális örökségünk megóvása nemzeti feladat, melyben a vadásztársadalom meghatározó szerepet vállal. Nem véletlenül szorgalmazzuk, mondhatnám követeljük a Nemzeti Vadgazdálkodási Program megalkotását, elfogadását, mely hosszú távú meghatározója kell legyen vadgazdálkodásunknak. A vadászati lehetőségek növelésén túl, mely gazdasági haszonnal is társul, családok ezreinek megélhetését biztosítva, a sportvadászok közérzetét is javítani szükséges. A következő időszak törvényalkotási programjaiban határozottan ki kell állnunk jogos követeléseink mellett, hogy csak a fegyvertörvényt, vagy a vadászati törvényt említsem. De azt is el kell érünk például, hogy a magyar lakosság elfogadható áron részesülhessen az eddig szinte 100 százalékban exportorientált vadhúsforgalomból, és nem feledkezhetünk meg vadászati kultúránk fejlesztéséről sem, mely a vadászat közmegítélésének fontos tényezője, ennek egyik lényeges eleme a nemzeti vadászati múzeum létrehozása.

Az itt jelenlévőknek nem kell bizonyítanom, de azért ezúttal is kinyilvánítom, hogy a magyar vadásztársadalom – ahogy a múltban is – ma is

éberen örökdió nemzeti kincsünk, a magyar vadállomány felett. Az igazvadász az ősi szenvedély által segíti a vadat vadként megőrizni, a természet részeként állományát fenntartani. A mi feladatunk, hogy nemes hagyományainkból megőrizzük és megújítsuk a magyar vadászatot!

Dr. Ángyán József, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára a vadászatban-vadgazdálkodásban rejlő vidékfejlesztési lehetőségeket ecsetelte köszöntő beszédében, melyből egyetlen, de lényeges bekezdést idézünk:

– A vadállomány olyan kincse hazánknak, amelynek megőrzése és bölcs hasznosítása legfontosabb feladataink közé tartozik. Az Önök hozzáértése és segítsége is szükséges ahhoz, hogy a jövő nemzedékei is zavartalanul hódolhassanak majdan a vadászás nemes szenvedélyének.

Az új kormányzatban egy tárcán belül kapott helyet a természetvédelem és a vadászat szakterülete is. Ez minden eddigénél kedvezőbb lehetőséget teremt arra, hogy a két ágazat összehangoltan és hatékonyan tudja érvényesíteni mindnyájunk közös ügyét: a tudatos természetmegőrzést. Fontos szerep juthat a korábban jól működő támogatási rendszerek újbóli felélesztésének, amely a vidékfejlesztés fontos záloga.

Úgy tűnik, ha az OMV vagy az OMVK szervez mostanában valamilyen nagyobb rendezvényt, a műsor elmaradhatatlan részévé váltak a FeHoVa-ról megismert, csinos Grácia hegedűtrío tagjai, akik egy-egy műsorszám erejéig ezúttal kiegészültek a Mona Lisa ének-trío szintén csinos tagjaival.

Gilbert de Turkheim, a FACE elnöke volt az emlékülés fővendége, aki az európai országok hétmillió vadászának nevében udvariasan méltatta a magyar vadászat és vadgazdálkodás jelentőségét, tolmácsolta a Brüsszelben működő nemzetközi vadászati szervezet elismerését.

1995-ben, a Vadászati Kulturális Egyesület kezdeményezésére, amikor a jelenleg érvényben lévő vadászati törvény paragrafusainak vitái zajlottak – átmenetileg – működött a Magyar Vadászati Kollégium, amelyben részt vettek az akkor létező civil szakmai vadászati szervezetek képviselői. Nem a kollégium résztvevőin múlt, hogy ilyen „kompromisszumos” vadászati törvény született. Most az SCI magyarországi vezetése kezdeményezte, hogy ismét üljenek egy „kerekasztalhoz” a vadászati szervezetek és egyeztessék álláspontjukat.

Az emlékülés keretében Oláh Csaba – a VKE, Simkó Gyula – a Safari Club, Feiszt Ottó – a vadászkamara és dr. Semjén Zsolt – a Védegylet nevében aláírta a „Nemzeti Vadászati Kerekasztal” alapító okiratát

(Az emlékülésen elhangzott beszédek teljes terjedelmükben olvashatóak a www.vadaszlap-online.eu honlapunkon, a magazin archívumában.)

–dor

A Vadászati Kultúra Napja

Miután a Harold Camping által szombatra jósolt világvége elmaradt, semmi akadálya nem volt, hogy a terveknek megfelelően bonyolítsák le az ötödik alkalommal megrendezett Vadászati Kultúra Napját. A rendezvénynek a nádasdladányi Nádasdy-kastély és a hozzá tartozó park szolgált helyszínül. A kastély felújítását két éve izlandi, liechtensteini és norvég támogatással kezdték el. A külső munkálatok elkészültek, több belső helyiség azonban még „foltozásra” szorul.

Hús éves a VKE

A megnyitóünnepséget 10 órai kezdettel a Baranya Vadászkürt Együttes szignáljai nyitották. **Balázsovits Lajos** színművész és színigazgató, a VKE Kulturális Tanácsának elnöke és **Csekő Sándor**, az egyesület alapítója és tiszteletbeli elnöke a szervezet megalakulásának 20. évfordulója alkalmából emlékszalagot kötöttek a Magyar Vadászok Zászlójára.

A VKE Diana Vadászölgy Klub tagjai, a Vadász Borrend képviselői, valamint kutyások, íjászok és solymászok kíséretében a színpad előtti ravalatra kelték a kapitális, öreg őzbakot, amelyet a csákvári területen – az OMV vendégeként – **Gilbert de Turkheim**, a FACE elnöke ejtett el.

A Baranya Vadászkürt Együttes „Terítéken az őz” című szignálja után **Szeredy Krisztina** énekművész – **Hock Norbert** kürtös kíséretével – elénekelt a Vadászhimnuszt. Ezután **Oláh Csaba**, a VKE elnöke, **Fűrész Attila**, az Országos Magyar Vadászkamara Fejér megyei Területi Szervezetének elnöke, valamint **Varga Tünde**, Nádasdladány polgármestere nyitották meg beszédeikkel a rendezvényt. A műsorvezető szerepét **Barabás Kiss Zoltán** színművész látta el.

Természetesen ezen a Vadászati Kultúra Napján sem maradhatott el a Szent Hubertus mise. A hagyományokhoz hűen, a szertartást idén is **Kálínger Roland** százasdos, katolikus táborigazgató celebrálta.

Az ünnepélyes megnyitó keretein belül került sor az újonnan vizsgázott Nimródok és Dianák fogadalomtételére. A tizenhárom ifjú vadász avatását az Országos Magyar Vadászkamara elnöke, **Feiszt Ottó** „celebrálta”.

Kitüntetések

Mint minden esztendőben, a VKE és a Fejér megyei vadászkamara idén is kitüntetésekkel ismerte el azok érdemeit, akik hosszú éveken át kiemelkedő munkát végeztek és hozzájárultak a vadászat-vadgazdálkodás társadalmi elfogadottságának elősegítéséhez, a vadászati kultúra terjesztéséhez és fejlesztéséhez, illetőleg a magyar vadgazdálkodás méltó hírnevének fenntartásához.

Nimród Érem kitüntetésben részesült **Deák Zoltán**, a Fejér megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóságának vadászati felügyelője, **Dr. Papp Zsigmond**, a Fejér megyei Rendőrkapitányság igazgatásrendészeti osztályvezetője és **Szabó János**, a Dunaújvárosi Kohász Vadásztársaság elnöke.

A Kamara Aranyérmét a Vadex Zrt. vadászati ágazatának igazgatója, a Fejér megyei vadászkamara elnökségi tagja, **Tóth Károly** vehette át. **Méhes Lajos** érdemelte ki a Magyar Vadászatért Érdemérmét. A gróf Nádasdy Ferenc emléklapoktet a **Dunaújvárosi Kohász Vadásztársaság** vehette át.

A Vadászati Természeti Örökségért érdemérmét **dr. Csiák Gyula**, a sárkeresztesi Bársony István Alapítvány elnöke érdemelte ki.

A C.I.C., azaz a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács „Művészet a vadászatért” díját, a 65 éves festőművész, a herendi **Csiszár József** kapta meg, akit napjainkban Európa legkiválóbb kortárs vadászfestői között tartanak számon.

A Hubertus Kereszt ezüst fokozatát **dr. Ignác Magdolnának** és **Bálint Józsefnek**, az arany fokozatot **Blaumann Ödönnek**, **Béky Benőnek** és **Pomázi Ágostonnak**, a gyémánt fokozatot **Bíró Gabriellának** és **Kozma Sándornak** ítélte oda a Vadászati Kulturális Egyesület. A VKE vezetősége idén úgy gondolta, hogy az Arany „Fácán” Toll irodalmi nagydíjat a **Szent István Egyetem VadVilág Megőrzési Intézetének** adja. Az „Arany Ecset Toll” művészeti nagydíj kitüntetettje **Iván István**. Az életmű díjat, az „Arany Tűzök Tollat” **Szidnai László** vehette át. Az Aranygyűrű idei tulajdonosa **Tóth Kálmán** lett.

Vadétek Országos Főzőversenye

A tucatnyi jelentkező közül csak 9 érkezett meg a helyszínre. Ami viszont pozitívum, hogy a résztvevők egyre igényesebb ételekkel és elkészítési módokkal jelennek meg. A vándorkupát idén a tavalyi második helyezett csapat vette át az akkori győztestől, akik most a dobogó harmadik helyére kerültek, míg az ezüstérmre egy eddig a vadász-főzőversenyeken még nem indult csapat került, akik saját főzésű különleges pálinkáikat használták fel ételeik elkészítésénél.

A győztes a **Nagykanizsai Hubertus Vadásztársaság** főzőcsapata lett (Gál János, Guszmán János, Nemeskövi Dénes) a második helyen az **Agárdi Ínyenc Kft.** – Agárdi Pál linka Vendéglő főzőcsapata (Baranyai Gábor, Demeter Attila, Gehringer Anett, Gyöngyösi János, Szokolics Ákos, Vértes Tibor) végzett, míg a harmadik helyen a **Mórahalmi Árpád vezér Vadásztársaság** (Bóka József, Németh Csaba, Pintér Máttyás) végzett.

Foto: Kókai Márton

Dísz volt a Hubertus misének a FACE elnöke által elejtett érmes őzbak

Foto: Weber Ferenc

Tablókép a rendezvényen fogadalmat tett kezdő vadászokról

Foto: Somfalvi Ervin

Először indult és a második helyen végzett az Agárdi Pál linka Vendéglő főzőcsapata

Foto: Kókai Márton

Tóth Kálmán, Iván István, Szidnai László és prof. dr. Csányi Sándor

Országos Szarvasbőgő Bajnokság

A nádasdladányi kastély parkja az őszi szarvasnász megrendítő erejű hangjaitól zengett. A közelgő nyár előfutáraként tikkasztó melegben léptek a színpadra az Országos Szarvasbőgő Bajnokság versenyzői. Az idei év volt az első alkalom, hogy a VKE szervezte meg a versenyt, eddig a vadászkamara gyakorolta a „szervezési” jogot. A színpadon **Török Henrik** (OMVK) több éves szervezési munkáját Kóhalmy Tamás festményével köszönték meg az idei szervezők. A népes szurkolótábor előtt a versenyzők közül végül **Fehér Péter** Európa-bajnok bizonyult a legjobbnak, 75 ponttal. Őt **Kasper Máté** hivatásos vadász 71, **Horváth Imre** hivatásos vadász pedig 65 begyűjtött pontszámmal követte a dobogó második, illetve a harmadik fokán.

Arattak a varjak

A délután egyik legsikeresebb programja a **Kisteleki Gergely** és két segítőtje által előadott solymászbemutató volt. A fiatal solymász madarai főként a gyerekek szívébe lopták be magukat. Megítélésünk szerint két – alig négyhetes – dolmányos varjú aratta a legnagyobb sikert, akik a bemutató után is számtalan érdeklődőt szórakoztattak a Magyar VADÁSZLAP standja mellett, míg nagyobb társaik sólyomtuskóikon pihentek.

Bársony és Fekete műveiből

A VIII. Bársony István Országos Ifjúsági Próza- és Verseny keretein belül általános-, illetve középiskolások és csapataik szálltak versenybe egymással. A történelmi levegőjű „Ősök csarnoka” megtelt a versenyzők izguló hozzátartozóival, felkészítő tanáraival. A fiatalok Fekete István, Katona János, Faragó Zoltán és Bársony István művekkel érkeztek a megmérettetésre, akadt azonban egy olyan versenyző is, aki saját novellájával állt a hallgatóság elé.

Eredmények:

Általános iskolás kategória:

1. **Györke Lilla** (II. Rákóczi Ferenc Magyar-angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola Bársony István Tagiskola)
2. **Vida Máté** (II. Rákóczi Ferenc Magyar-angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola Bársony István Tagiskola)
3. **Gróf Beatrix** (Gróf Nádasdy Ferenc Általános Iskola)

IT különdíj: **Antal Mária** (Gróf Nádasdy Ferenc Általános Iskola)

VKE különdíj: **Fister Bálint** (Gróf Nádasdy Ferenc Általános Iskola)

Diana különdíj: **Dvéri Maja** (Gróf Nádasdy Ferenc Általános Iskola)

Vörösmarty Irodalmi Társaság Különdíj:

Izinger Lilla Mónika (II. Rákóczi Ferenc Magyar-angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola Bársony István Tagiskola)

Csapatverseny:

1. **Bársony István Tagiskola** (tagok: Györke Lilla, Sági Barnabás, Vida Máté)

2. **Gróf Nádasdy Ferenc Általános Iskola** (tagok: Antal Mária, Dvéri Maja, Fister Bálint)

Középiskolás kategória:

1. **Békési Evelin** (Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kiss Ferenc Erdészeti Tagintézménye)

2. **Dobri Bence** (Belvárosi I. István Középiskola Hunyadi Mátyás Tagintézménye, Székesfehérvár)

3. **Vass Krisztián** (Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kiss Ferenc Erdészeti Tagintézménye)

3. **Jancsár Jennifer** (VM DASZK Szakképző Iskola VM Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium, Sellye)

IT különdíj: **Kósa Dániel** (Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kiss Ferenc Erdészeti Tagintézménye)

Diana különdíj: **Kósa Tamás** (Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kiss Ferenc Erdészeti Tagintézménye)

Vörösmarty Irodalmi Társaság Különdíj: **Kiss Bernadett** (Herman Ottó Szakképző Iskola)

Csapatverseny:

1. **Kiss Ferenc SZKI** (tagok: Békési Evelin, Vass Krisztián, Kósa Dániel)

2. **Hunyadi Mátyás Tagintézmény** (tagok: Dér Réka Dorottya, Dobri Bence, Vass János)

3. **Herman Ottó SZKI** (tagok: Kiss Annamária, Kiss Bernadett, Varga Bianka)

Tudósításunk részleteiben a www.vadaszlap-online.eu honlapunk májusi archívumában olvasható.

Foto: Farkas Bertram

Kisteleki Gergely a négyhetes dolmányos varjúval nagy sikert aratott

A vadhús rágósabbik fele

Hazai háztartásaink konyháiba elenyésző mennyiségű, évente személyenként körülbelül 30 deka vadhús kerül. Ezen próbál segíteni a Vidékfejlesztési Minisztérium az új vadhúsrendelettel (43/2011. (V. 26.)), az elejtett vad kezelésének és értékesítésének élelmiszer-higiéniai feltételeit szabályozva, amely jelentős változást hozhat a kereskedelemben. A rendeletet nem kell alkalmazni a tenyésztett, valamint az elhullva talált vadra és azon tevékenységekre, ahol a vadászatra jogosult, mint végső fogyasztó, felhasználja, vagy a vadat átadja, eladja a végső felhasználónak minősülő elejtőnek, illetőleg a jogosult területén a vadgazdálkodási tevékenységben aktív résztvevőnek.

Lényegében tehát zöld utat kaptak a vadászatra jogosultak a vadhús-kereskedelemben, de csak a meghatározott mértékig. A jogszabály szerint a jövőben az elejtett vad jelentős részét közvetlenül is értékesíthetik. A minisztérium ettől az árak kedvező alakulását és a vadhús iránti kereslet hazai növekedését várja. A jogosult a tulajdonába kerülő elejtett vad meghatározott mennyiségét átadhatja, illetve eladhatja a végső fogyasztónak minősülő természetes vagy jogi személynek, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetnek és a végső fogyasztót közvetlenül ellátó helyi kiskereskedelmi, vagy vendéglátó-egységnek.

Ebben az esetben az eladható mennyiséget a hasznosításra tervezett vad száma határozza meg. A területen az első száz nagyvadból, illetőleg ötezer apróvadból a 100 százalékát értékesítheti, és minden további százból, illetve ötezer apróvadból pedig 40 százalékot közvetlenül értékesíthet. Az éjszakai álmodozás elűzéseképpen a jogalkotók a hatósági állatorvos számára kötelezőnek írták elő, hogy a vizsgázott vadhúsvizsgáló vagy a magánállatorvos értesítését követően a vadat haladéktalanul megvizsgálja, és fogyaszthatóságaról döntést hozzon. Ha a hatósági állatorvos a vadbegyűjtő helyen vizsgál, akkor a vadkísérő jegyet, illetőleg a gyűjtőigazolást bevonja és visszajuttatja az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóságának.

A vadászatra jogosultnak kötelessége, hogy a hivatalos vadbegyűjtő helyeken az elejtéstől számított 48 órán belül a hatósági állatorvossal megvizsgáltassa a lőtt vadat. Az olyan vad esetében, amelyik trichinella parazita köztigazdaja lehet (vaddisznó, borz), a mintavétel és a vizsgálat kötelező.

A jogosultnak a feladata továbbá a vad tárolása és megőrzése egészen addig, míg a vizsgálat eredményei vissza nem érkeznek az igazgatóságtól. Addig tilos lefagyasztani,

csak 0–7 fok között kell hűtve tartani. Nyilván tartást kell vezetni a jogosultnak: az elejtett vad mennyiségéről, fajáról, azonosító jeléről, apróvad esetében a gyűjtőigazolás sorszámáról, illetve, hogy az elejtett vad a helyi kiskereskedelemben, vagy vendéglátó-egységbe került. A nyilvántartást minden esztendő március 20-áig a hatóság részére kötelező beszolgáltatni.

Újdonságnak számít az úgynevezett „Helyes Higiéniai Gyakorlat” bevezetése, amely tartalmazza a tevékenység részletes leírását, az előforduló veszélyek azonosítását, megszüntetését, valamint a megelőzés érdekében alkalmazott gyakorlati útmutatókat. Az útmutatók szeptember 1-jén lépnek hatályba.

A vadkísérő jegyet ezentúl 200 forint, az apróvad gyűjtőigazolását darabonként 100 forint ellenében bocsátja ki az igazgatóság a jogosult részére. A már megvásárolt, régi típusú jegy még a 2011–2012. vadászati évben felhasználható.

Az élelmiszer birtokosa köteles az általa szállított, tárolt, forgalomba hozott hús biztonságáért, dokumentálásért felelni, valamint kötelező a helyi kiskereskedelmi vagy vendéglátóegység üzemeltetőjének gondoskodni nagyvad esetében a 0–7 Celsius-fok, az apróvadnál 0–4 Celsius-fok állandó tárolási hőmérsékletéről, tehát lefagyasztani ebben az esetben is tilos.

Egy ilyen szabályozható hőmérsékletű hűtőszekrény (nem mélyhűtő) alsóhagyon is 150–200 ezer forintnál kezdődik.

Könnyítést hozott, hogy a rendeletből kikerült a „vad-begyűjtőhely útján vadat forgalomba hozni kizárólag vadfeldolgozó üzem felé lehet” szövegrész. Tehát, amelyik társaság komoly költséggel kiépítette a begyűjtőhelyet és erre működési engedélyt is kapott, az onnan közvetlenül kiadhat, illetve el is adhat vadat.

Újabb költséget róhat a jogosult számára az 5.§ (1) f. pontja, miszerint, ha a vadat nem felvásárlással és továbbértékesítéssel adja el, akkor köteles üzemeltetni legalább egy engedélyezett vadbegyűjtő helyet. A rendelet normalizálta a hússzállítás feltételeit, így a jogszabályban előírt hőmérsékletű, hűtött rakterű gépjárművel bármely, hazánk területén működő kiskereskedelmi vagy vendéglátó egységhez eladható a vadhús. Ha nem áll rendelkezésre egy ilyen – akár több milliós – szállító hűtőberendezés, akkor marad a húsvizsgálat helyétől a közúton legfeljebb 60 kilométeres távolság és a maximum 1 óra alatt elérhető végső fogyasztó...

A rendeletet – amely honlapunkon teljes terjedelmében megtalálható – minden vadásznak érdemes alaposan tanulmányozni. Csak az előírások változtak, a drákói büntetések nem.

FARKAS BERTRAM
farkasb@vadaszlap.hu

Tévhitek és tanácsok villámlás idejére

Bármikor előfordulhat, hogy egy gyorsan kitoró vihar a vadászt a területen éri. Az idén több embert is ért villámcsapás, ezért ha valakinek netán ismerősek lennének a tanácsok, attól még másoknak szükség esetén hasznos lehet.

A lecsapó villámok a környezetből kimagasló objektumokat „találják” meg. A puskás vadásznak a magaslesről azonnal le kell mászni. Ám a kimagasló hely gyors elhagyása sem mindig biztosít védelmet, s különösen nem a vízpartok közelében, mert a nedves talaj, a buja aljnövényzet elősegíti a villámcsapás bekövetkezését.

Közvetlenül a villámlás előtt, a légköri elektromossággal túltöltött levegőben a frissen mosott, hosszabb hajszálak utolsó figyelmeztető jelként az égnek merednek, ilyenkor a lehető legsürgősebben védett helyet kell keresni.

Nyílt mezőn, vihar esetén a legjobb stratégia, ha lekuporodva, a fűben fekve várja meg a vihar elvonulását. Fák törzse mellé állni, a lombkorona alá húzódni veszélyes. Igaz ez az erdő szélén álló fákra is, hiszen a fa teteje éppúgy lehet kiemelkedő tárgy, mint a mezőn álló ember. Ha valaki mégis fa közelében van, akkor a törzstől lehetőleg 3-5 méterre helyezkedjen el, és a puskáját se tartsa magánál. A végzetes villámcsapások egynegyede fa alatt történik.

Ugyancsak veszélyes a hegycsúcs, hegygerinc, a távvezeték tartóoszlopa, a vasúti sín és a barlang nyílása. Kerékpárosok hagyják ott a biciklit és tartózkodjanak tőle minél távolabb.

Tévhit, hogy a villámcsapás és közvetett hatásai, a kóboráramok nem élhetők túl. A legtöbb esetben az elektromos töltés nagy része a bőr mentén lefutva földelődik, a belső szerveket így ritkábban károsítja.

Nemzetközi statisztikák szerint 90 százalékos a túlélés, ha van egy társ a közelben, aki tud segíteni a villámsújtott társán. Általában a szerencsétlenül járt azonnal elveszíti az eszméletét, és sajnos előfordul, hogy a sérülések az életben maradással nem összeegyeztethetők, leáll a vérkeringés, súlyos szívritmuszavar következik be, a légző izmok bénulása miatt pedig a légzés leállhat. A súlyos égési sérülések mellett a villám látászavart, szélütéshez hasonló részleges bénulást, vagy a hangrobbanás dobhártya átszakadást okozhat.

Az elsősegélynyújtó azonnal értesítse a mentőket. A villámsújtottat (és minden áram-

ütöttet) mindenképpen orvosnak kell elváltatnia, mert a káros hatások később is jelentkezhetnek. Ha a sérült életben van, az nem jelenti azt, hogy a szakszerű ellátás nélkül ez így is marad. Az elsősegélynyújtó személy ellenőrizze a légzést, és a keringést, mérje fel a beteg tudatállapotát. Szükség esetén, a mentők kiérkezéséig kezdje meg az újraélesztést. Ha van elérhető közelségben defibrillátor (strandok, sportlétesítmények stb.) használni kell, lehetőleg minél rövidebb idő alatt – ezt tanácsolja az Országos Mentőszolgálat is. A testhelyzet attól függ, hogy mennyire van az eszméleténél a sérült. Ha az életjelei kielégítőek, de nincs a tudatánál, akkor stabilan fektessük az oldalára. A hőmérséklettől függően védeni kell a sérültet a kihűléstől is.

A személyautó, a zárt terepjáró villámlás ellen tökéletes védelmet nyújt, hiszen fémburkolata miatt Faraday-kalitkaként működik, tehát az elektromos töltéseket a karosszéria levezeti. Ha időben beülünk a kocsiba, nem kell félni.

A vihar idejére, ha sikerül elérni a vadasházat, vagy más lakóépületet, az érzékeny elektromos készülékek (televízió, rádió, számítógép stb.) tápvezetékét ki kell húzni a fali csatlakozóból, nem csak a villámcsapás miatt, hanem az elektromos hálózatban terjedő hirtelen túlfeszültség kialakulása ellen is. - y -

A magasles

Hazám szűkebb és tágabb környezetét járva, akarva-akaratlanul a magasleseken akad meg a szemem és a látottakból igyekszem megítélni az adott vadászterület vadászainak igényességét.

Hát kérem, a választék óriási. Itt minden megtalálható: maradék fa-fém-műanyagból összeberhált bodegák, elhagyott szarkafész-kekre hasonlító tákolmányok, nyugdíjba küldött selejt budik, girbe-gurba fákból kalandos fantáziával összekalapált valamik... és folytat-hatnám, ha bírnám szókinccsel, fantáziával.

De a színek se kutyák: a zöld legvadabb árnyalatai, aztán jajj-vörösek, hupi-kékek, méltóságos rozsdák, rikitón világosak, csíkosak, foltosak, pasztellek, feketék és semmilyenek...

Aztán ezeket kiállítják, hogy „mint a ké-ményt, lássák”. Kiállítják a dűlőutak mellé, a magaslatokra, az erdőn kívülre – no emberek, figyeljenek; erre vadászok járnak!

Persze azért van egy-kettő jól megépített, praktikus, normálisra festett, színezett vagy pácolt, szemrevaló, legfeljebb rosszul elhelyezett magasles. Aztán van néhány szép küllemű, tájba illő, jól elhelyezett példány is, de ezek szinte eltűnnek a fantasztikus mocsok-áradatban.

Egy tisztességesen megépített magasles nem igazán pénzkérdés, hanem inkább törődés, jó ízlés, a környezeti lehetőségek megkeresése. A hozzáértés, az ügyesség és némi ráátartás is kell, hogy az általam elkészített, felállított – akarva-akaratlanul a nagyközönség látóterébe kerülő – építmény

ne a környezetet romboló, tájcsúfító legyen. Sokkal inkább jó benyomások hordozója, amely diszkrét megjelenésével, rejtett elhelyezésével hordozzon egy olyan üzenetet a természetben járó és ott dolgozó embereknek, hogy lám-lám, ezek a vadászok jó ízléssel rendelkeznek, a környezetüket megbecsülik,

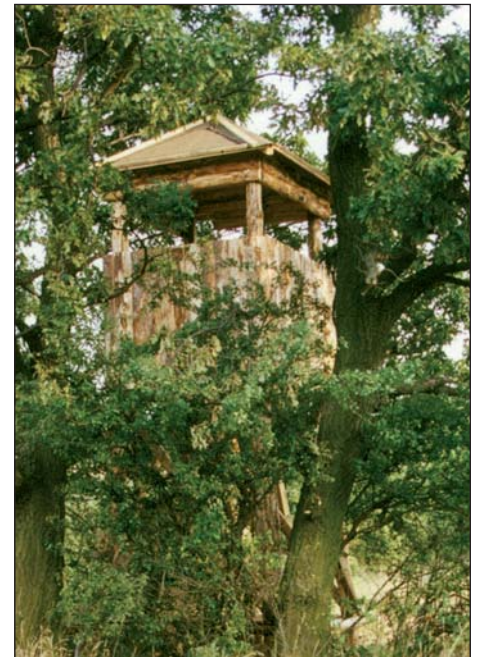

Foto: Somfalvi Ervin

akik szenvedélyük segédeszközeit, a magaslesek ízléses formában jelenítik meg a természetben.

Nem szeretnék én itt most papolni formáról, színről, alapanyagról. A vadászati szakkönyvek bőséges útmutatást, segítséget adnak. Csupán egyetlen dolgot emelek ki, mégpedig a magaslesek elhelyezését.

A dűlőutak mentén gyakran találkozunk fa- és bokorsorokkal vagy fákkal, bokrokkal. Természetesen a vad járását is figyelembe véve, lehetőleg ezek mellé vagy ezekbe helyezzük a magaslesek. Egy kis után-igazítással a jó kilátást hamar biztosítani lehet néhány ág le-metszésével. Ha végleg nem találunk a környékünkön és a kiszemelt hely közelében takarást nyújtó növényzetet, akkor vegyük a bátorságot és a fáradságot, ültessünk a les lábaihoz tájba illő, gyorsan növő fát, cserjét vagy egyéb futó növényt/növényeket. Meghálálja, mert

takar a vad szeme elől, hiszen a vad minden mozgásra – különösen a magaslesen keletkezett mozgásokra – érzékeny, mert a zöld rejtő színe önmagában is növeli biztonságérzetünket. Az erdőszegélyek pedig különösen sok lehetőséget adnak, hogy magasleseinket – ezzel együtt magunkat is – minél jobban rejtve helyezzük el.

Az alkalmas erdőszegélyt nagyon könnyen lehet alakítani és itt is lehetőség kínálkozik az általunk kiválasztott növény ültetésével tökéletesíteni a takarást.

Az általam létrehozott és 7 évig vezetett Zárt Rendszerű Vadgazdálkodás keretében igyekeztem az itt elmondottaknak megfelelően átalakítani és elhelyezni a nélkülözhetetlen magaslesek. Egy-két év elteltével sok örömt okozott, hogy a vadászatok eredménye érezhetően nőtt és sok vadásztól, vadászvendégtől, látogatótól elismerést, dicséretet kaptunk.

Írásomhoz mellékelek néhány képet és remélem ezek és a röviden elmondottak ébresztenek gondolatot, elhatározást, hogy az elkövetkezőkben szemrevételezve magasleseinket kicsit nagyobb kritikával, figyelemmel javítsuk/javíttassuk vagy készítsük/készíttessük, és nagyobb körülményekkel helyezzük/helyeztessük ki azokat.

Sosem szabad elfelejteni, hogy vadászati tevékenységünket az egész társadalom szeme előtt kell végeznünk. Nem szabad elfelejteni, hogy a jól megépített, mutatós, jó helyre kihelyezett magasles nem csak a vadászat eredményeit javíthatja, de környezetünk kritikus figyelmét is felkelti és bizony-bizony egy magasles is lehet „a vadászok arca”, a rólunk alkotott vélemény jelentős befolyásolója.

RÁKK TAMÁS

tapo2@invitel.hu

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

„VÍSZKET A CSŐRÖM”

FOTÓ: DR. SOMORÁCZ GYÖRGY

Kinek az orra puhább?

Bizonyára hosszú, keserves, göröngyös és tanulságokban bővelkedő történelmi út vezetett odáig, hogy nálunk már senki, senkinek nem hiszi el többé egyetlen szavát sem. A politikában talán ez természetes is, ezen már meg sem lepődik senki. Ám az, hogy a tanulható, vagy a tanult szakterületeken is hasonlóvá fajulhatott a helyzet, az már egy rendkívül sajnálatos kor- és kórtünet. Ilyen például esetünkben a ragadozó fajok egyedszámának, táplálkozási szokásainak, életmódjának és egyéb fontos ismérveinek objektív megítélése is. Ebben ugyanis sikerült odáig fajulni, hogy már nem csak a leírt betű, hanem a kitett kérdőjel is gyanús. Kézenfekvő, hogy amióta világ a világ, mindig is a szkepticizmus, az addig elfogadott ismeretanyagokban való kételkedés vitte, és viszi előre a jövőben is az emberiséget. Ha ez nem így lett volna egykoron, akkor még ma is azt hinnénk, hogy földünk mozdulatlanul terül el egy teknősbéka hátán. Ezen ma már a gyerekek is röhögőgörcsöt kapnak, pedig volt idő, amikor ennek tagadásáért a művelt felnőttek – és nem csak szóban, hanem máglyán is – égettek más felnőtteket.

Nem lehet szakadatlanul bólogatva beletörődni olyan dogmákba, amelyeket valamikor, valakik céltudatosan, vagy a szükséges ismeretek hiányában jelentettek ki. Országos sötétzöld felzúdulást váltott ki ugyanis az a javaslat, hogy konkrét vizsgálatokkal szerezünk naprakész ismereteket a ragadozó fajok számáról és a legújabb kori táplálkozási szokásairól. Semmilyen szakmai kérdésben nem lehet úgy érdeemi vitát folytatni, hogy a vitapartnert született hülyének nézik. Mégis, a zöld (begyepesedett) pályán harcolók a bölcsek kövének önjelölt birtokosságának tudatában jelentik ki, hogy csak nekik vannak „tudományos” adataik. Ennél csak az a nagyobb baj – és ez is megtörtént – ha ebből még politikai tökélet is szeretnének kovácsolni a laikusok.

Így aztán – mi más is tehetnénk – tegyük görcsö alá ezeket az észveszejtően „tudományos” módszereket. Tisztán tudásszomjtól hajtva, a Magyar Madártani Egyesület honlapjáról letöltve néztem meg például mindennapi madaraink monitoringjának a tudományos metodikáját. Ez röviden a következő: az ország térképét felosztották 2,5x2,5 kilométeres négyzetekre (ez 6,25 km², az ország jelenlegi területe 93 000 km², azaz 14 880 négyzet „fér bele”, azaz ennyi madárismerő szakember kellene egy időben a korrekt megfigyeléshez.). A monitoringozó önkéntesek (akik az MME képviselőjének tv-interjúban elhangzott közlése alapján mindössze 400-an vannak) kapnak ezen a négyzeten belül 25 javasolt megfigyelő helyet, amelyből kiválasztanak maguknak 15-öt. Ezekre évente kétszer (április 11.–május 10., valamint május 11.–június 10. között), ha az idő jó, reggel 6 és 10 óra között kimennek, mindegyik helyen 5 percet eltöltenek és naplózzák a véleményük szerint beazonosítható látott, hallott és a fejük felett elrepülő madarakat. (Ha valaki jelentkezik rá, akkor van még egy téli monitoringozási lehetőség is januárban.)

Mi lenne, ha netán ezzel a módszerrel becsülnénk egy vadászterület vadlétszámát? Akadna olyan, aki komolyan venné ezeket a rettentően „tudományos adatokat”? Mivel ilyenkor nem látunk, nem hallunk

semmit, akkor az országban hivatalosan nem létezne egyetlen vad sem? Ha pedig nem sikerül a látott, a halott, vagy a fejünk felett nagyívben átrepülők közül egyetlen egyet sem hitelt érdemlően beazonosítani, majd benaplózni, akkor ezzel „tudományosan” bizonyíthatjuk, hogy az adott területen nem fordulnak elő? Viszont, ha reggel 6 és 10 óra között 15 helyen 5 perc alatt egyet sem tudunk felírni, akkor e módszer szerint nem okozhatnak kárt sem az erdősítésekben, sem a mezőgazdasági terményekben. De mivel mégis ott virítanak a csütlöknyomok, akkor csak a rendőrségi nyomozást megszüntető határozatának kézhezvétele után lehet leszögezni, hogy a felderíthetetlen ismeretlen tettesek előre megfontolt szándékkal készíthették a nyomokat, hasonlóan, mint az ufók jellegzetes gabonaköreit. Így a vadkárért nem járna a gazdáknak kártérítés, ugyanúgy, mint a védett fajok kártétele esetében sem. A valóságban pedig folyvást az észbontó és nemzetvesztő nagyvad-túlszaporodásról hallunk.

Blöff, vagy tudományos vizsgálat?

Az egész egy abszurd dráma, mint ahogy az ebből levont következtetések is azok. E szerint a ragadozók csak régen ragadoztak, mára megváltoztak, s ha mégis ragadoznának, az „nem a jellemző”, mert folyvást csak a saját kipusztulásukkal vannak elfoglalva – és jobb, ha ezt így fogadjuk el, egészen az idők végezetéig. Aki mást lát, vagy tapasztal és dokumentál, az pedig ösgonosz. Nemrég olvastam egy terjedelmes tanulmányt, melyben 1(!), azaz egy darab him barna rétihéja 50 darab, kora nyáron összegyűjtött köpetének vizsgálata alapján megállapították, és „rendkívül tudományosan”, körgrafikonokkal bizonyították, hogy valójában mit is eszik a barna rétihéja, mint olyan – azaz ezt az adatot rávetítették az egész fajra. (A dolog szépséghibája, hogy a vizsgált madár táplálékának jelentékeny részét képezte az üregi nyúl, ami az országban alig néhány helyen fordul elő napjainkban...) Csak példaként említem, hogy van 1, azaz egy magyar vegetáriánus család az ismerőseim között, akik heveny hányingert kapnak a rántott húsnak még a képi látványától is. Ebből azért ép ésszel senki nem szűrné le azt, hogy a magyarok, ha éhesek, akkor mit szoktak eszegetni. Ezért aztán egyszerűen érthetetlen, és megmagyarázhatatlan álláspont az, ha már egy objektív vizsgálatnak még puszta javaslata is ilyen fröcsögést vált ki és ennyire felszökik némelyek vérnyomása. Vagy azért van ez így, mert manapság az igazság is egy relatív fogalom, degradálódott és vannak már, akik zsigeri alapon, ösztönösen irtóznak tőle? Ha pedig ez netán így van, akkor legalább azt érdemes volna mihamarabb megtudni, hogy vajon még meddig, miért és kinek az érdekében kell itt folyton hazudozni? Ha csak ezt megtudhatnánk, akkor már ez önmagában is igen jelentős nemzetmentő kutatási eredmény volna.

Mint tudjuk, a statisztika a legrugalmasabb tudomány, amivel mindent be lehet bizonyítani, sőt, annak az ellenkezőjét is. Csak nem kell mindent „bevenni”...

HOMONNAY ZSOMBOR
homonnay@vadaszlap.hu

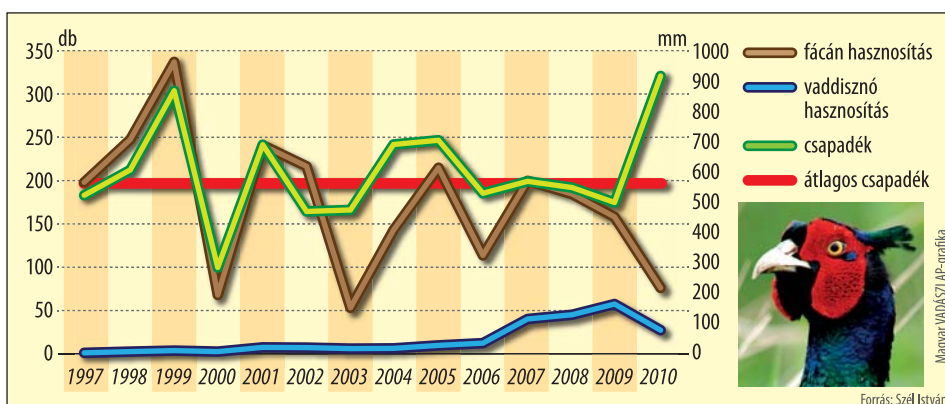
Apróvad – kontra vaddisznó?!

Az apróvadállomány helyzetének értékelése kapcsán egyre több olyan vélemény hangzik el, amely szoros összefüggést vél felfedezni a vaddisznóállomány növekedése és az apróvadállomány csökkenése között.

Kétségtől a két trend igaz. Ugyanakkor kérdés, hogy a növekvő vaddisznóállománynak „köszönhetjük” első sorban a kialakult helyzetet?

Ahhoz, hogy megtaláljuk a jó megoldást az apróvad problémáinak kezelésére, első lépés a helyes diagnózis: a valós ok-okozati összefüggések feltárása.

Fenti kijelentésekkel összefüggésben hiányolom, hogy adott vadászterületre vonatkozóan kevés konkrét számadatot közöltek a vélemény-nyilvánítók.

Saját tapasztalataim közreadása érdekében a Csongrád megyében mintegy 3400 hektáron gazdálkodó Bogárzó és Környéke Földtulajdonosok Vadászegyesülete fácán, mezei nyúl és vaddisznó-hasznosítási adatait ismertetem grafikonos formában és egyben ábrázolom a csapadékviszonyok alakulását.

- ugyanakkor a szélsőségesen száraz vagy csapadékos időjárás könnyen a populáció létszámát csökkenti.
- a mezei nyúlnál a csapadék mennyisége és annak eloszlása az egyéb mortalitási tényezőkkel együttesen – adott esetben egymással kölcsönhatásban – érvényesülnek.

Megállapítások

A fácán esetében:

- a növekvő vaddisznó-hasznosítással nem csökkent a fácánteríték átlagos nagysága (lásd. 1. ábra),
- a fácán-hasznosítás a 2010-es esztendő kivételével leköveti a csapadékviszonyok alakulását (lásd 1. ábra),
- a vizsgált időszakban a vadászterületen kibocsátás nem történt.

A mezei nyúl esetében:

- 2007. és 2009. között kiemelkedő vaddisznó-hasznosítást realizált a vadászatra jogosult, amely időszak átlag fölötti mezei nyúl hasznosítást is eredményezett, vélhetően egymástól függetlenül (lásd 2. ábra),
- a mezei nyúl hasznosításánál – a fácánhoz viszonyítva – kevésbé meghatározó tényező az éves csapadékmennyiség alakulása (lásd 2. ábra),

Összességében:

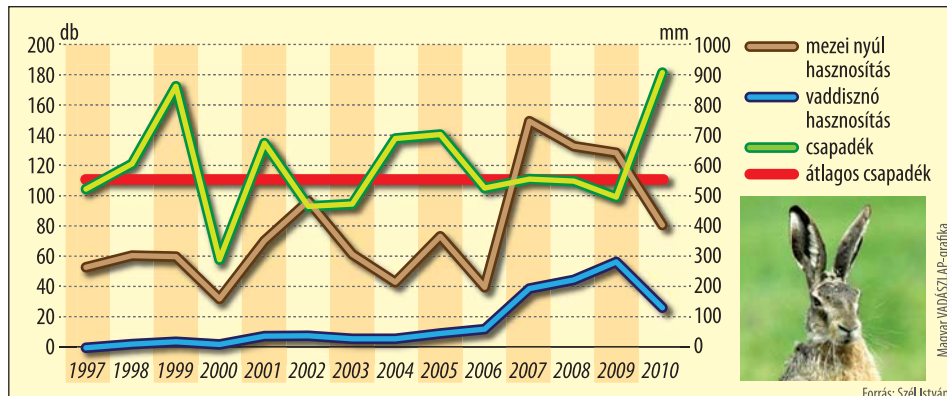
- a fajok számára alapvetően a mindenkori élőhely limitálja a maximálisan fenntartható – és ezáltal hasznosítható – egyedszámot,
- az élőhely adta kereten belül fajonként általában eltérő tényező (pl. időjárás, ragadozóhelyzet, táplálékkonkurencia, állategészségügyi helyzet, stb.) az állomány nagyságát

szűk keresztmetszete (a Liebig-féle minimum törvény itt is érvényesül, mind a populáció, mind pedig az egyed szintjén),

- a konkrét esetben a fácánállománynál látható módon az éves csapadékmennyiség és annak eloszlása volt a meghatározó, minden bizonnyal egy kisebb vaddisznóállomány magasabb apróvad hasznosítást eredményezhet, de ahogyan azt a vizsgált vadászterület példája is mutatja, a probléma megoldásánál a gyenge láncszemet nem a vaddisznó jelenti,
- a kapcsolat a vaddisznó, valamint a fácán- és mezei nyúl populációk között tehát nem annyira közvetlen, fenntartható egyedszámuk elsősorban élőhelyfüggő, amit viszont a vadgazda nagymértékben alakíthat,
- megfigyelésem szerint a vaddisznó rendszeres és változatos összetételű etetése az apróvadra gyakorolt „nyomást” lényegesen csökkenti.

A fenti tapasztalat és vélemény közreadásával nem a vaddisznóállomány visszafogottabb hasznosítása mellett kívánok érvelni, sokkal inkább arra szeretném ráirányítani a figyelmet, hogy e kedvelt nagyvadfajunk esetleges radikális visszaszorítása önmagában nem oldja meg az apróvadállomány problémáját.

Szél István

Időben szólunk...

■ ■ ■ Foto: Blaumann Ödön

Nemsokára megkezdődik a szarvasbőgés csodálatos időszaka. Ezzel kapcsolatban szeretnék egy-két jó tanácsot még időben továbbadni. Ezek egy részét, mint vájt fülű kezdő, a nagy tapasztalatokkal rendelkező elődeimtől tanultam, a másik részüket pedig az elmúlt negyven év szarvasbőgéseit átélve gyűjtöttem össze. Ez idő alatt persze nagyot változtak a körülmények és mi magunk is, de talán a szarvasok viselkedésében, szokásaiban nincs ilyen nagy különbség.

Azzal kezdem, hogy jóval szeptember előtt be kell fejezni az előkészületeket. Itt most nem a vadföldekre, hanem a vadászatot segítő egyéb létesítmények elkészítésére, ki-javítására gondolok. Ne augusztus végén javígtassuk a magasleseket, vagy csináljunk a bögőhelyek környékén új cserkészutakat. Többéves tapasztalatunk és az elődök elmondása alapján, vagy egyszerűen megérzésből kell tudni, hogy a területen hol alakulnak ki a legjobb bögőhelyek.

Természetes, hogy itt is lehet változás, például a tavalyi vágást bekerítették, vagy szeptemberre az árvíz önti el a korábbi jó bögőhelyeket. Party Pista bácsi augusztus 20-áig engedélyezte az előkészületeket. Annak idején elérte, hogy mindennemű erdészeti munka Szent István napjától szeptember végéig csak reggel 8-tól délután 4-ig volt végezhető. Nagy nyugalom volt a területen, jó lövővilág mellett jött ki a vad a nappali tartózkodási helyéről és reggel jóval tovább ki is tartott. Ezért ilyenkor a vadásztnak olyan helyet kell elfoglalni reggel és este, amit a legkisebb zavarás nélkül el tud érni és azt el is tudja hagyni, s ezekről a helyekről a lehető legtöbb olyan tapasztalatot tudja begyűjteni, amit majd szeptemberben hasznosíthat.

Mindenesetre mindenki tegyen meg mindent – ha lehet – azért, hogy a beállóhelyeken és azok környékén minél nagyobb legyen a nyugalom, ezeket még a bögés alatt is érdemes tiszteletben tartani. Kivétel csak az lehet, ha olyanok a terepviszonyok, hogy azt zavarás nélkül is meg tudjuk közelíteni, vagy

egy már jól ismert bikát akarunk terítékre hozni. Azért még ilyenkor is érdemesebb valahol a nappali tartózkodási hely közelében kiválasztani az esti les helyét, mert a reggeli sötétben a megközelítéssel sok akadályba ütközhetünk. Például éles szemével már régen nézeget bennünket a vezértehén a számunkra még gyenge látási viszonyok között. Amikor már beindul rendszeren a bögés, még akkor sem biztos, hogy azokat a helyeket kell leggyakrabban felkeresni, ahol a legnagyobb a zenebona. Itt nagyon ritkán találkozunk össze öreg bikával, de természetesen akadhat egyéb kiválóság is köztük.

Mindenki ismeri a viccet, amikor a bikák fent vannak a hegyen. Nos, a derék, öreg bika nem igazán társaságkedvelő. Szívesen elhúzódik, megfontoltan viselkedik, éppen ezért tartja is a nyugodt helyét. Terítékre hozásához szerintem csupán jó érzék és kitartás kell, no meg a szerencse, mint mindenhez az életben.

Mit vigyünk magunkkal?

Példaképem Vogel Henrik volt, aki távcső, spektív, célzóbot és bögőkürt nélkül soha nem ment ki a területre. A távcső szükségességét felesleges magyarázni. A célzóbot nem csak a célzást segítő eszköz, a puskán kívül a spektív, vagy a távcső megtámasztását is szolgálja. Segít a csúszós úton, a mélyebb árkokon való átkelésnél, meredek terepen le- és felmenetnél, vagy például nagy kukoricatáblában, ha ráteszszük a kalapunkat, világos papírt vagy éppen a zseblámpát és felnyújtjuk, akkor a szükséges segítség könnyebben hozzánk talál.

Bögésben a vadász szarvashívó nélkül csak félelme. Igaz viszont, hogy sokat ronthat az esélyein az, aki rosszkor és feleslegesen használja. A bika bögését hallgatva sok információhoz juthatunk. Például kereső bikával van-e dolgunk, vagy éppen háremét terelgető csapatbikával, esetleg éppen verekedésre készülővel. Ilyenkor lényeges, hogy miképpen használjuk a szarvashívónkat. Ha valaki az idény előtt otthon gyakorol, akkor a területen már nem kell félni a használatától. Szerintem a szarvas sem muzikálisabb teremtmény, mint mi, ugyanis bizonyára már jó páran hallottunk szarvastorokból jövő, számunkra mosolyt előcsalogató hangokat.

Mindenki – magam is – hajlamos arra, hogy egy ritkán morduló, mély hangú bikára hatalmas agancsot képzeljen. Ez azonban közel sem biztos, hogy így van! Pont úgy, mint az embereknél, meg lehet különböztetni egy gyerekhangot, egy felnőtthangot vagy egy idős ember hangját, de itt is lehet nagyot tévedni.

A spektívet nagyon hasznos eszköznek tartom. Dombvidéken, vagy nyílt, sík vidéken, ahol messze el lehet látni, sokszor tudjuk hasznát venni a bika pontosabb elbírálásánál. Ha másért nem is, azért, hogy egyáltalán érdemes-e a látott bikáért leászni a lestről és megközelíteni. Az agancs elbírálásánál az ideális az, ha minden oldalról meg tudjuk nézni. Ebben sincs arany szabály. Többen az agancs szárhosszát a testhosszhoz arányítják. De van ugye rövidtestű és hosszútestű bika. Az egyiknek bögés közben a bordák végéig ér az

agancsa, a másiknak a horpaszáig, van, amelyiknek még azon túl is. Szűkállású, „merek” agancsú bika oldalról mutathat hosszabbat, mint egy jó terpesztésű. Szemből nézve már másképp tudjuk megítélni az arányokat. Az agancsszár vastagságának becslésekor hasonlíthatjuk azt a fül, a szem vagy akár a lábszárak méretéhez, amihez ugyancsak jó hasznát vesszük a spektívnek.

Anno, amikor még a mostaninál jóval nagyobb volt a gemenci szarvasállomány, január után szorongva vártuk az agancshullás kezdetét. Amikor megtudtam, hogy valahol érdekesebb agancsot találtak, kismotorra ültem és elmentem megnézni, mivel a hullott agancsokból is sokat lehet tanulni. Egy alkalommal Dunafalváról üzent Bleier Feri bácsi, hogy menjek le hozzá. Feri bácsi egy nagytapasztalatú, vadját szerető és ahhoz értő kollégánk volt. Megmutatta a begyűjtött agancsokat, köztük egy olyan párt, amelynek mindkét szára jóval meghaladta az 5 kilót. Feri bácsi a következőkre hívta fel a figyelmemet: nézd meg gyerek ezt az agancsot, milyen rövid a szárai. Ha ezt az agancsot egy nagy testű, vastagnyakú bikán látod, akkor 9-10 kilónál többre nem becsülöd. Nagyon igaza volt. A fentieket bizonyítja, hogy a lenesi, 15,3 kilogrammos agancsú bika súlybecslése is 11 kilóval kezdődött. Ez is egy rövid agancsú bika volt.

Véleményem szerint nagy bikát körülbelül 12 kilogrammig lehet megbízhatóan becsülni, e felett már érhetik a kísérő vadászt is komoly meglepetések. A régi, rendszeres hullottagancs-szemlék – hála a Mindenhatónak – kezdenek újra feltámadni. Nagyon hasznosak az ilyenek és rendkívül sokat lehet belőlük tanulni. A háború előtt a Frewert fővadász által vezetett németországi Romintenben világszínvonalú szarvasgazdálkodás folyt. Itt is rendszeresek voltak a hullottagancs-szemlék és azok bírálata. Így a személyzet olyan óriási tapasztalatra tett szert, hogy 2 pontos biztonsággal bíralták az elejtendő bikákat. Azt, hogy mindezt mennyire vették komolyan, példa erre, hogy Frewert az egyik erdőmesterét (ma erdőszetvezető) elhelyeztette, mert egy bika bírálataánál 10 pontot tévedett. Az is igaz, hogy a személyzetnek elsődleges dolga a szarvasokkal, nem pedig a papírokkal való foglalkozás volt. Ezért lehetett, hogy egyesek még a tarfejű bikákat is felismerték.

Amin nem tudunk változtatni

Az időjárást szerencsére nem tudjuk befolyásolni. Ám, hogy milyen idő kell a jó bögéshez, az öreg Berek János bácsi azt mondta: holdvilág és poros út. Azaz nappal száraz meleg, éjjel tiszta hűvös idő.

Van úgy, hogy esős-borongós időben napokig hallgatnak a bikák. Nem kell ezt félreérte-

ni, ugyanis az üzekedés ilyenkor is folytatódik, csak éppen csendben. Hogy miért? A régi öregek azt mondták, hogy ilyenkor a szarvas az őszi ösztönök parancsára marad csendben, mivel párás-nyirkos időben jobban megmaradnak a szagok és a bikák azért hallgatnak, nehogy a farkasokat odavonzzák és azok könnyebben rájuk találjanak. Az igazságot persze csak a bikák tudhatják, de a szarvas fejével gondolkodva nem lehet rossz stratégia.

Változnak az idők és velük mi is. Pár gondolatot akartam csupán papírra vetni a közelgő bögés alkalmával. Hátha egy-két ötlettel, az elődök által összegyűjtött és hasznosított tapasztalattal tudok segíteni a vendéget vezető, de szintén vadászlázban égő kísérőknek. Ha elfogadják...

ZILAI JÁNOS
fővadász, Béda

Ki becsülhet vadkárt?

A szakértői tevékenységek folytatására vonatkozó jogszabályok alapvetően erdő-, agrár-, kertészmérnöki, vagy felsőfokú vadgazdálkodási szakirányú végzettséghez kötik a vadkárbecslő-szakértői tevékenység folytatásának lehetőségét.

Vadkárbecslést azok a szakemberek végezhetnek, akik a rendeletben előírt feltételeknek megfelelnek, és akár egyik, akár mind a három különböző szakértői listán szerepelnek:

A szaktárca által nyilvántartott szakértői lista

Vadgazdálkodás és vadászat címszó alatt a szakértői engedélyt a VM adja ki, 5 éves időtartamra, a szakterületre vonatkozó szakértői tevékenység végzésére. A vadgazdálkodás és vadászat fő szakterületén belül a 11 megnevezett tevékenységben szerepel a mezőgazdasági vadkár és az erdei vadkár, felsőfokú szakirányú végzettség igazolása esetén. (Például okleveles erdőmérnök, okleveles agrármérnök.) A vonatkozó jogszabályok: 24/1971. (VI. 8.) Korm. r., 39/2005. (IV. 27.) FVM. r. módosított 61/1994.(XI.8.) FM rendelet.

A megyei vadkárbecslő szakértők névjegyzéke

A kár megállapítását csak a miniszter által rendeletben meghatározott képesítéssel rendelkező kárszakértő végezheti. A megyei vadászati hatóság által készített névjegyzékekben szereplők erdőmérnök, erdész technikus, agrármérnök, kertészmérnök, mezőgazdasági szakmérnök végzettségűek, akik nem kötelezettek a VM engedély kiváltására. Mindezeket a Vtv. 81. §. (3) bekezdése szabályozza. A megye jegyzői ebből a listából választhatnak szakértőt.

Az igazságügyi szakértők névjegyzéke

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium (jogutódja a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, illetve a Belügyminisztérium) által kiadott szakértői tevékenység végzésére vonatkozó igazolvány birtokában is végezhetnek ilyen tevékenységet azok az igazságügyi erdészeti-, vadászati-, erdőérték- és kárbecslő szakértők, akik a névjegyzékben szerepelnek.

A felmérések végzése

A jogszabályok nem tesznek különbséget a mérnöki végzettségek között arra nézve, hogy kik végezhetnek becslést erdő, gabo-

na, rét, gyümölcsös, szőlő, kukorica, stb. területen a terményben keletkezett kár megállapítására. Erdei vadkár felmérését például a nem erdőmérnök végzettségű szakember kellő mélységig nem látja át, nem ismerve az erdősítésekben okozott kár felmérésének, megállapításának módszereit. Ugyanakkor vitatható, hogy például az erdőmérnök szakszerűen képes-e a gyümölcsösökben, vagy a mezőgazdasági kultúrákban okozott vadkárt megállapítani, miután ennek módszereivel nem találkozott egyetemi tanulmányai során.

A kárbecslési módszerek alkalmazása

A jogszabályok – főleg a Vtv. és annak végrehajtási rendelete – nem írják elő az alkalmazandó módszereket, csak az úgynevezett „egyszerűsített módszert” és ahhoz a jogszabály mellékleteiben szereplő jegyzőkönyvminták szerint kell az előzetes- és a végleges vadkárbecslési jegyzőkönyvet elkészíteni. A szaklapok (erdészeti és vadászati) igyekeznek új módszereket ajánlani és a szakemberek számára ismertetik a különböző, gyakorlatban bevált kárbecslési módszereket. Ezzel együtt sürgős, égető szükség lenne kötelezően alkalmazandó kárfelvételi módszereknek törvényben, vagy rendeletben történő, a részletekbe menően fontos szabályozására.

A részletes szabályozás (módszerek, mérések, egységes fogalmazás, szakértői kompetencia) hiánya miatt vége-hossza nincs a vadkár-ügyeknek. Sokszor évekig is elhúzódhatnak, sőt egy részük a Legfelsőbb Bíróságnál végződik, ahol esetenként állásfoglalásokat, iránymutatásokat adnak ki vadkárbecslésre, kármegállapításra vonatkozóan.

Jogszabályi kérdések

Fontos tétel az, hogy a vadkár, annak megállapítása minden esetben a tényleges termésvesztés, terméskiesés és nem a várható haszon. Egyik ilyen iránymutató bírósági határozat (BH 1981.198.sz.) volt a vad által okozott kár összegének megállapításánál az, hogy a ténylegesen elérhető, és nem a tervezett terméshozamot kell alapul venni. ((1961. évi VII. tv. 35. §. bek., Ptk. 355. §. (4) bek.) Különösen

lényeges ez a gyümölcsösök esetében, ahol a gyümölcs-, illetve szőlőtelepítésben bekövetkezett vadkár pénzértékét a szükséges pótlás mértékének arányában kell meghatározni és nem az elmaradt haszonértéket számítani.

A káron szerzés sokszor hallott tilalma alapján a károsultat a keletkezett kár nettó értéke illeti meg. A károsultat megillető vagyoni hátrányból levonásba kell helyezni a jelentkező vagyoni előnyt, tehát le kell vonni a szállítás, szárítás, termelés költségét.

Erdő esetében a Vtv. és Vhr. csak az erdősítésben, erdőfelújításban keletkezett kárt szabályozza, de nem szabályozza a befejezett erdősítések utáni közép- és öregkori erdőállományban keletkezett károkat.

A gyepek és réterületeken a vaddisznó túráskár helyreállításának (talajjegyengetés) költsége nem klasszikus értelmű vadkár (nem termésvesztés), hanem a Ptk. szerint intézhető károkozás, amely nem a vadkárbecslési eljárás alá tartozik. Szintén a Ptk. alá tartozik a kerítésekben, főleg vaddisznó által okozott kár. Pocok rágáskár gyümölcsösben nem Vtv. és Vhr. szerinti vadkár, mert azt csak vadászható vadfajok károkozása esetében lehet követelni. Fontos megjegyezni, hogy az árvíz okozta kár nem vadkár, mert ezek „összemosásából” is akadtak már problémák. További gond, hogy egyértelműen, taxatíve nincs megfogalmazva a földtulajdonosi, termelői közreműködés fogalma sem, holott ezt a kézenfekvőnek tűnő fogalomkör a jogalkotó több esetben is leírja, használja. Ugyanúgy vitatható, de használt „a jó gazda gondossága” kifejezés, amely fogalom vita esetén, szubjektíve, ugyancsak többféleképpen értelmezhető.

Nagy szükség volna tehát kötelező tanfolyamok tartására, becslési módszereket ismertető kiadványok megjelentetésére, de mindenekelőtt a pontos törvényi szabályozásra. Ugyancsak célszerű lenne a vadkárbecslő szakértői tevékenységet a végzettség szerinti, a tanult szakterületnek megfelelő alkalmazására is.

DR. BALÁZS ISTVÁN
dr.balazs.istvan@t-online.hu

Az állam vadja eszik, a vadász fizet...

foró: Somfalvi Ervin

Nincs még egy olyan sokat vitatott eljárás hazánkban, mint a vadkárbecslés. A területen élő vad az állam tulajdonában van, a kárt a földtulajdonhoz kötött vadászat jogával rendelkező gazdának okozza. Viszont ezt a kárt egy harmadik szereplőnek kell megtéríteni, „aki” a területen élő vadnak nem tulajdonosa, csak a jogszabályok által szigorúan szabályozott módon, jogszerűen elejtett vadnak a tulajdonjogát kapta meg a földtulajdonosnak fizetett haszonbérleti díjért. A kár megelőzését, bejelentését, becslését jogszabályok írják elő - amit aztán vagy betartanak az eljárásban résztvevők, vagy nem...

Normális esetben – és azért valljuk be, ez a többség – a károsult jelzi a vadászatra jogosultnak a vadkárt, és hivatalos eljárás megindítása nélkül, jogszabály szerint megegyezéssel rendezik az ügyet. Persze nem mindenki tud, vagy akar egyezséget kötni, így felsőbb fórum elé viszi panaszát. Ekkor a termelő vagy közvetlenül a bírósághoz fordul a keletkezett kár megállapításáért, vagy amennyiben a vitás felek nem tudnak megegyezni a szakértő személyében bejelenti az észlelt vadkárt a területileg illetékes jegyzőnek. A jegyző rendelkezik egy szakértői listával a megyei vadászati hatóságtól, amelyből tetszése szerint választhat. Ha a személyt kiválasztotta, végzésben elrendeli a kárfelvételt, a helyszínelés időpontjáról értesíti a feleket.

A kirendelt szakértővel a földtulajdonos, vagy földhasználó a károsítás helyszínén találkozik. A kárfelvételnél ott kell lennie a vadászatra jogosult képviselőjének, ez a jegyzőkönyvben szerepel. A szakértő az általa legjobbnak tartott módszer szerint megállapítja a kár mértékét forintban (általában a helyi árakat alapul véve) levonja belőle az elmaradt betakarítási költségeket (aratás, szállítás, szárítás, stb.) és az elviselendő 5 százalékot. Jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet mindkét félnek alá kell írni, és mindkettőnek joga van rögzíteni az észrevételét a jegyzőkönyvben. Jegyzőkönyvezni kell, hogy a kár megelésében mit tettek a felek, és az megfelel-e a törvényi előírásoknak. Ezt a dokumentumot a szakértő leadja a jegyzőnek, a szakértő tehet javaslatot – például a kiértékelések, vagy a kármegelőző intézkedések hiánya miatt – a bekövetkezett kár megosztására, amelyet a felek jegyző előtt vagy elfogadnak, vagy a károsult bírósághoz fordulhat. A megegyezésről, vagy annak hiányáról a jegyző határozatot hoz.

A bírósági eljárás – többnyire legalább egy év – a peres feleket meghallgatva, a szakértői jegyzőkönyvek alapján dönt, vagy újabb, immáron igazságügyi szakértőt jelölhet ki a kárérték megállapítására, felülvizsgálatára. A peres felek az időmúlás miatt nem tudják megtámadni az eredetileg kirendelt szakértő által megállapítottakat, de vitathatják, sőt – saját költségükre – akár ellenszakértő kijelölését kérhetik a bíróságtól. A bíróságok függetlenek, azaz bárhogy dönthetnek, ha akarják – ad absurdum – akár valamennyi szakértő véleményét is figyelmen kívül hagyhatják az ítélet kimondásakor. Az ügy kimenetétől függetlenül, a kártérítésen kívül az eljárás minden költsége a vesztes felet terheli.

A vadkár fogalmát a vadászati törvény hozta létre, az szabályozza az eljárást, ami többnyire a vadkár fizetésének megállapításakor mégsem érvényesül...

Ellentmondások a gyakorlatban

Dr. Berényi Sándor, a Somogyi Hunor Vadász-társaság elnöke 33 éve, és a hatodik ciklusban Somogyszentpál polgármestere, a nagyvadas területek többségéhez hasonlóan sokat küzd a vadkárral. A 11 ezer hektár nagyságú területükön 3 ezernél több a gazdálkodó. Elmondása szerint korrekt és jó a kapcsolat a termelőkkel, mindössze négy olyan gazda van, akivel nem tudnak szót érteni. Sok esetben személyesen megy ki a károsított területre a vadászatra jogosult képviselőjeként, szakmai hozzáértése révén nemigen tudják „megvezetni” a kárbejelentők, vagy az általuk felkért szakértők. A vadászkamara Vadgazdálkodási és Vadvédelmi Bizottsága elnökeként a megye területén lefolytatott vadkár-megállapítási eljárásokat figyelemmel kíséri és összegzi a látottakat.

Tapasztalatai szerint a kárbecslés folyamatában számos manipulációs lehetőség van, az első mindjárt a jegyzői kijelölésnél. A törvény szerint, ha a károsult nem közvetlenül a bírósághoz fordul kárügyével, vagy a felek nem tudnak megegyezni a szakértő személyében, akkor a jegyző jelöl ki a felek közös kérelmére szakértőt a névjegyzékből. Már itt nincs betartva a törvény, egyoldalú kérelemre is kijelölik a szakértőt, s az előírt 5 napon belüli értesítési határidőt sem tartják be. A szakértő kiválasztása többnyire nem szakmai, hanem ismeretségi alapon történik. Miután minden kirendelés pénzt jelent a kárbecslőnek, itt sem ismeretlen fogalom az anyagi érdekelt-ség. De lehet más szempont is: attól függ, hogy a károsultnak „jobb” ismerőse – a jegyző, aszerint kér toleránsabb, vagy szigorúbb kárfelmérőt. Ám, hogy ne legyen ennyire egyszerű az eset, a károsult név szerint is kérheti a neki „szimpatikus” kárfeltevő kijelölését, itt van a leginkább esélye az összefonódásnak.

A szakértő hozzáértése sok esetben megkérdőjelezhető. Például az erdőmérnök végzettségű szakértő mezőgazdasági vadkárnál nem ismeri, vagy nem alkalmazza azokat a kárbecslési módszereket, ami egy agrár-mérnöknek adott esetben a kisujjában van. Ugyanígy problémás ez gyümölcsösnél is, míg az erdei vadkár felméréséhez erdőszeti szakértelem kell. Ezek azonban nincsenek szakmailag szétválasztva, aki felkerül a névjegyzékre, mindenféle kárhoz kirendelhetik. (A 79/2004. VHR szerint szakirányú végzettségű, legalább 5 éves gyakorlattal rendelkező személy végezhet kárbecslést.)

A nem szakszerű kárfelmérési módszerek eredményeként volt olyan eset, hogy ugyanazon tábla csemegekukoricásban a károsult által kért szakértő 4 millió forintot, míg egy másik felkért szakértő mindössze 340 ezer forintnyi kárt állapított meg...

Volt olyan szakértő, aki az esőre hivatkozva csak a dűlőútról becsülte meg a kárt, illetve volt rá példa, mivel a terület sáros volt, hogy csak 14,5 méteres szakaszon számolta meg a károsított növényeket és abból „becsülte” meg 10 hektárra a vadkárt. Előfordul, hogy a szakértő kéri, hogy a felek ne menjenek be a táblába, azt mondja, csak beszélgesse-nek nyugodtan, majd ő jegyzetel és felveszi a kárt. A becslés végén nem készít jegyzőkönyvet, napokkal később küldi meg a jegyzőnek, természetesen az ellenérdekelt felek aláírása nélkül.

A károsult kéri a jegyzőtől a szakértő kirendelését a betakarítás előtti napra, a jegyzőkönyv a betakarítás után, a fenti hiányosságok szerint készül el, ezután kerül összehívásra az egyeztető tárgyalás, amikor a vadászatra jogosult jegyzőkönyv másolatot kap.

Egyes gazdálkodók a 3-4 különböző helyen vetett kukoricájukra egy vagy két hét különbséggel kérik a vadkárbecslési eljárást, miközben a már learatott táblából kiszorított vadnak van „ideje” kárt csinálni a következő táblákban is.

Beépített vadkárigény

Nehéz mit kezdeni azzal, aki tudatosan rájátszik a kártérítésre – mondja dr. Berényi Sándor. Somogyban sem ismeretlen trükk: két nagyobb termelő, vagy cég kifejezetten ebből a célból fiktív szerződést köt, amely szerint megvásárolják egymás terményét, de a szokásosnál jóval magasabb áron. Miután a termelő a kártérítést a szerződött áron is kérheti, mindkét fél extraprofitra tesz szert a vadászatra jogosult kárára. Egy gazda a tényleges kárösszeg sokszorosát követeli, arra hivatkozva, hogy az ő földjén a környékbeli átlagnál jóval magasabb, 140(!) mázsa termés lett volna, mikor a térség kukoricatermés-átlagai 60-80 mázsa között van.

Van olyan tulajdonos, aki száz hektárra több vadkárt kérne kárbecslőjére hivatkozva, mint amennyit az összes többi gazdálkodónak kell fizetni tízezer hektáron.

Másik földtulajdonos vadkárt kér az ősszel csak térdig érő, termést nem, vagy alig hozó kukoricájára, amely termelésre alkalmatlan, „C” minősítésű talaj, egy nem rekultivált bányavisszaminősített helyén van. A károsult által felkért szakértő több milliós kárt állapít meg, amit a kárviselő fél vitat, a pert a bíróság befogadja. A kárfelvétel helyére megjelölt terület nagyság háromszorosát becsüli a szakértő, mint a károsult tulajdoni lapon szereplő területe.

Bírósági szakértő decemberi felkérésre januárban becsül kukoricában vadkárt, az akkor megállapított kárt minden megjegyzés nélkül jegyzőkönyvbe foglalja, miközben az egész

térségben a kukorica-betakarítás november 10-éig befejeződött! Jellemző, hogy az ilyen módon gazdagodni akarók a helyieknél többnyire magasabb, például tőzsdei jegyzett árat akarnak kapni.

Bíróági ellentmondások

Dr. Berényi szerint a bíróságon mindenki – a termelő és a szakértő is – mondhat valótlan, kivéve a tanút, de a kárviselő vadászatra jogosult megbízottját, aki jelen volt a kárbecslésnél, csak tanúként hallgatják meg. Egy bíróságra vitt vadkárügy kimenetele sosem jósolható meg előre, legyen az akármilyen, fekete-fehéren egyértelmű is. A bíró döntését senki nem kontrollálhatja, ellene csak fellebbezni lehet és újabb hónapok, évek elteltével születik egy másik – semmivel sem kiszámíthatóbb – ítélet. A kárviselésre kötelezett vadgazda legfeljebb időt nyer, pert ritkán...

A károsult közvetlenül fordulhat a bírósághoz azzal, hogy nem peres eljárásban előzetes kármegállapítást kér. A bíróság kijelöl egy bírósági szakértőt, aki többnyire volt hivatali tisztségviselő, nem dolgozott a gyakorlatban szakemberként. A szakértő kimegy, a károsult kérésére akár hetente is, az időpontról értesíti a vadászatra jogosultat is, de a jegyzőkönyvet már nem kell aláírnia a felekkel, csak szakvéleményt küld a bíróságnak. Ha csak egy cső kukoricában keletkezett kár, már minden költség a vadászatra jogosultat terheli. Ha a károsult nem kér ekkor kártérítést – mert elegendő bevétele volt abban az évben – erre a szakvéleményre hivatkozva 4-5 év múlva nyújt be kártérítési igényt.

Mit lehet tenni vadkár ügyben?

Betartani a törvényben leírtakat, még ha nem is tökéletesek a törvények, és lehetőség szerint együttműködni a földtulajdonosokkal, mert ellenkező esetben a vadászatra jogosult csak vesztes lehet. Egyre terjedő megoldás, hogy a vadásztársaság földet bérel, amelyen jó minőségű terményt termel, vagy közvetlenül az aratáskor megvásárolja, és a vadkárt nem pénzben, hanem terményben adja oda a károsultaknak. Ez a megoldás részben csökkenti a vadkárt, de nem tetszik a gazdálkodóknak, nem kérik a terményt, mert a pénzhez ragaszkodnak.

2005 körül volt egy időszak, amikor lehetett pályázati pénzt kapni arra, hogy a gazdálkodó a szántó és az erdő közé zöld védősávot létesítsen. Nem volt rá igény, ezért megszüntették, pedig mind a vadkár megelőzésére, mind a kiváltó vad szabályozására, mind az élőhely fejlesztésére lehetőség volt – és lenne ma is.

SOMFALVI ERVIN
somfalvi@vadaszlap.hu

**A bekerített területre bejutó vad
rövid idő alatt komoly kárt képes okozni**

BLASER-MAUSER-SAUER-ZEISS NYÍLT NAP

A VADÁSZAT PRÉMIUM KATEGÓRIÁI A BUDAKESZI LŐTÉREN!

A Blaser Magyarország Kft. szeretettel hívja meg Önt, családját, barátait 2011-08-06-án reggel 9 órától a Budakeszi Lőtérre (2040, Budaörs, Gyár u. 052/2 hrsz), ahol személyesen is kipróbálhatja a Blaser, Sauer, Mauser fegyvereket és Zeiss vadászati optikákat.

Ha Önnek kedve támad lőkészségét is tesztelni és fejleszteni, azt is megteheti a lőtér európai színvonalú pályáin.

PROGRAMOK:

-kombinált löverseny (futóvad lövő és korongvadász)

I. díj Zeiss Victory PRF 8x26 lézeres távolságmérő

II. díj Blaser Limited Edition karóra

III. díj Blaser F3 kollekció (F3 löszemüveg, F3 Parcour táska, F3 baseball sapka)

Nevezési díj: 10 000 Ft

Nevezés előzetes regisztráció alapján, a www.blaser-hungary.hu weboldalon.

Részletes tájékoztató: www.blaser-hungary.hu, www.loterkft.hu

- Nyílt szakmai bemutató, kérdezz-felelek a Blaser, Mauser és Sauer fegyvergyárak szakmai képviselőinek részvételével
- Sig bemutatót tart Boros Attila, a Sig Akadémia vezetője
- Tesztelési lehetőség: Blaser F3 sörétes fegyver illetve Blaser, Mauser, Sauer golyós vadászfegyverek, Sig Sauer pisztolyok és Zeiss cél-, és keresőtávcsövek

Ha kell, megváltozhat a védettség

Védve, vagy védetlenül

Az élőhelyek az emberi gazdálkodás hatására folyamatos átalakulásban vannak. Ezek a változások a területen élő egyes fajokat kedvezőtlenül, másokat kedvezően érintenek. Más kifejezéssel élve, egyes fajok létszáma fokozatosan vagy drasztikusan csökken, más fajoké viszont lassan, vagy fokozott mértékben növekszik. A változásokat – a gazdálkodás érdemleges befolyásolását, mert a fő ok alapvetően ez – igen nehéz megakadályozni, vagy a fellépő hatásokat semlegesíteni. Általában a környezetben bekövetkező kedvezőtlen változásokra, a környezet védelmére érzékeny szervezetek bizonyos fajok védelmével próbálnak hatni (mint olcsó és egyszerű megoldás), a túlszaporodását általában vadászattal, szelektív mérgezésekkel kísérelik meg lassítani.

Az utóbbi évtizedekben gyakorlatilag teljesen eltűntek az öreg odvas fák az ország területének nagy részéről, ennek következtében a korhadó fákból élő rovarvilág szinte teljesen elpusztult a környezetünkben, és ezt követték a táplálékláncban a rovarokkal táplálkozó fajok is. A fákból lévő odvak megsemmisülése miatt az odulakó madarak létszáma (például a kékgalamb) is jelentősen csökkent. Az élőhelyeknek bizonyos fajok számára kedvező változásai (például az örvös galamb, a vad-disznó, róka, szarka, szajka stb.) a populációk dinamikus növekedésével járt, és ez a jelenleg más fajok esetében is érezhető.

Az eddig zömmel kis rágszálakon élő, védelem alatt álló fajok létszámának emelkedése következtében a kialakuló táplálékhiányt a táplálékfajok összetételének megváltozásával bővíti a nagyobb létszámú, jól alkalmazkodó állomány. Adott esetben ennek a táplálék-változásnak gazdasági következményeit viszont más gazdálkodó nem tudja elviselni! Hasonló a helyzet abban az esetben is, amikor egy védett faj létszáma ugyan növekszik, de a táplálékul szolgáló faj létszáma csökken. Az arány egy ponton túl a táplálékul szolgáló faj számára veszélyessé válik, és annak csökkenését felgyorsítja. A védett ragadozó fajok táplálékbázisát képező vadászható fajok erőteljes létszámcsökkenését követően a ragadozók száma is szükségszerűen csökken. Vagyis a vadászható fajok védelme céljából hozott intézkedések a védett fajoknak is kedveznek hosszabb távon.

Az ilyen, a természetben lejátszódó összetett folyamatokat csak rendszeres adatgyűjtésekkel alátámasztott célirányos vizsgálatokkal lehet nyomon követni és a nem kívánt változások észlelésekor gyors intézkedésekkel, időben korrigálni. A kialakult helyzethez való ragaszkodás ugyanis a károkat általában növeli. Az egyes madárfajok állományait egy-egy ország területén szinte lehetetlen megbecsülni, mert a fajok kontinentális méretekben mozognak, ezt nagyon jól mutatják a rádió-adókkal felszerelt példányok.

A kérdéses, vagy gazdasági hatásaiban jelentősnek ítélt fajok kiemelt kontinentális méretű kutatása mindenképpen elkerülhetetlen. Az egerészölyv példája mutatja, hogy a telet területeken időszakosan fellépő nagyobb létszámát nem lehet a nyári időszakban ott élő, helyi törzsállománynak beállítani. Ha viszont a törzsállomány már kimutatható gazdasági károkat okoz, mert nagy létszámú, akkor az apasztás, szabályozás igenis indokolt. Ezt viszont több éves, jól megfogalmazott célú kutatással lehet igazolni. Az ölyveket autópályák mellett viszonylag egyszerű számlálni, az M6-os autópálya Budapest – Szekszárd szakaszán novembertől februárig egy-egy utazás alkalmával 30-40 egerészölyv volt látható a kerítéspóznákon, ez a szám azonban áprilisban már tíz alá csökkent. *(Ez az adat félrevezető lehet, mivel télen az ölyvek és a szarkák elsősorban azért tartózkodnak az országutak közelében, mert megtanulták, hogy az autók által elgázolt állatok táplálékot jelentenek. Tavasztól őszig erre már nincsenek rászorulva, szétszóródnak, fészkelő helyeikre települnek át, ezért kevesebbet látni belőlük az utakról. A Szerk.)*

Franciaországban, az utóbbi években az ONCFS (Országos Vadászati és Vadvédelmi Hivatal) igen jelentős megyei kutatások eredményeit tette közzé, amelyben kimutatta, hogy az eddig védett szárnyas ragadozók táplálék-összetétele hogyan változott meg, amely alapján védettségi státuszuk megkérdőjelezhető. Ilyen, a hasznos vad elpusztítását bizonyító esetekről még a szemfüles fotósok is csak az internetes honlapokon számolnak be. Például arról, hogy éjjel a katedrálist világító reflektorok fényében a vándorsólyom hogyan zsákmányolja a szalonkát, öli meg és fogyasztja el. (Hasonló dokumentumok, ha

volnának, igen jól szolgálnák a hazai éles viták mérséklését.)

A szaporodási időben károsító szárnyas- és szörmés védett ragadozók nem csak a vadászható, hanem a védett állományban is károsítanak, tehát keresni kell olyan megoldási lehetőségeket, amikor bizonyos ragadozó fajok védelmének feloldása, más védett fajok védelmét, állományát növelheti. Franciaországban 1962 óta kezdték védeni a ragadozó madarakat (héják, keselyűk, kígyászölyv stb.) 1964-től a sasfélék, 1972-től az összes szárnyas ragadozó madár teljes védelem alá került. 1997-1999. között rendkívül alapos táplálékosztási szokásokat feltáró kutatás folyt, amikor például tíz különböző területen 1200 foglyot szereltek fel adóvevővel és figyelték sorsukat. A ragadozó madarak a rádióadóval felszerelt állomány 70-80 százalékat pusztították el pár hónap alatt! Telet erdei szalonkák (130 db) jelöltek meg rádióadóval, életmód-kutatás céljából, a teletelés folyamán 10 százalék a szárnyas ragadozók áldozata lett.

A vizsgálatok eredményeként nyilvánvalóvá vált, hogy a 20-25 éves teljes védelem alatt az állományaik szépen megerősödtek, és egyre jelentősebb kárt okoztak a vadászható és védett fajok állományaiban is! A vadászható fajok pusztításában élen jár a kékes rétihéja, a barna rétihéja, a galambászheja, a vándorsólyom, a holló, az uhu és a nagyobb testű baglyok, az egerészölyvet a fácán- és nyúlállomány közepes pusztítójaként(!) tartják számon. A védett madarak állományaiban a karvaly és a kabasólyom pusztít. *(Egyéb adatok elérhetők internetes honlapunkon.)*

Bizonyos ragadozó fajokat puszkával szinte lehetetlen kipusztítani, mert még a fészekrombolásokat is túléljük sokszor, alkalmazkodó-képességük kiváló. Ezekre a fajokra a gazdálkodásból származó gondatlan mérgezések jelentik a legnagyobb veszélyt. A teljes védelem feloldása több európai országban is napirendre került, a cselekvés pedig a megalapozott közös – természetvédők és vadászok –, az országra kiterjedő kutatási programjainak elvégzését követő ésszerű döntéssel lehetséges, sőt a jó döntés a védett madárfajok állományainak a növekedésével fog járni, amit pedig a ma még éles vitában állók is szívesen látnának!

Fluck Dénes

Szakmai tanácskozás az apróvad helyzetéről

Vadászok és földtulajdonosok majálisa

Az OMVK Vadgazdálkodási Bizottsága kihelyezett ülés keretében szakmai tanácskozást hívott össze Hódmezővásárhelyen május 14-én, ahol a térség vadászatra jogosultjai szerveztek majális a Hódagró Zrt. Kovács tanyai vadászcentrumában.

- A vadgazdálkodás legégetőbb problémája az apróvad-gazdálkodás, az utolsó másodpercben vagyunk - hangzott el Pechtol Jánosnak, az OMVK főtítkárának megnyitó beszédében. Közös célunk és érdekünk, hogy a fácán ne jusson a fogoly sorsára.

Dr. Nagy Emil, a vadgazdálkodási bizottság elnöke kezdte az előadások sorát „Az apróvad-gazdálkodás fejlesztésének lehetőségei a földtulajdonosok közreműködésével” címmel, melyben az Országos Vadászati Adattár adataival mutatta be az apróvad drasztikus csökkenését. A fácánállomány 1978-as csúcscsökkentése 2,5 millió madár volt, az akkori 1,2 milliós hasznosítás, vagy az 1988-92. között évenként az 1,8 milliót megközelítő kibocsájtás már valóban a múlté. Az apróvad csökkenését komplex tényezők váltották ki. Erősen eltolódott a nagyvad-apróvad arány. Jelentősen megnövekedett a vaddisznóállomány, új ragadozó fajok jelentek meg, és változtak a vadászati szokások. A hazai vadgazdálkodásban koncepcióváltásra van szükség. A komplex fejlesztése a jövő, ahol az élőhely, a törzsállomány, a vadvédelem, az extenzív és intenzív módszerek együtt jelennek meg. A birtokpolitikában el kell érni, hogy a vadásztársaságok földtulajdonosok vásárolhassanak, vagy tartós bérleményt kapjanak az élőhelyek fejlesztésére. A vad tulajdonjoga legyen „res nullius” mivel az EU-tagországok 80 százalékában is így van.

- „A csapadékviszonyok alakulásának hatása az apróvad-gazdálkodásban” című előadásával Szél István folytatta a sort (lásd külön anyagban, a lap 424. oldalán).

- Nagy István, a Pest megyei vadászkamara titkára előadásának „A ragadozó gazdálkodás lehetőségei és eredményei” címet adta.

- Giczi Ferenc, a Lajta-Hanság Zrt. ágazatvezetője „A Kisalföld és a Rábaköz mezei nyúl gazdálkodása” címmel tartott előadást.

- Dittrich Gábor „A Lajta-Project apróvadás élőhely-gazdálkodási eredményei, különös tekintettel a mezei nyúlra” címmel adta elő tapasztalatait.

- Pechtol Lajos, a Fejér megyei vadászkamara titkára „A dunántúli apróvad-gazdálkodás fejlesztésének lehetőségei” címmel foglalta össze javaslatait.

- Páskai Sándor „Az alföldi fácángazdálkodás fejlesztésének lehetőségei”-ről számolt be a jelenlévőknek, bemutatva Békés megye fácánállományának alakulását az elmúlt 20 évben.

- Az előadók sorát Vaszkó Imre zárta, aki valóban betartotta az időt. „A röptetett vadkacsa gazdálkodás fejlesztése” című bemutatója után minden érdeklődőt meginvitált saját gyomaendrői tenyészetébe.

Pompás helyszínen, remekül előkészített, jól támogatott rendezvényen vehettünk részt, remélve, hogy nem is eredménytelenül, hiszen a korábbi hasonló rendezvényektől eltérően – amelyhez jó alap volt a Magyar Vadászlap januári konferenciája – a résztvevők hét pontban összefoglalták a javaslatokat, amelyeket egyhangúan elfogadtak. *(Megtekinthető, letölthető a honlapunkról.)*

A nonstop program azonban felért egy kisebb büntetéssel, mivel az előadók nem igazán tartották be a részükre biztosított időt. Ezért aztán – a vadásztársasági közgyűlések módjára, ebéd kihúléssal „fenygetve” – nem kerülhetett sor a szakmai vitára, ezért a párbeszéd helyett megint kitaláltuk a nekünk megfelelőt és rá szeretnénk „erőltetni” másokra, jelesül a földtulajdonosokra. Alapvetően velük közösen kellene mindezeket megoldani, de a tanácskozás címe ellenére közülük sokat nem láttam a tanácskozáson, mint ahogy sok új arcot sem. Magam azt vártam, hogy alakul egy bizottság a teljes önkéntesség alapján, akik kidolgoznak egy megfelelő koncepciót, amely akár törvény-, vagy rendeletmódosítást is előkészíthet. Mert újra felvetődik a szokásos „hogyan tovább” kérdése. Vártam, hogy a jelenlévők eldöntik majd, hogy indítsunk újabb fácánprogramot. Azzal mindannyian tisztában vagyunk, hogy sokan – sajnos – még a törvényeket is igyekeznek kikerülni, nemhogy az ajánlásokat megfogadnák. Fontos hangsúlyozni, hogy „harcosok” kellene, mert csak tenni akaró emberekkel lehet valahova eljutni. De akkor a tenni akarókat támogassuk is, hagyjuk dolgozni őket, vagy legalább hallgassuk meg. Ha továbbra is mindenki azt hiszi magáról, hogy a saját zsebében hordja a bölcsek követ, sehova nem jutunk. Az egyik előadótól hallottuk, hogy mindenki tudja a megoldást és mégsem történik semmi. Bízom és hiszek benne, hogy lesz változás, hiszen nekünk már csak az előremenekülés módszere maradt.

Mészáros György

Kombinált lövészeti Eb – irány Sarlóspuszta!

Foto: Kókai Márton

2011. július 1–3. között rendezik meg a Sarlóspusztai Koronglőtéren a 4. FITASC (Federation Internationale de Tir Aux Sportives de Chasse) Kombinált Lövészeti Európa-bajnokságot. Már az is rang, hogy a Nemzetközi Korongvadász Szövetség hozzájárult a megmérettetés magyarországi megrendezéséhez. A szervezők 15 országból mintegy 170 nevező részvételére számítanak.

A versenyen a résztvevőknek cél-, futóvad- és koronglövészetben kell bizonyítaniuk a rátermettségüket. Csapatok és egyéni versenyzők esetében is 40 (8x5) golyós és 100 (4x25) korongra leadott lövés összesített eredményei alapján hirdetnek Európa-bajnoki címet, valamint értékelik a legjobb golyó- és sörétlövő eredményeket is. Külön díjazták a női, a junior, a veterán, és a szuperveterán kategóriák legjobbjait. Minden szám 100-100 pontot ér, tehát összesen 800-at lehet elérni. A versenyek annyira komolyak, hogy gyakran 750 pont körüli eredmények jelentik a győzelmet. Ha szétlövésre kerül sor a megmérettetés végén, akkor a sörétlövés eredménye a döntő. Mindezzel együtt a FITASC annak idején azt javasolta, hogy a pálya tegye lehetővé a 100 százalékos közeli eredményeket. A versenyt ugyanis leginkább az dönti el, hogy a három nap alatt ki tud jobban koncentrálni minden délelőtti és délutáni versenyen. Ők a profik, ám a szervezők szerint a 200 eurós nevezési díj befizetése ellenében mindenki másnak jár a szórakozás és tapasztalatszerzés lehetősége. A FITASC szabályzata szerint a szervezők

A Probobiscum Zrt. által üzemeltetett Sarlóspusztai Koronglőtéren hazánkban is, a kontinensen is egyedülálló. A golyós és a sörétes pályák fél kilométerre vannak egymástól, a lövők és hozzátartozóik kényelmét egy hotel és a hozzá tartozó létesítmények – medence, játszótér – biztosítják. A komplexum építése 1999-ben kezdődött; ekkor egy dupla-trap és egy olimpiai skeet pályát húztak fel. Idővel egy 15 dobógépes olimpiai trap, egy további olimpiai skeet, egy egygépes amerikai trap és egy variálható korongvadász pálya is létesült, a hozzájuk tartozó klubépülettel. 2004-ben a lőtér már három országos bajnokságnak adott otthont. Az utóbbi években a színvonalat tovább emelte a többmillió, az Eb-hez kapcsolódó beruházás.

három napig egyforma feltételeket biztosítanak minden versenyzőnek, előtte pedig két nap áll rendelkezésükre, hogy gyakorolhassanak. A versenyzők először egy álló őzalakra lőnek 100 méterről, majd „kocogó” disznó

alakra 50 méterről, 10 méteres nyiladékon; amelyen a cél 5 mp alatt halad át. Ami a cél-optikát illeti, tavaly feloldották a korlátozást, és már 12-szeresnél erősebb nagyítású távcső is használható, hogy ne szoruljanak ki a versenyből sem gyártók, sem lövészek. Az egyetlen szabály: a versenyt ugyanazzal az optikával kell befejezniük a versenyzőknek, amellyel elkezdték.

A sörétes pályán öt 1x1 méteres lőállást jelelnek ki. Az első két számban lassú korongra lőnek, a második két sörétes számban felkelő madarak röptét imitáló elmenő, szintén lassú korong a célpont, ezek 55 méter távolságra mennek el. A sörétes versenyen „vadásziasan” kell lőni: a fegyvert nem szabad fölvenni a vállba.

Ha a kombinált lövészeti Eb sikeres lesz, akkor a szervezők szerint nem kizárt, hogy Sarlóspusztán, 2014-ben már az ennél is rangosabb korongvadász Európa-bajnokság versenyzőinek szurkolhatunk.

FÖLDVÁRI ATTILA

attila.foldvari@vadaszlap.hu

A drilling dinasztia

Ludwig Krieghoff örökérvényű mondása: „A cső lő, de a tus talál!”

Családregegyünk a XIX. század közepén kezdődik a németországi Thüringiában, amikor a Suhlhoz közeli Kleinwertherben Friedrich Wilhelm August Krieghoff, a sokgyerekes kántortanító egyik fia, a kereszt-ségben a Berthold Selmar Ludwig nevet kapja. Az értelmes fiúcska felcseperedvén, apja mesterségét folytatja és a tanítóképző elvégzése után a közeli Nordhausenben telepedik le. A városka „krémje” – jobb szórakozás híján – furcsa fogadást ajánl vállalkozó szelleműeknek; száz birodalmi márka üti annak a legénynek a markát, aki fényes nappal egy szál gatyában körbekerget a piacon egy kifejlett disznót. Hősünk a fogadást megnyeri és ezért főnökei azonnal lapátra teszik. Szerencsé-jére a közeli Suhl tanügyi hatóságai a „példátlan gyalázatot” másként ítélik meg és szívesen alkalmazzák Krieghoff tanár urat. Az ifjú tanár Suhlban, a német fegyverművesség szellemi központjában olyannyi-ra „megfertőződik”, hogy a puskamívességet kitanulva, végül szegre akasztja a korabeli pedagógia fontos segédeszközét, a nádpálcát, és 1886. december elsején önálló céget alapít.

Ehhez a céghez csatlakozik később Sempert, az amerikai feltaláló, aki Thomas A. Edison munkatársa. Az újdonsült cég kezdetben fegy-ver- és elektronikai alkatrészek gyártásával keresi kenyerét, majd Sempert kiválása után inkább visszatér a „kaptafához” és a két segéd-del a vadászfegyverek gyártására koncentrálnak. A Sempert & Krieghoff a korabeli kedvező gazdasági helyzetben, az akkor korszerűnek számí-mító angol és belga gyártási eljárások átvételével maradéktalanul kielé-

tus kiszámításához! A vadász-fegyverek királynőjével, a dril-linggel vadászókra is gondol-va, 1905-ben szabadalmaztat-ják a sörétes csőbe szerelhető, állítható betétcsövet.

A gyermekáldás is megada-tik Ludwig Krieghoffnak, két fia születik. Az idősebb fiú Ludwig, a kora-beli szokások szerint elsőszülöttként tanult emberré válhat, de az első világháború poklában szerzett gégelövése véget vet ügyvédi karrier-jének és gyógyulása után a családi cégben dolgozik egészen 80 éves koráig. Öccse, Heinrich érdeklődése már gyermekkorában a mecha-nika felé fordul és ügyes kezű ifjú lévén, először Suhlban szerez mes-terlevelet, majd szintén az akkori szokásoknak megfelelően, tudása tökéletesítésére „valcolásra” indul Európa fegyvergyártó központjaiba.

A vadászok többségének a puská csak a vad elejtésének szerszá-ma, így az különösebb díszítést – véleményük szerint – nem igényel. Krieghoffék azonban mindig csekély felárral igyekeztek vevőiket egy szépen vésett fegyverrel elcsábítani. Ez a hagyomány napjainkig fenn-maradt és időnként egyes ügyfelek elképesztő igényekkel jelentkez-nek, mint nemrégiben az az amerikai sportlövész, aki a markológépét akarta a baszkülön megörökíttetni. Az első világháborút követő össze-omlást, forradalmakat és inflációt átvészelve, már újabb fejlesztéseken

töri a fejét a cég koronahercege, Heinrich és a múlt század húszas-harmincas éveiben – először a vadászfegyvergyártás történe-tében – acél helyett duralumíniumból gyárt zárttesteket. Ezekben az időkben szabadal-maztatják a biztosítólóklával megfeszített ütőszegrugójú bockbüchsöt is. Ma már eze-ket a szinte szabványnak számító műszaki megoldásokat az összes fegyvergyártó alkal-mazza, a vadászok nagy megelégedésére.

Valamikor a harmincas években, Heinrich Krieghoff a vadászok igényeinek megfelelő öntöltő golyós puskával is eredményesen kísérletezett. Az újrafegyverkezés lázá-ban égő Wehrmacht beszerzési hivatala is szemet vetett az új fegyverre, amelyeket Heinrich Krieghoff személyesen szállított le Berlinbe. Az új fegyvert a náci vezetők sze-mélyesen próbálták ki és emlékül a lölapot is aláírták. Később, az amerikai megszállás zűrzavarában Suhlból a lölapnak lába kelt,

hogy azután hosszú évtizedekkel később az ismeretlen enyveskező amerikai katona utódai csinos összegért az interneten elárverezték.

A gyári legendárium szerint – az egyes beszerzési hivatalnokok is sze-rettek vadászni, lehetőleg ajándékba kapott puskával, de Herr Krieghoff éppen nem volt adakozó kedvében, a katonai megrendelés így meg-híúsult. A második világháború alatt az üzem beszállítóként a Mauser 98 alkatrészeit gyártja felpuffadt kapacitással egészen az amerikai csa-patok megérkezéséig. A háború alatt – a szűkös kapacitások ellenére –

A cégalapító Ludwig Krieghoff

A K-80-as kinyitva, jól látszik a sajátos zármechanizmus

gíti a vadászok igényeit. A törekvő vállalkozó az értékesítésbe is új színt visz és köszönhetően a vasút gyors terjedésének, személyesen keresi fel ügyfeleit. A számtalan vizit és a vadászokkal folytatott beszélge-tések olyan új felismeréseket szülnék, mint: „A cső lő, de a tus talál!”. Ma ezt szinte unalomig hangoztatják szerte Európában, de kevesen tudják, hogy ez a felismerés és mondás Ludwig Krieghoff nevéhez fű-ződik, aki 1900-ban egy tizenöt testméreten alapuló számítási eljárást szabadalmaztatott a sörétes puskás lövész számára optimális méretű

Krieghoff néhány barátja kérésére „fusiban” vadászpuskákat készített, de a „fusi” kitudódik és az egyik ügybuzgó náci vezér kemény pénzbüntetéssel sújtja a tulajt.

A teheráni egyezmény értelmében az amerikaiak megszálta Thuringiát át kellett engedni a Vörös Hadseregnek. Az amerikaiak az átadás előtt Heinrich Krieghoffot, családját és néhány fontosabb vezető beosztású munkatársát a nyugati megszállási zónába, Heidenheimbe szállítják. Heinrich fia, Heinz-Ulrich a háború végén Olaszországban az angol hadsereg „vendégszeretét” élvezi és várja sorsa jobbira fordulását. Hazatérése után géplakatosnak tanul, majd miután felszabadul, apjával közös vállalkozásba fognak és az amerikai katonák által elhagyált konzervdobozokból a Heidenheim Ipariskola pincéjében primitív körülmények közepette, tizenhárom alkalmazottal zsanérokat gyártanak.

Ezután megpróbálkoznak még a Thuringiából menekült Ruhla gyár főmérnökének segítségével karórákat összeszerelni, amikor a véletlen közbeavatkozik. Egy napon felkeresi a szerény körülmények között működő céget az amerikai városparancsnok, aki civilben vadász, és megbízza őket a vadászni szerető katonái részére a Wehrmachtól zsákmányolt puskák átalakításával.

A szerényen fejlődő cég később az ulmi városvezetés szíves invitálásának engedve, az Anschütz és Walther fegyvergyárakat követve, a Duna mellékére költözik. Heinrich Krieghoff levonva a történelmi tanul-

Variációk baszkülre

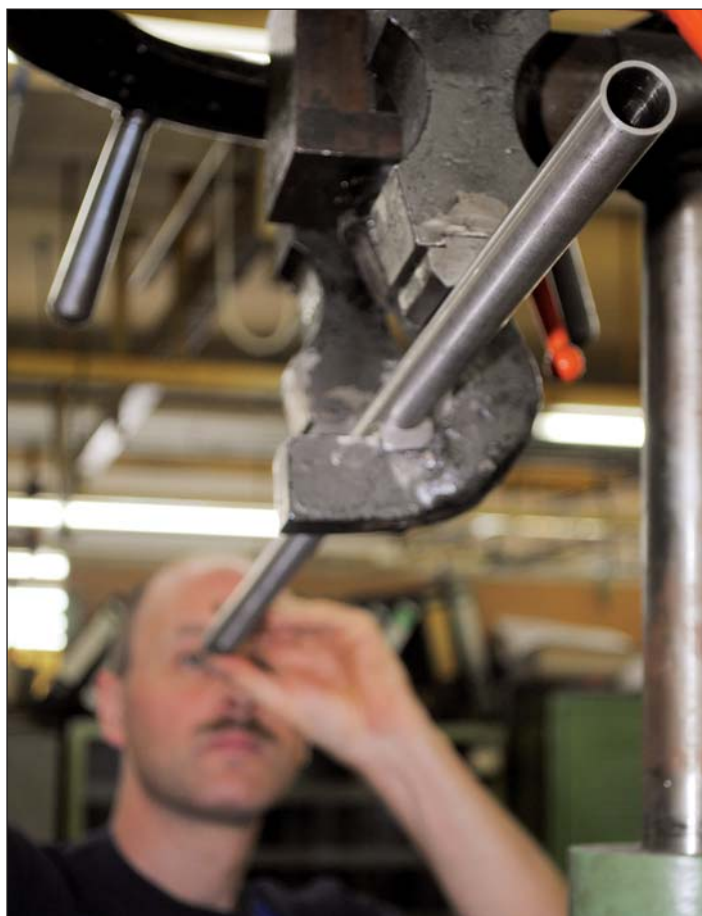
ságokat, az üzemi legendárium szerint megesküszik, hogy inkább saját kezűleg gyűjtja fel vállalkozását, semmint hogy ismét katonai fegyvereket gyártson. Az ötvenes-hatvanas évek német gazdasági csodája kedvező feltételeket teremt a további gyors fejlődésnek, és a piacon megjelenik a „Waldschütz” névre keresztelt drilling. Ennek továbbfejlesztése a hatvanas években a „Trumpf” névre hallgató drilling, a lengő, szabadon táguló golyós csővel. Ez a szabadalom a kombinált csövű fegyverek egyik rákfénjét küszöbölte ki, ugyanis a golyós csőből leadott lövés után a melegeedés miatt a sörétes csövekhez hozzáfűzött golyós cső nem tudott szabadon tágulni és így a találati pont minden egyes lövéssel feljebb küszött.

Azonban a „mindent a vevőért” jelszó jegyében a Krieghoff továbbra is gyártja a jó öreg, a csököteg teljes hosszában összefűzött drillinget az obligát „gyárilag kalibrált” kúszó találati ponttal – csak a fundamentalistáknak. Az éves gyártás közel 40 százalékát még mindig a drillingek és egyéb kombinált csövű puskák jelentik. A drillingek jelentős piaca Ausztrián és Németországon kívül Svájc és Svédország, ahol az utóbbi kettőben – horribile dictu – az őzet söréttel is szabad lőni. A termelés másik 40 százalékát a régi Remington 32-es ősmoddellen alapuló, csökökampó nélküli, felülről záró K-80-as Bock-puskák teszik ki.

A gyár jelenlegi vezetőinek és Dieter Krieghoff úrnak már régóta forgott a fejében a gondolat; egy ismétlőpuska gyártásának a kérdése. Az elhatározás annál is nehezebb volt, mivel számos igen jó műszaki megoldású golyós ismétlő kapható a boltokban, viszont annak sem látták sok értelmét, hogy ugyanerre a témára vezessenek be egy sokadik variációt az amúgy is kemény piacra. Ekkor jelentkezett a Krieghoff-nál egy fegyvertechnikában jártas mérnök a szokatlan ötletével, az „In-Line” rendszerű ismétlő őseivel. Az első találkozást egy több tagú csapat négy évi munkája követette és 2007-ben elkészült a Semprio, amelynek a névadása is egy nyílt pályázat eredménye volt, ahol a boldog nyertes egy vadonatúj Sempriot vihetett haza.

Változnak az idők, a Krieghoff idén ünnepli 125 éves jubileumát. Eddig a hagyományosan csak billenő csövű puskákat gyártó cég elkezdett szokatlan konstrukciójú ismétlőket gyártani, miközben egy másik, eddig az ismétlők gyártásában kitűnt gyártó bockbüchsökkel próbálta a piacot meghódítani.

Ilyenkor merül fel a kérdés a külső szemlélőben, vajon mi jöhet még...?

Még mindig az emberi szem és tapasztalat a legtökéletesebb. Csövek ellenőrzése és egyengetése

BALINT ELEMÉR

balint-elemer@t-online.de

Zala zöld szívében

Az Alpok távoli, kék vonulatát kémleljük egy hétvégi ház teraszáról, melyet erdők öveznek, s amely a Ján-hegyen áll. A Ján-hegy persze csak domb, az Alpok pedig messze vannak. Göcsejben vagyunk, Zala megye zöld szívében. Hátunk mögött Csonkahegyhát, előttünk, északi irányban, valahol az erdők mélyén, Böde község. Délután van, egy felhő most éppen árnyékot vet az előttünk elterülő tájra, fácán kakatol, őz riaszt, ámbár az este még messze van...

A zalaegerszegi Nimród Vadásztársaság területével ismerkedem, Paál Tibor elnök és Pál Judit fotós társaságában, aki százszámra készíti felvételeit a szépséges göcseji tájról. Bazitáról indultunk, Paál Tibor otthonából, melytől pár száz méternyire akár vaddisznóra is leshetnénk naplemente után. Bazita hegyközség jellegű település a 293 méter magas Bazita-hegyen, 1969 óta Zalaegerszeg városi településrésze, a Göcsej egyik kapuja. Az igényes, épített környezet belesimul az erdők világába. Ez egyébként e vidék valamennyi településére nézve igaz. A Göcsej mintegy 650 négyzetkilométer nagyságú, nehezen körülhatárolható földrajzi és néprajzi kistáj, mely nagyjából a Zala folyó, a Válicka és Kerka patakok által határolt területet jelenti.

Az erdőszűltség átlagosan 40 százalékos, de van olyan falu, melynek területét 90 százalékban erdő borítja.

Autóba szállunk, Paál Tibor Dobronhegy felé veszi az irányt. Ez az alig 150 lelkes kis falu arról nevezetes, hogy a közelében található Göcsej legmagasabb pontja, a 302 méter magas Kandikó. A névadó a népvándorlás korában a vidék rettegett ura volt, aki ölt, pusztított és rabolt. A nevét viselő domb mintha jóvátételt akarna fizetni mindezért: nyugalmat, derűt, harmóniát áraszt. Ha rossz idő jön, gőzölögve előrejelzi azt.

A Nimród Vadásztársaság mostanság 6800 hektár nettó területen gazdálkodik. A dombos, erősen tagolt, többnyire észak-dél irányú völgyekkel szabdaltnak, forrásokban és vízfolyásokban gazdag, az erdők között elterülő mezőgazdasági területekkel is rendelkező táj a gímszarvas és a vaddisznó mellett ideális élőhely az őz számára is. Komótos tempóban Nagylengyel felé autózunk, miközben Paál Tibor elárulja, hogy a bikák érmes aránya 40 százalékos. Néhány

évvel ezelőtt 13,4 kilós agancsú bika is esett. A szarvas (no és persze a vaddisznó!) alkalmazkodó képessége több mint tiszteltetreméltó, teszi hozzá, hisz Zala megye aprófalvas jellegű megye (a vadászterületen tizenhét település található), ám a vad képes, sőt kész az ember közelében élni, ha egyébként megtalálja a maga kis „privát” világát, ahol nyugalomra lel.

Nagylengyel a hazai kőolajbányászat jelképes helye. Az 1950-es években annyi olajat hoztak itt nap, mint nap a felszínre, mint ma egy év alatt. Egy bologató himbájú kútnál meg is állunk néhány fényképfelvétel erejéig: ezek a sajátos ipari létesítmények ugyanis immár több mint 70 éve szervesen hozzátartoznak a göcseji tájhoz. A kút alig ötvenméternyire van a betonúttól, a kúttól pedig alig ötméternyire öznyomok...

Nagylengyelben a vadásztársaság hivatalos vadásza, Baka Lajos udvarán nagy

munka folyik. Itt van Takács Tamás, a társaság másik vadőre is, sőt egy segítő is. Magaslesek építenek, őzagancsokat főznek ki. A tavasz és az ősz itt és most jelképesen összeér. A tavaszi őzbakvadásztatás még be sem fejeződött, ám az új lesekkel már a szarvasbőgésre készülnek. Mutatósak az idei őztrófeák, ha nem is rekordmértűek. A területen mintegy 300-350 őz él, s habár a 30-40 évvel ezelőtti eredményeket ma már nem produkálja az állomány (1978-ban 660 grammos, 155,87 C.I.C.-pontos bak került terítékre!), a genetikai adottságok határozottan jók, és Paál Tibor szerint a „csoda” akármikor megisméltódhet.

Az otthonterületek, a táj, a természeti környezet meghatározó erejéről beszélgetünk. A zalai szarvas megkérdőjelezhetetlen bizonyítéka ennek, hisz – mint azt a híres Fenék-pusztai gím-bika-lelet is bizonyítja – már kétezer évvel ezelőtt is derék agancsárok járták ezt a vidéket. Az ember számára se mindegy, hol él, hová születik, jegyzem meg ehhez kapcsolódva, mert meggyőződésem, hogy a táj, ahol élünk, nemcsak színtere, de alakítója is az életünknek.

A most ötvenegy éves Paál Tibor édesapja erdész volt, gyermekéveit a Lenti-közi Kerkabarábáson, illetve Pusztapátián töltötte. Az erdő, a vad és a puská mindennapi életük meghatározó összetevői voltak. Nem tiltották a puskától, mondja, sőt, édesapja elégedetten nyugtázta, hogy naponta többször is letörölte, tisztogatta a szolgálati fegyverét. A vadászcsaládokban ma se kellene feltétlenül páncélszekrényben, hat lakat alatt őrizni, teszi hozzá, mert nem a puská a veszélyes, hanem a fogyatékos nevelés és az ismerethiány. Nevetve meséli, hogy hétéves volt, amikor „öntevékenyen” elejtette élete első vadját, egy elszemtelenedett róka ugyanis rendszeresen bejárt hozzájuk, a kertbe...

Erdész szeretett volna lenni, mint oly sokan az erdészcsaládba született fiúgyerekek közül, kamaszkori betegségerzékenysége azonban megakadályozta ebben. Így lett kereskedő, de ha már az lett, akkor csak és kizárólag egy vadászboltban tudta elképzelni további életét. Ma már saját üzlete van. A vadászbolt számos tekintetben több mint kereskedelmi egység. Kinek színpad, ahol szerepelni lehet, kinek győntatószék, mondja. A vadászok hangulatáról, anyagi helyzetéről, szakmai hozzáértéséről, a vadászközös-

ségek szociológiai összetételéről tanulmányt lehetne írni a vadászbolti megnyilvánulások alapján. Az utóbbi évek gazdasági nehézségei sajátos módon tükröződnek a vásárlói összetételben, illetve igényekben, állítja.

A vásárló kevesebb, a pénzforgalom azonban többé-kevésbé stabil. Az úgynevezett egyszerű, hétköznapi igények háttérbe szorultak, a prémium-kategóriás termékek iránti kereslet nőtt. Blasert könnyebb ma eladni, mint egy jó minőségű cseh puskát...

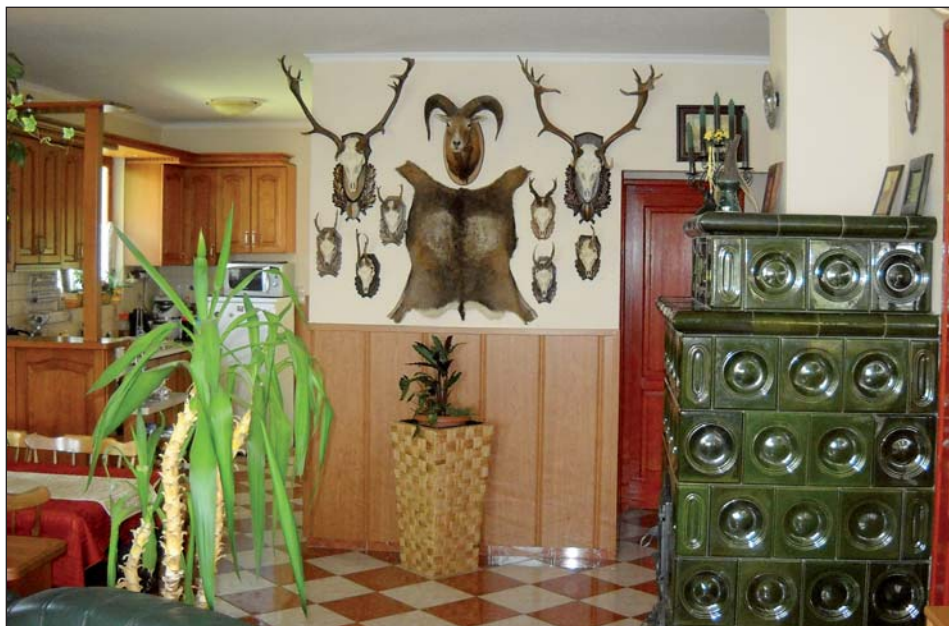
Paál Tibor 18 éve vadásztársasági elnök, és immár a harmadik ciklusban megyei kamarai alelnök. A változásokat, a jellemző tendenciákat firtató kérdésre egyetlen szóval válaszol: felhígulás. A vadászvizsga, mint szűrő, nem elég hatékony, a társadalmi környezet pedig túlságosan is eredmény-centrikus. Aki ma vizsgát tesz, és vadászjegyet kap, holnap már vaddisznóhajtásokon „jeleskedhet”, sőt érmes bikákat ejthet el, ha van hozzá elég pénze. A fokozatosság nem divat,

az önmérséklet és az önkontroll pedig sokak számára egyet jelent a tehetetlenséggel... És ez a vadásztársasági tagsággal, szerepvállalással kapcsolatban is igaz. Ma felvételt nyer, holnap pedig már kritizál, vádaskodik...

A Ján-hegy, ahonnan az osztrák Keleti-Alpok vonulatait megcsodáljuk, illetve az alatta húzódó Ján-völgy Paál Tibor kedvenc vadászhelye, aki számára a vadászat egyébként mindenekelőtt cserkelést és vaddisznót jelent. Ha minden jól megy, idén elejti a háromszázadikat...

A legszebb emlék? A történet felidézése láthatóan évek múltán is felélénkíti. Téli hajnal, szűz hó, éteri csend. És egy magányos kan egyértelmű nyomai. Több mint egy órahosszat követte, árkon-bokron, hegyen-völgyön át, meséli, s aztán egyszer csak kiugrott a sűrűből, néhány másodpercre láthatóvá téve az oldalát...

És a legfájdalmasabb...? Az is egy vaddisznóval kapcsolatos. Megsebzett egy kis süldőt. Vér, belfoszlányok, amerre menekült. Visított, sírt, jajongva hívta az anyját. Amikor utolérték és látta fájdalmas vergődését, arra gondolt, hogy soha többet nem lő vadra. De mi legalább megtaláltuk és megváltottuk a szenvedéstől, mondja pár másodpercnyi csend után. Ám manapság a fáradságos és időt rabló utánkeresés is gyakran elmarad. Az új vadászoknak sok olyan dokumentumot, idézetet kellene a kezükbe adni, mely erkölcsi normákat fogalmaz meg. Köztük Széchenynek azt a mondatát mindenképpen, hogy „...ha már megsebezte, keresse meg. Keresse addig, míg meg nem találja, míg bele nem kopik a talpa, míg bele nem törik a dereka. Ha pedig akkor sem találja, inkább haza se jöjjön. Mert sebzett vad elvesztése, a döggé lővés gyalázata minden vadászvétségen túltesz...”

Talpraesett főmunkatárs

Bíró Gabriellát a Vadászati Kulturális Egyesület a Hubertus Kereszt gyémánt fokozatával tüntette ki. Érdemeit, munkásságát felesleges lenne vitatni, hiszem az elmúlt tizenhárom évben, amióta az OMVK-nál dolgozik, megszámálhatatlan rendezvény, vadásznapi konferencia szervezése kötődik a nevéhez. Pedig – ahogy azt mondani szokás – nem az anyatejjel szívta magába a vadászatot, a természetjárás szeretetét.

„Pesti lány vagyok, Kispesten születtem 1968. február 11-én. Nálunk a családban senki nem volt vadász, senki sem volt, aki gyermekkoromban vadászni, az erdőt járni vitt volna. Nagypapám testnevelő tanár volt, az Ő természet- és állatszeretete az én örökségem. Mindig is nagy családi házban laktunk, így sok állat volt a ház körül, vagy éppen magam vittem haza, hogy még több legyen” – meséli nevetve.

Első diplomájával még nem kötődött szorosan a vadászathoz, hiszen a Kertészeti Egyetem Rovartani Tanszékén végzett, mint növényvédelmi szakmérnök. Az egyetem alatt megismerkedett egy preparátorral, aki mellett ellette a szakma fortélyait. A preparátor-nál természetesen rengeteg vadász megfordult, akikkel Gabi is jó barátságba került. Ettől kezdve már ő is járta velük az erdőt, a kezdetekben csak kísérőként, később hajtóként. Innen egyenes út vezetett a gödöllői egyetemre. Másoddiplomásaként, vadgazdálkodási szakmérnökként végzett 1997-ben. Ezt követően egy ideig szabadúszó volt, de munkái ekkor is a természet körül forogtak. Dolgozott a Természettudományi Stúdióban, majd a Magyar Televízióban is a tudós Juhász Árpád mellett, valamint filmeket lektorált a Spektrum televíziónál. A vadgazdálkodási diploma megszerzése után szeretett volna a szakmában elhelyezkedni, így örömmel fogadta el az akkor néhány hónapja alakult Országos Magyar Vadászklubnál a főmunkatársi állást. Medve utcai munkahelyére pedig – több mint tíz éve – minden nap a közel 40 kilométerre lévő Kisorosziból autókázik be.

A kamaránál természetesen nem „csak” a mindennapi ügyek intézésével foglalkozik, hanem az érdekképviselő két – a kulturális és vadvédelmi, vadgazdálkodási – szakbizottságának a titkára, tagja az oktatási bizottságnak és szerkesztője a kamara minden tagjához eljutó „Vadászévkönyv”-nek, de számos más szakmai kiadvány is kikerült már a keze alól. A kamarán kívül a Vadászati Kulturális Egyesület tagjaként a 2003 októberében alakult Diana Vadászklub Klubnak alapító tagja és titkára. A Dianák évente legalább öt-hat országos, de több esetben határainkon túli programokat is szerveznek maguknak, amelyek szervezője, társszervezője és sokszor „háttérbeli” ötletgazdája is.

„A vadászatban talán az a leggyönyörűbb, hogy nagyon mély történelmiséggel rendelkezik, komoly hagyományai és sajátos kultúrája van, nem egy állandóan változó, divatos dolog, mint annyi minden más az életünkben. A vadászat szeretete, és a hagyománytisztelő az, amely összeköt és összefog olyan közösségeket, mint például a VKE Diana Vadászklubja, vagy akár egy mindnyájunkat körülvevő baráti társaság.” – vallja.

A rengeteg munka, és önként vállalt társadalmi tevékenység mellett már kevés ideje jut a vadászatra. A programok miatt szinte minden második hétvégéje foglalt. Azért a vadászatot kívül más hobbi-

FOTO: Kókai Márton

A „gyémántosnak” kijárt az elnöki puszi

jára, például a kertgondozásra és az utazásra is szívesen szakít időt – ha tud... Vadászni mégsem szeretne külföldön, persze volt már vaddisznóhajtáson Horvátországban, vagy fűrészni Szerbiában, de ennél messzebb nem vágyik. Magyarországon is van még sok olyan hely, amit nem látott és olyan vadfaj, amelyből még egyet sem ejtett. Nem lőtt például még muflonkóst, amire pedig nagyon vágyik. Kedvenc vadfaja az őz – mint mondja – a július végi őzhívás semmihez sem hasonlítható, csodálatos élmény. Ha mégis akad egy kis szabadideje, szívesen jár lovagolni. Úgy érzi, a lovaglás és a vadászat érzelmileg nagyon közel áll egymáshoz, hiszen számára ez az a két dolog, amely igazán ki tudja zökkenteni a pörgős hétköznapiakból, és amelyet – mint mondja – leginkább egy szóval lehet jellemezni: szabadság.

Mészáros Judit

A bezárt iskolában a Kozma-család vadászati kiállítása látható

A kultúra támogatója

A Vadászati Kulturális Egyesület 20 éves évfordulója alkalmából a Hubertus Kereszt gyémánt fokozatát adományozta Kozma Sándor vadásznak, aki hosszú évek óta támogatja – szervezéssel, részvétellel és anyagilag – az egyesület rendezvényeit, tevékenységét. Könyvek, irodalmi estek, családi trófea-kiállítás... és megszámlálhatatlan hazai és külföldi barátság köti a vadászati kultúrához.

FOTO: Farkas Bertram

A kitüntetés átadásának meghitt pillanata

Férfiágon az „ősök”, dédszülők, nagyszülők és az édesapja is szenvedéllyel üzte a vadászat ősi mesterségét a Bakonyalján: Bakony-szücs, Dáka illetve Ajka környékén, így könnyen és gyorsan lett folytatója a családi hagyománynak. Még nem voltak érvényben a mai „biztonsági” előírások – amelyek lehetetlenné teszik, hogy a gyerekek az apjuk mellett váljanak vadásszá – így már 7 évesen is részt vett a hajtásokon, és tízéves korában megkapta egy-egy lővésre apja puskáját is. A 16-ot betöltve lőtte első nagyvadját, egy őzsutát – akkoriban még nemigen akadt a területen disznó és szarvas. Vadásztársasági tag mégis csak 23 évesen lett, mivel mind a mezőgazdasági szakközépiskolát, mind az agráregyetemet kollégistaként végezte el. Később sem hagyta abba a tanulást, a katonaidő alatt a rendőrtisztai főiskolán diplomázott, majd a vadgazda

mérnöki oklevelet 5 évvel ezelőtt, 2006-ban, 45 évesen szerezte. Egy évtizedig dolgozott szarvasmarha-telepek vezetőjeként Nagyalacsonyban, Devecserben, majd Nyárádon halászati ágazatvezető volt a rendszerváltásig. Akkor jó érzékkel váltott a magánszférára, vagyongvédelmi céget alapított, amely a mai napig is jól működik, több száz embernek ad munkát. Az innen származó jövedelem tette lehetővé a vadászatot külföldön és más földrészekben is, valamint a vadászati kultúra támogatását, szponzorálását. Létrehozója lett a Magyar Vadászírók Klubjának, amely betagozódott a VKE irodalmi körébe, művészeti csoportjába. Testvérével, Tiborral elindították 2009-ben a Bakonyi Vadásztéket, ahol havonta művészek, hazai és külföldi szakemberek tartanak előadásokat, majd kötetlen beszélgetést a százas létszámú hallgatósággal. 2007-ben adta ki „Disznóságok” című könyvét, s már kész a kézírata az „Öt földrészen vadásztam” című könyvének. Amikor Nyárád községben a szépen felújított iskolát 2010-ben a lecsökkent gyerekszám miatt bezárták, a község vezetői a múzeumi hasznosítás mellett döntöttek. A már meglévő csipkegyűjtemény mellé egy vadászati kiállítás is létesült, ahol közel 400 négyzetméternyi alapterületen a Kozma család három generációjának trófeái kerültek a falakra és a termekbe.

Negyedik éve bérelnek egy 3400 hektáros területet, ahol a család földjei és erdei vannak, így a vadkárt „saját hatáskörben” oldják meg (azaz nyelik le...). Az önálló gazdálkodást a nagyobbik fia, a szintén vadgazdamérnök Milán végzi, a vadőri teendőket is ellátva. (Kisebbik fiát, Zsoltot nem érdekli a vadászat, jelenleg az Egyesült Államokban sportdiplomáciát tanul.) A területen meglátszik a jó gazda gondoskodása, a hároméves kímélet eredményeképpen idén már 627 grammos agancsú bak is esett, várhatóan ez lesz az idei megyei rekord. 580 grammot nyomott az idei második legjobb, de van egy „igazi” nagy bakjuk is, amelynek elejtése jövőre esedékes.

Kozma Sándor szívesen és gyakran főz, tagja a jó eredményeket elérő főzőcsapatnak (Lásd: Vadászlap 2010/5. szám Ízválasztó rovatában), különösen nagy sikere van a vendégek körében a vargányás szarvaslábszár-pörköltjének. Dabronyban, a falu végén saját maga építgeti vadásztanyájának kőkerítését, ami ugyan a faluban van, de az udvarból látni az őzeket. Tervei között egy (utolsó?) afrikai vadászat szerepel, aminek kifejezetten egy víziló bika a „célállata”. S ha ez sikerülne, még egy nagy és embert próbáló kalandra készül, amelynek helyszínéül Alaszkát nézte ki.

Nagyon büszke a legfrissebb kitüntetésére, a Hubertus Kereszt legmagasabb fokozatára, amire szerinte sokan rászolgálhatnának, mivel nem kevés azoknak a vadászoknak a száma, akik anyagi helyzetüknél fogva megengedhetnék a vadászati (és más) kultúra önzetlen támogatását. Igaz, a támogatás nem kötelező, de vannak olyanok, akik kötelezettségüknek érzik... **S.E.**

Sárga-láz

Kongói útinapló 2006. augusztus 16. – szeptember 16. (részlet)

Valóságos szenzációként hatott a itthoni afrikánusok között a hír: magyar vadász sárgahátú bóbitás antilopot (*Cephalophus silvicultor*) lőtt Kongóban. Az aprócska törpeantilopok családjából dármyi méretével igencsak kilógó, rendkívül ritka vad megszerzéséért igazi hajsza indult a többi „duikerfüggő” részéről, valódi sárga-láz tört ki... Itt az első hazai elejtő naplójegyzeteit tesszük közkinccsé.

Szeptember 5., kedd

Az erdészeti hivatal főemberének tanácsára, a Makouától mintegy 37 km-re fekvő Emboliban próbálunk szerencsét. Részletes térképünk szerint ez az utolsó falu. Utána már csak a vadon. Autóval alig járt úton haladunk. A várost elhagyva, néhány kis létszámú falu következik. Mindenhol integetnek, üdvözlőnek bennünket a helyiek. Zöldellő, korábban leégetett szavannás foltok és őserdős részek váltják egymást. Kétórás út után érünk Emboliba. A széles út két oldalán rendezett vályogkunyhók állnak egymás mellett. A házak előtt pálmásor húzódik. Tisztaság, rend, az út felsőpörve.

Igazán gyönyörű helyre érkezünk. Megke-resszük a falufőnököt. Pillanatok alatt összeül a tanácskozás. Székeket hoznak nekünk. Leülünk. Velünk szemben a falufőnök, a titkár és néhány jelentős ember foglal helyet. Mögöttük kíváncsiskodók, asszonyok, fiatalok, gyere-

kek állnak. Átadjuk a járási titkár által írt ajánlólevelünket. Elmondjuk, hogy vadászni jöttünk, vezetőket és segítséget szeretnénk kapni a falutól. Megegyezünk. Tíz liter bort kap a falu és az elejtett állatok húsának egy részét.

Szeptember 6., szerda

Felkelünk, gyorsan összekészülődünk, várunk. Szépen süt a hold. István szitkozódik. Megitták a bort, és nem jönnek! Elfogy a türelem. Felkelti a vezetőket és a főnökért küld. Rövid várakozás után megjön a főnök, három fiatalemberrel. Veszekedés és eligazítás után libasorban elindulunk. Örült tempót diktálnak kísérőink. Zseblámpák fényénél haladunk az őserdei ösvényen. Kidőlt fákat ugrálunk át, patakokban, mocsarakban gázolunk. Fatörzsekben egyensúlyozunk. Próbálunk odalépni, ahová a kísérőink. Kiérünk az erdőből és szavannás területen haladunk tovább. Néhány fűkunyhót látunk. Körülbelül egy óra „vágta”

után szétválunk Istvánnal. Külön-külön próbálunk szerencsét. Világosodik. Nekem két kísérő jutott, egy elől halad, a másik mögöttem. A távolban, a folyóparton majmok tartanak reggeli megbeszélést. Nemrég leégetett szavannás foltot kelünk át. Friss vörösbivalynyomokat látunk, később nagyobb antilopnyomra bukkanunk. A szavanna után őserdőn hatolunk keresztül. Helyiek által használt őserdei ösvényen folytatjuk utunkat. Ezek az ösvények teszik járhatóvá az őserdőt. Patakokon, pangó vizeken keresztül gázolunk. Néhol fatörzseket döntöttek a vízbe, ezeken kell egyensúlyozni. Bambuszok, pálmák, zöldtömeg. Gyönyörű és félelmetes. Az ösvény alig látható. Ha a kísérődet szem elől veszted, tíz méteren belül eltévedsz. Helyi vezető nélkül nem mész semmire. Itt az erdőben a GPS sem használható.

Az őserdő után szavannás tisztásra jutunk. Mellig erős fű, két-három méteres görbe fák. Minden vizes. Húsz kilométerre vagyunk az egyenlítőtől. Törölgetem a céltávcsövet, várom, mikor használhatom a puskát. Friss nyomokat keresünk. Mintegy háromórás te- repjárás után találkozom Istvánnal, megbeszéljük ki mit látott. Elégedetlenek vagyunk az eredménnyel, sok a régi bivalynyom, de kevés a friss, ígéretes. Kísérőink tesznek még egy nagy kört velünk.

Végre indulunk vissza. 12 órára támolgunk be a táborba. Puskát, távcsövet, pulóvert, mindent a kísérők visznek. Reggel 4-től délig tartott a terület átnézése. István hivatja a főnököt, elégedetlenségének ad hangot, kéri, hogy jó helyre vigyenek bennünket. Ezek után ő azonnal elalszik.

Én iszom rendületlenül. Később lemegyek fürödni a folyóra. Sereg gyerek segít nekem. Hús folyóban mosom le az izzadságot, a koszt és próbálok észre térni. Igazi boldogság.

Visszamegyek, ebédelünk. Készülünk a délutáni kimenetelre. Hátizsákjainkba könnyű sátor kerül, vékony szivacsmatrac, száraz, meleg holmi éjszakára. Melegítő, ing, két pulóver, törölköző, ásványvíz, papírzsebkendő, rovarriasztó szer. Fontos, hogy a vizes holmit gyorsan le lehessen váltani. Négy órára összeáll a menet. A hátizsákokat, puskákat, távcsöveket viszik a kísérőink. Nekünk elég, ha az őserdei ösvényen követni tudjuk őket.

Piroggal átkelünk a vadászterületet a falutól elválasztó folyón. Őserdön keresztül haladunk a magasabban fekvő szavannás tisztások felé. Menetelésünknek István vet véget, letáborozunk. Gyorsan felveszük a sátrakat, lefekszünk. Rosszul alszom, fáj a fejem. Elhatározom, hogy reggel visszamegyek a faluba, pihenni fogok. Még egy délig tartó menetelést nem bírok ki.

Szeptember 7., csütörtök

Pirkad, összeszedem a sátram. Istvánnal megbeszélem, hogy egyórás bivalycserkélés után visszamegyek a faluba. Őserdei tisztáson haladunk, leégették és most gyönyörű zöld. A látszat ellenére nehéz a terep. A szép zöld fű kis zombékokban nő a homok al talajon. Minden lépésnél vigyázni kell. Sok friss bivalynyomot, bivalyürüléket látunk. Ráállunk egy ígéretesnek tűnő, friss nyomra. Elkap a vadászláz. Talán megmérkőzhetek a vörös bivallyal. Mielőtt utólrénék, bevált az őserdőbe. Ott nem tudjuk követni. Visszakanyarodunk a falu felé, a folyónál megfürdök. A táborban eszem, iszom, pihenek. Délben a faluban lévő pálmaligetbe húzódok.

Délután visszaindulunk. Egész éjszakás lest tervezünk, gyönyörű telihold ígérkezik. Jimmyt kísérőjével az egyik reményteljes helyen hagyjuk. Tovább haladunk, jó félóra múlva én következem. Kis bozótban felveszem a sátram. Mellette tíz méterre természetdomb. Ennek a tetejére helyezem kempingszékemet. Gyönyörű a kilátás, előttem nagy tisztás zöld fűvel, jobbra, 200 méterre már az őserdő. Kísérőmet kiültetem a természetdombra. Megbeszéljük, ha lát valamit, szól. Nagyon reménykedem, hogy bivalyokhoz lesz szerencsénk, lefekszem aludni. Zörög a kísérő. Nem látott semmit, csak ő is szeretne pihenni. Most rajtam a sor. Felülök leshelyemre, körbevesz a trópusi éjszaka. Hallgatom a különböző, leírhatatlan éjszakai madárhangokat, kabócák segítik a koncertet. A telihold már magasan áll, ezüstös fényével elárasztja a tisztást. Az égbolt hihetetlenül közel van. Ülök, távcsövezek, együtt lélegzem a természettel. Telik az idő, várom a csodát.

Valami arra készítet, hogy a közeli őserdő felé figyeljek. Mintha fekete folt mozogna. Folyamatosan távcsövezem. Most már biztos vagyok benne, hogy nem bók. Jön felém. Nagyobb antilopnak tűnik, botra helyezem a puskát. Gyanús neki valami. Észrevesz, lassan kezd távolodni. Még egyszer megáll, odalövék. Nagy becsapódást hallok. A puska durranására a kísérőm is előbújik. Negyed óra múlva a rálövés vélt helyére megyünk. Rövid keresés után megtaláljuk. Megkövülten nézem. Yellow back duiker bak! Hihetetlen szerencsém volt. Valószínűleg én vagyok az első magyar vadász, aki ezt a ritkaságot zsákmányul ejthette.

Dám nagyságú, 60-70 kg-os lehet. Erőteljes fején viseli a duikerek jellegzetes, de

nagyméretű szarvát. Teste fekete színű, hátán sárga folt. Nézem, gyönyörködök, tapogatom, tudom, hogy vadászéletem csúcsa ez az éjszaka. 23. napja vagyok Kongóban, 13. napja terepen, abszolút nomád körülmények között. Fürödni csak őserdei folyókban tudtam. Kegyes volt hozzám a sors. Felejttem az izzadságot, a fáradságot, a számtalan rovarcsípést. Boldog vagyok. Visszaülök a természetdombra. Elküldöm a kísérőmet aludni.

Szeptember 8., péntek

Most igazán élvezem a trópusi éjszakát. Lassan pirkad. Távolság rászendítenek a majmok. Átsétálunk Jimmyhez, elmondom neki a hírt. Jön velem a sárgahátúhoz.

Mire odaérünk, Istvánt már ott találjuk, nézi a vadat. Nagy gratuláció. Örül kis csapatunk, különösen én. Pistával nekiállunk nyúzni, én csak segítség vagyok, ő a mester. Jimmy visszamegy kísérőjével a sátrához, összepakolnak, visszamennek a faluba, küldenek segítőt a hús szállításához. Nyúzzuk a gyönyörű állatot. Befelhősödik. Csak el ne eredjen, míg nem végzünk. Lehül. A felhők már az őserdőt cirógatják. Már a pulóverre is szükség van. Amint befejezzük, rögtön elered. A bőrt, fejet összecsomagoljuk, felpakoljuk a két fiúra hátizsákjainkkal együtt. Esik, mégis boldogan megyünk vissza a faluba.

Csuromvizesen érünk be. Száraz ruhát veszünk. Szent Hubertusnak Hubertusszal köszönjük a szerencsét. Besózzuk a bőrt, főzzük a fejet. Este Jimmy fimon sztéket készít nekünk a sárgahátúból.

Emboli, 2006. 09. 08.

RÁDLI JÓZSEF

doroigimezokft@t-online.hu

Határon innen és túl

HarmoNet

Róka fogta...

A képen látható beagle-t neveztek el a világ legrosszabb vadász-kutyájának, mert nem vette észre az őt követő rókát.

A képet Mircea Costina természetfotós készítette Kanadában, a Montrealtól északra fekvő erdőben.

Forrás: www.harmonet.hu, 2011. 05. 23.

ÚJSZÓ

Falbontó

Falbontással jutott be az aranyosmaróti (Szlovákia) vadász- és fegyverboltba egy eddig ismeretlen elkövető, május közepén. A szekrényekből távcsöveket, céltávcsöveket, éjjellátó készülékeket és vadászkesztyűket vitt el 33 ezer euró értékben. Az elkövetőt a rendőrség nagy erővel keresi.

Forrás: www.uj szo.com, 2011. 05. 17.

Hirmondó

Medve-támadás

Medve támadt egy középkorú férfire Erdőfüle (Románia, Kovászna megye) határában, a falutól alig 300 méterre. Az ötvenéves K. S. az erdőre indult, mikor a falu csordajáró útja mellett a bocsát vezető anyamedvével találta szemben magát. Balázs Dénes, Bardóca (Erdőfüle ehhez a községhez tartozik) polgármestere

elmondta, jelenleg a sepsiszentgyörgyi kórházban ápolott férfinak a hasfalát hasította fel a medve, a jobb válla eltörött, és a feje is össze volt karmolva.

– Ha ez így folytatódik, és szép hazánkban a medvéket továbbra is nagyobb becsben tartjuk, mint az emberi életet, akkor lassan oda jutunk, hogy az emberek már a saját kertjükbe sem mennek ki félelmükben – adott hangot aggodalmának a község előljárója.

Forrás: www.szekelyhirmondo.ro, 2011. 05. 24.

[origo]

Etetőkkel próbálnak terelni

Az útkezelő, a vadásztársaság, az autós és persze a vad is felelős lehet az olyan balesetekért, amikor autó ütközik valamilyen útra tévedt állattal. Az állatok ösztönös mozgását alig tudják befolyásolni a vadásztársaságok. Pár éve még törvény írta elő, hogy az etetőket és itatókat az országutaktól legalább 300 méterre kell elhelyezniük, de ma már nincs ilyen előírás. Székely István, az Országos Magyar Vadászkamara jogásza szerint a gondos vadásztársaságok rendszerint kilométerekre szórják az ételt az utaktól, emellett arra is ügyelnek, hogy a vadászatok alkalmával a hajtásokat mindig ellenkező irányba szervezzék – mindössze ennyit tehetnek az autósok és az állatok védelmében.

Forrás: www.origo.hu, 2011. 05. 14.

TEOL Közös érdek

A gazdák és vadgazdálkodók közös érdeke, hogy minél kisebb legyen a vadkár. A jelenleg hatályos jogszabály értelmében a vadgazdálkodó köteles megtéríteni a károsultnak a vad által a szőlőben,

a gyümölcsösben, a szántóföldön, az erdősítésben, valamint a csemetékertben okozott kár öt százalékot meghaladó hányadát. A károsultnak a vadászatra jogosult értesítését követően a kárát a települési önkormányzat jegyzőjének kell bejelentenie, aki gondoskodik a kárszakértő kirendeléséről.

A kár bejelentésének lehetősége növényfélésegenként:

ősz gabona:

október 1. – augusztus 15.

tavaszi gabona:

április 1. – augusztus 1.

kukorica:

április 15. – november 30.

burgonya:

április 15. – október 15.

napraforgó, szója:

április 15. – szeptember 30.

borsó:

március 1. – augusztus 30.

szőlő, gyümölcsös: egész évben

Forrás: www.teol.hu, 2011. 05. 25.

Wild-hund

Halálos biogázgyár

A német csillapíthatatlan energiaéhség mérséklésére – a Fukushimai katasztrófa miatt is – gombamód szaporodnak a biogázt előállító üzemek. A legújabb vizsgálatok azonban árnyékot vetnek a minden gyanú felett álló, környezetbarátnak mondott eljárásra. A biogáz-generátorok nyersanyagai lehetnek a különböző szerves hulladékok, vagy a magas energia tartalmú fű, és az úgynevezett energiakukorica. Ezekből mikrobiológiai úton – oxigénmentes közegben – gázok fejlődnek. Az így nyert magas metántartalmú gázt azután többféleképpen lehet energiatermelésre felhasználni. A maradék iszapot általában szerves trágyaként használják fel. A legújabb német megfigyelések és vizsgá-

latok szerint azonban ez a földkere kiszórt szerves trágya a benne feldúsult botulizmus spórák (az idegek súlyos károsodását okozza) miatt azonban mind emberre, mind állatra halálos veszélyt is jelenthet.

Forrás: *Wild und Hund*, 2011/10.

Kulturális szakadék

A vadászatra jogosultak túl kevés figyelmet fordítanak a természetvédelemre – állítják kamcsatkai ökológusok. Május végén, a Bisztrinszkij Tájvédelmi Körzet központjában tartott konferencián, a körzet vezetői próbálták közös nevezőre jutni a helyi tősgyökeres népcsoportokkal, amelyek tagjai gyakorlatilag csak a vadászból és halászból élnek. Érdemi eredmény azonban nem született, a helyiek egyebek mellett például úgy tartják, hogy egyszerűbb kifizetniük a bírságot, mint hogy összeszedjék maguk után a szemetet. Csak annyit sikerült elérni, hogy megígérték, szólnak, ha illegális szeméttelre bukkannak.

Forrás: www.zatroteem.ru, 2011. 06. 05.

PIRSCH

Szabad utat a vadnak

A baden-württembergi Erdészeti Intézet és a tartományi vadászok együttműködésének több éves eredményei alapján idén kijelölték a vad mozgása szempontjából a legkedvezőbbnek tudott vadváltókat. A vad mozgását a sűrűn lakott – az autópályák és a vasútvonalak által sűrűn szabdalta – országrészben vadátjárók építésével kívánják megkönnyíteni. Így a már megfigyelt ősi vadváltók nyomvonala megmarad és összeköttetés létesül az egye-

kiemelt fontosságú élőhelyek között, ahol a vad szabadon vándorolhat.

Forrás: Pirsch, 2011/10.

Vérszomjas állatvédők

Már a régi rómaiak is eredményesen alkalmazták hadművelleti területeiken a két hegyes vasból összehajtott, tetraéder alakú „sulymot”. A taposó aknáknak ősenek is tekinthető súlyom – mely nevét a négy tűskével felszerelt termésű vízi növényről kapta – egyik mindig felfelé álló szögébe belelépve, az ellenség egy időre harcképtelenné vált. Ezt a még a vietnami háborúban is alkalmazott eszközt támasztották fel egyes, a rendőrség számára még ismeretlen állatvédők a Saar-vidéken. Szerencsére az „elaknásított terület” vadászai eddig sérülés nélkül, csak egy gumidefekttel megúszták az akciót.

Garázda farkas

2009 végétől egy magányos farkas garázdálkodik a bajorországi Bayrischzell környékén. A nyomait legutoljára idén februárban látták és azóta is tart a vita a gazdák és az állatvédők között. A farkas rovására eddig 15 szarvas, 2 őz és 28 juh írható. Az állam a gazdákat juhonként 130 euróval kártalanítja, de ezenkívül a nyájak védelmére egyéb hatékonyabb intézkedés nem történt.

Forrás: Deutsche Jagdzeitung, 2011/6.

Megvadult hiúz

Hiúz támadt emberekre Észak-Ukrajnában – tájékoztatott az illetékes Csernigov területi rendőrség. Az állat Petrova Szloboda faluban beszabadult több udvarra, és a jószágokra rontott. Az egyik falubelinek vasvillával sikerült elzavarnia, ám egy biciklis férfinak nem volt ilyen szerencséje, őt a fején és a végtagjain harapta meg a nőtényi hiúz. Végül a körzeti megbízott lőtte le az állatot a vadászpuskájával. A nagymacsokból mintákat vettek,

hogyan megvizsgálják, veszteséget okozta-e a szokatlan viselkedést.

Forrás: www.ukranews.com, 2011. 06. 04.

Örmény bíróság

Az örmény parlament május végén tárgyalta végső olvasatban az orvvadászatra vonatkozó szabályozás módosítását, ugyanis a hatályos törvények nem elég hatékonyak – jelentette be Grajr Tovmaszjan igazságügy-miniszter. A javasolt módosítások értelmében, első körben a minimálbér ötvenszeresét fizetnének meg bírságként a rapsicokkal a mostani harmincas szorzó helyett. Minden további visszaeséssel pedig a bírság szorzója ötvennel nőne, egészen a minimálbér kétszázszorosáig.

Forrás: www.ihunter.ru, 2011. 06. 05.

Gyilkos jávor

Összesen öt halálos áldozata volt annak a balesetnek, amely június elején történt a Moszkvát az Urállal összekötő autópályán, 125 kilométerre a fővárostól. Egy mikrobusz az útra kifutó jávorszarvast gázolt, majd az ütközéstől átsodródott a szembejövő oldalra. Ekkor történt az igazi tragédia, ugyanis frontálisan ütközött egy másik kisbusszal, majd kigyulladt. Mindkét sofőr, és a kisodródott jármű három utasa életét veszítette a szerencsétlenségben.

Forrás: www.garms.ru, 2011. 06. 05.

Baskír leltár

Egyértelmű tendenciákat mutatott ki a téli vadállománybecslés Baskíriában. Érezhetően csökkent a farkasállomány a tavalyi veszteség miatt elrendelt gyérítés miatt. Míg 2009-ben 90 farkast ejtettek el, addig 2010-ben már 174-et. Továbbra is növekszik azonban a vaddisznók száma, 2007-ben ez ötezer volt a hazánknál közel másfélszer nagyobb Baskír Köz-

társaságban, ám mára mintegy tizenötezer lehet belőlük. Szintén több lett a hermelin és az őz, kevesebb azonban a havasi nyúl, a maral (ázsiai szarvasfaj) és a hiúz. A mókus, a mezei nyúl, a szibériai nyérc, a róka, a pusztai róka és a nyest állománya változatlan.

Forrás: www.oir.su, 2011. 06. 05.

Egy orrszaru naponta

Átlagosan napi egy orrszaruvt ejtenek el illegálisan Afrikában, állítja a „The Private Rhino Owners” egyesület. Az utóbbi három év leforgása alatt több mint 800 orrszaru esett az orvvadászok áldozatául. A leggyakrabban „levadászt” vidékek közé tartozik Kenya, Zimbabwe, illetőleg Dél-Afrika.

Gyilkos kecske

Havasi kecske (Oreamnos americanus) áldozatául esett egy 63 éves turista a Washington államban elterülő Olympic Nemzeti Parkban. A körülbelül 9 éves bak meglepetésszerűen támadta meg a férfit, aki súlyos sérüléseket szenvedett. A sebesültet helikopterrel szállították a Port Angeles-i kórházba, ahol napokkal később belehalt sérüléseibe. Az, hogy miért támadt a kecske a férfire, az egyelőre még tisztázatlan.

Drága rókakölyök

Járókelők bukkantak egy Berlin közeli településnél egy dobozban rejtőzködő rókakölyökre. Értesítették a tűzoltókat, akik bevetési csoporttal érkeztek a „mentési helyszínre”. A felesleges mentőakciót az adófizető állampolgárok fizették meg...

Forrás: Jäger, 2011/6.

Az éhező „hegyi oroszlán”

Az amerikai Hamiltonban (Montana állam) egy farmer vércsapára bukkant farmjának közelében, amit 50 méteren át követve, végül rátalált – gallyak és sár alá temetett – egyik nagy birkájára. A nyomok egyértelműen puma – más néven hegyi oroszlán –

támadására utaltak. A ragadozó nem tudta felfalni az egész zsákmányát, ezért számítani lehetett a visszatérésére. A helyi vadászati hatóság külön engedélyt adott a puma elejtésére, így a farmer a birkából megmaradt maradványok mellé ült lesre. Estefelé a ragadozó visszatért, és a farmernek az udvara előkertjében sikerült elejtenie. Lou Royce biológus szerint szokatlan jelenség, hogy a puma ilyen hamar visszatérjen egy általa korábban levadászt helyszínre. Hozzátette azt is, hogy ez az év kivételesen számít, mert az erős havazások miatt az állatok lejjebb szorultak a hegyekből, éheznek, ezért a ragadozók is válogatás nélkül zsákmányolnak.

Medve-nap

Kényszerből kellett szünetet elrendelni egy tualatini általános iskolában (USA, Oregon állam), mert egy körülbelül 90 kilós medve rohagált fel s alá az iskola előtti réten. A napi rutin szerint iskolába érkező diákokat a medve befogására készülő szakemberek látványa fogadta. Bár a medve első ízben egérutat nyert az üldözői között, végül nyugtató lövedékkel sikerült befogniuk. Az eltévedt medvét visszavitték a hegyekbe.

Forrás: Biggamehunt.net, 2011. 06. 03.

Új bírálati rendszer kell

A nagyvad minőségi javítása érdekében indokolt a trófeabírálati rendszer felülvizsgálata, amit a VM tervez. A vadászati, vadgazdálkodási ágazat helyzetének javítása érdekében mielőbb meg kell alkotni a nemzeti vadgazdálkodási programot, amely konkrétan megfogalmazza a feladatokat egy-egy vadászható faj esetében, de a természeti egyensúly fenntartása céljából a védett fajokkal való gazdálkodást is felül kell vizsgálni – mondta Pechtol János, az OMVV ügyvezető elnöke.

Forrás: www.agromonitor.hu, 2011. 06. 14.

NEM SZERETED A SZÚNYOGOKAT?

ThermaCELL®

11 900 Ft

Hordtok..... **4.900 Ft**
12h utántöltő..... **2.900 Ft**
48h utántöltő..... **8.900 Ft**

Thermacell szúnyogriasztó egy kb. 20 négyzetméteres szúnyogmentes területet biztosít bármilyen szabadidős tevékenység esetén, legyen az vadászat, horgászat, de a kempingezők is előszeretettel használják. A rovarriasztó készülék könnyű, áramforrásmentes és hordozható. Egy patron kb. 12 órán keresztül riasztja el a szúnyogokat és más vérszívó ízeltlábúakat. Egy órányi szúnyogmentes kerti parti, vagy esti cserkelés mindössze 175 forintba kerül (48 órás utántöltő szett vásárlása esetén).

További fontos jellemzői:

- **szagtalan**
- **a különböző spray-ekkel és krémekkel ellentétben nem érintkezik a bőrfelülettel közvetlenül, így nem vált ki allergikus reakciókat.**
- **Az USA hadserege számára tesztelt és az Environmental Protection Agency által engedélyezett hatóanyag.**
- **Jelenleg is használják Irakban, Kuwaitban és Afganisztánban.**

MONARCHIA
vadászbolt SZOMBATHELY

9700 Szombathely, Fő tér 29., Tel.: 06 94/318-671

Mobil: +36 70/315-1314, +36 20/937-1202

E-mail: monarchia@vadasz.bolt.hu, www.vadasz.bolt.hu

Exkluzív

Visszapillantó

Rovatunkban a VADÁSZLAP 15 és 10 évvel ezelőtti, júliusban megjelent írásából szemezgetünk, amelyek aktualitásukkal, különlegességükkel, mondanivalójukkal talán még ma is érdekesek lehetnek.

Fegyverletétel

Harmincöt év után lezárult egy olyan korszak, amikor a vadászat-vadgazdálkodás az erdőtörvény részeként volt szabályozva, és ismét önálló törvénnyé vált, mint ahogy az volt 124 éven keresztül. Természetesen ez a törvény nemcsak a vadászat jogi szabályozásában jelent korszaklezárást... sok vadász számára a fegyverletétel rémálomképét vetíti előre. ... Vajon le fogja tenni a fegyvert az a vadász, aki a költségek miatt lehet, hogy nem feltétlenül lesz területes vadásztársaság tagja, az is lehet, hogy ritkábban fog vadászati lehetőséghez jutni, de ahogy eddig, ezután is kész a vadászatért áldozatokat vállalni? És vajon a fegyverletételre kényszerül az a vadász, akinek már életformája a vadászat, aki számára a vadászat egyenlő a kultúrával?

1996/7. szám 3. oldal

Sajnos Csekő Sándor jóslata bevált. Nagyon sok igazvadász – aki évtizedek kemény munkájával váltotta meg az anyagiak hiányát – „tette le a fegyvert”, no nem Világosnál, hanem a sötét Mammon hatalomra kerülése miatt. Jöttek helyettük újak, ritkábban hasonlóak, többnyire inkább mások, más mentalitással, más kultúrával – vagy kultúra nélkül.

Újító-mozgalom

Ami a papoknak a breviárium, manapság a vadászoknak a legfontosabb kötelező olvasmánya a fegyvertartási könyvecske. Minél idősebb az ember, annál sűrűbben kell nyálazni a lapjait. Sikerült ugyanis egy olyan könyvet szerkeszteni, valami elképesztő zsenialitással, hogy oldalai önálló életet élnek és hol az egyiknek, hol a másiknak jár le az érvényessége. Most azonban az egyik engedély – cakk und pakk – lejárt, hiába érvényesek még a belső, zsigeri részei. Meg kell újítani, 3900 forintos okmánybélyeg fölnyalásával adózva. (...) Az ügyintézés 30 nap, de ezt határozatban újra hosszabbíthatják, talán hogy mégis érezzük már polgárilag, hogy lázasan dolgoznak az érdekünkben. Pittyegnek, villognak az ügyintézés elősegítő és gyorsító számítógépek, már régén túllépve azon a józan paraszti kérdésem, hogy vajon mi a fene tart ezen két hónapig?

2001/7. szám 13. oldal

Hogy mi változott tíz év alatt? Még több sorban állás, még több és drágább illeték, még hosszabb ügyintézési idő, még több elpocsékolott munkaidő. S cserében mit kaptak a vadászok? Számos új „szívatást”, amire hivatkozva be lehet vonni a vadászjegyet és ehhez kapcsoltan a fegyvertartási engedélyt...

Nemzetközi vadászskürtös találkozó

A Stájerországi Lasnithal nevű helység adott otthont annak a nemzetközi vadászskürtös találkozóknak, amelyen először lépett fel magyar vadászskürtös együttes, június 2-3-án. A rendezvény színvonalára jellemző, hogy a debütáló magyar csapaton kívül Belgiumból, Hollandiából, Szlovéniából, valamint Ausztriából több olyan profi együttes lépett fel, akik már 20-30 éve együtt zenélnek. (...) Hazánkat a Zala megyei

vadászkürtösök képviselték. A hazai kürtösök kivétel nélkül hivatásos vadászok voltak, akik három szolamban megszólaltatott szignálokkal magas szinten képviselték Magyarországot és a magyar vadászati kultúrát. A csapat tagjai voltak: Bakcsa Zoltán, Dobó Gábor, Kárpáti János, Kósa György, Rákos Béla és Nyúl András.

2001/7. szám 19. oldal

Ha sérül a krotália

Több helyről is érkezett panasz az új, műanyag lött vad jelölő krotália sérülékenységéről. Az illetékesektől kapott tájékoztató szerint a sérült, hibás krotáliákat a vásárlás helyén díjmentesen kicserélik. Miután azonban a vadjelölő szigorú számadású bizonylatként kezelendő, a sérülés tényéről a későbbi gondok megelőzése érdekében ajánlatos jegyzőkönyvet felvenni, azt két tanúval hitelesíttetni. A szállítás során így elkerülhetők az esetleges kellemetlenségek.

2001/7. szám 27. oldal

Tíz év alatt a krotália nem lett jobb, pedig kísérleteztek – a vadászok pénzéért – egyre drágább és egyre furcsább megoldásokkal, aminek csúcspontja a „kínai légycsapó” volt. Idén levítették az árát, de létezik évtizedek óta bevált és változtatás nélkül használt olcsó típus, igaz el kellene menni a mintadarabért egészen Ausztriáig...

Naplózás

Régi vita dőlt el a hivatásos vadászok szolgálati naplójának ellenőrzési jogosultságáról. A jogosultak a közelmúltban arról kaptak értesítést, hogy a továbbiakban ellenőrzést a munkáltató, illetve megbízottja is végezhet a vadászati felügyeleten és a rendőrhatóságokon kívül.

2001/7. szám 27. oldal

Rinyatamási vadászskastély

Az épület az 1900-es évek elején épült, gróf Széchenyi Aladár lakókastélyaként. Az ötvenes évek elejétől működik újra vadászskastélyként. Felújítása és átépítése a Lábody Á. G. nevéhez fűződik, és tulajdonképpen egybeesik az első külföldi vadászvendégek érkezésével. Ma a LÁBOD Rt. kezelésében működik. Funkciója maradt vadászskastély, de szívesen látnak pihenni és kikapcsolódni vágyó vendégeket is. A kastélyt mintegy 8-10 hektáros őspark veszi körül, biztosítva a csendet, a nyugalmat, a jó levegőt.

2001/7. szám 18. oldal

A csendet, a nyugalmat és a jó levegőt ma már a híres Benetton cég menedzsmentje élvezi, mert a kastélyt tokkal-vonóval és ősparkkal együtt megvették. Építettek helyette egy modern vadászházat, így meg lehetett „spórolni” a felújításhoz szükséges pénzt. A magyar vadászat meg elfelejtheti az egyik legpatinásabb, emblematikus helyszínét...

MÉSZÁROS JUDIT
mjudit@vadaszlap.hu

Postabontás

A „Szerkesztői üzenetek” című rovat témája a vadászati közélet, valamint minden olyan vadászattal, vadgazdálkodással kapcsolatos felvetés és kérdés, amire az olvasók kíváncsiak. A rovat a nyilvánosság erejére támaszkodik, és ha a Magyar VADÁSZLAP olvasóinak bármilyen észrevétele van, azt igyekszünk közölni. Reméljük, nem lesz túl sok tabutémánk...

Hejel Péter külső szerzőnktől érkezett:

Prezenszki János úr, az OMVK Heves megyei szervezetének titkára megkeresett telefonon a legutóbb megjelent „Magunkra hagyatva” című cikkkel kapcsolatban. Sétélmezte, hogy támadást intéztem a vadászati érdekképviselettel szemben azzal, hogy az alábbiakat írtam: „Megalkothatnak ma Magyarországon olyan jogszabályt, amely a Mátra muflonállományának kiirtásáról szól (15/2008. sz. KvVM. rendelet) és mindez nem üti ki a máskor nagyhangú állatvédőknél a biztosítékot. Sajnos természetes, hogy a vadászati érdekvédelem nem nyit frontot ezzel szemben, hanem csendesen belenyugszik ebbe, válasz nélkül hagyja az egészet.”

A Magyar VADÁSZLAP legutóbb megjelent számában közölt „Magunkra hagyatva” című írással kapcsolatban helyesbítenem kell. Prezenszki János úr, az Országos Magyar Vadászkamara Heves megyei szervezetének titkára a cikk nyomán tájékoztatott, hogy a fenti rendelet megjelenése után ő maga két alkalommal hívott össze konferenciát a faj védelme érdekében, így visszautasítja, hogy a vadászati érdekvédelmi szervezetek nem tesznek semmit ez ügyben. Tisztelettel fogadtam Prezenszki úr észrevételét és a magam részéről természetesen visszavonom a sarkos megfogalmazást. Elismerés illeti mindazon érdekvédelmi szakembereket, akik mernek szembe menni az áradattal és tenni valamit a reánk nézve hátrányos intézkedések ellen. Sajnos azonban az tény, hogy a rendelet a mai napig hatályban van, azt eddig nem vonták vissza és nem módosították. Ha másra nem is volt jó a cikkem, arra mindenképp, hogy ez a téma ismét napirendre került általa és talán újabb lendülettel tudnak tenni ellene valamit azok a szakemberek, akik ehhez kellő szakmai és emberi befolyással bírnak. Egy ilyen jogszabálynak nem volna szabad hatályban lennie.

Kétségtelen, hogy divatba jött az elmúlt években, hogy ha valami gond van, akkor az érdekképviselet legott rendez egy konferenciát, és ezzel az egész probléma „ki van pipálva”. Az egymás vállára borulva való siránkozás azonban legfeljebb pár év múlva egy újabb konferenciának ágyazott meg. Megsértődni a legkönnyebb dolog, pedig inkább jobb lenne együtt önfeladten örvendezni az érdekvédelem minden elsőprő sikerei láttán, amelyek hiányát mindig meg lehetett magyarázni. Aki netán veszi a fáradságot, ezt a megyei és az országos beszámolókból egyértelműen kiolvashatja. Pedig az eredményeket már úgy várjuk, mint az egyszerű gyerekek a Nyári Mikulást.

Az Élet és Irodalom című hetilap 2011. 04. 22-ei számában cikk jelent meg Megyesi Gusztáv tollából, „Ki van rúgva” címmel, melyben összefüggésbe hozza Rodics Katalin leváltását és áthelyezését a Semjén Zsolt, mint a Védegyület elnöke által jegyzett levelével. Régi szerzőnk az alábbi levelet küldte az És-nek, amire máig nem reagáltak...

(Majdnem) nyílt levél az Élet és Irodalomnak:

Szögezzük le, Rodics Katalin (R.K.) Megyesi Gusztáv (M.G.) írásában (És 2011. ápr. 22. „Élet”) tipikusan fedőnév. Mint az És több évtizedes olvasója és előfizetője, M.G.-t jó tollú újságírónak ismertem meg, írásait, bátor és pontos „találatait” – hogy én is stílszerű legyek – tetszéssel olvasom. Most viszont – úgy tűnik – bulvár-mezőre tévedt (a képzavarért elnézést).

R.K.-t magam is nagyon tisztetem és sokra tartom, kitüntetésének szívből örülök, annak ellenére is, hogy amikor (ki tudja miért?) „elkalandozott a kaptafától”, jó pár hibás rendelkezéssel, értelmetlen korlátozással okozott nem vitatható károkat a vadászatnak, – horribile dictu! – a természetvédelemnek is.

Ki(k) is adta (adták) neki a megérdemelt díjat? M.G. szerint talán a „kommunisták”, amiért is R.K.-t azonnal kirúgták, legalább is a közvélemény olvasatában, bár mindenki azt gondol, amit akar... – így M.G. Azonban a fél ország úgy véli – folytatja M.G. – hogy R.K. bűne az volt, hogy kiszivárogtatta Semjén Zsolt (S.Zs.) „vadászati ötleteit” és a „térseg vadásztérképének” (sic!) átrajzolósi szándékát. Nyilvánvaló, hogy nem R.K., hanem S.Zs. miatt került sor erre az írásra.

M.G.-nak szíve joga utálni S.Zs.-t, nekem nem tisztem őt megvédelmezni. M.G. viszont meglovagolja a média „vulgáris szektora” által is folyamatosan gerjesztett, alig indokolható vadászatellenes hangulatot (melynek okaira kitérni e helyt sem idő sem terjedelemben adott) és kemény módszerolásba kezd. Kezdjük azon, hogy – mint számos felületen újságírónak – halvány fogalma sincs arról, hogy – jelen esetben – S.Zs. mire és miért tette javaslatát. Beleesik abba a közhelyes hibába, miszerint a természetvédelem és a vadászat egymást kizáró, mi több, megölő ellenfelek. Az előbb említett média ezt a badarságot súlyosítja és sugallja, indoklásul a hatalmi vagy vagyoni helyzetükkel számos esetben visszaélő, vadászó urak (korábban elvtársak) elitelendő cselekményeit ráhúzza az egész magyar vadászatra. Az elmúlt évtizedek alatt a természetvédelem érdekében számos hasznos és helyes rendelet született (egy-egy káros-téves is), de a természet nem zárható egy leforrasztott skatulyába, hanem dinamikus, változó, így védelme is folyamatos módosításokat, alakítást igénylő dolog. A vadászok (nem csupán 2/3-os) többsége megszállott természetvédő, legalább száz esztendeje, politikai kurzusoktól függetlenül, olykor ellenére is. A nemzeti parkok, tájvédelmi területek léte és védelme megindokolt és megalapozott, több mint üdvös, szükséges. Más kérdés, hogy az ágazatban történő pazarlás, „bezárkózás”, a csólintásos, merev (házi)szabályok – szerencsére csak igen

ritka előfordulással – többet ártanak a természetnek, mint bármi más.

Bármely furcsának is véli M.G., S.Zs.-tól is kitelhet helyes elképzelés, különösen, ha nincs konkrét politikai színezete. M.G. pedig tovább „bizonytalankodik”: lehet, hogy R.K.-t nem is a „szivárgás” miatt rúgták ki, sőt, lehet, hogy nem is „kirúgás” történt, mi több a „szivárgás” maga is kétségbe vonható, mivel a levél tartalma már elküldése előtt több fórumon is ismert volt. Elvárható lett volna, hogy M.G. utánajárjon, mi és miért szerepel a levélben, hogy hova is kerül (került, fog kerülni) R.K., ehelyett ködösít, prejudikál, hatásvadászón ironizál. Sajnálom R.K.-t, nem csak azért, ha – M.G. robusztus szóhasználatával – valóban kirúgták, hanem, mert M.G. látszólagosan és álszent módon folytatja R.K. laudációját, belekeverte őt egy (minimum) kérdéses megítélésű ügybe, egyféle „nagykabátlopásba”, csupán egy demagóg-nyanús politikai eszmefuttatás érdekében.

Szerénytelen leszek és azt tanácsolom M.G.-nak, hogy mielőtt S.Zs. „macskalövéseit” tűzné tollhegyre, az olyan témáról, amelyekről még felületesnek sem mondható ismeretei sincsenek, ne nyilatkozzék (ki), csak miután kissé tisztességesebben elmélyed benne, informálódik „független” szakértőknél, ne vélekedésekből alkosson nagyot durranó „tényeket”. A manipulált szenzációkat és a természetet pusztító, véres vadász szobrának alakítgatását – még ha netán politikus is az illető – hagyja a bulvár-sajtó krakélerjeire, ha jelent számára valamit a renoméja.

Továbbra is buzgó hívők és olvasók:

(V)égh (E)ndre

Az eredeti cikk az ÉS-ből:

LV. évfolyam 16. szám, 2011. április 22.

Ki van rúgva

Múlt pénteken adták át ünnepélyes keretek között Rodics Katalin biológusnak, természetvédőnek az Éva-díjat környezetvédelmi kategóriában. Ugyanezen a napon egy másik sajtóhír szerint Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter indoklás nélkül leváltotta posztjáról Rodics Katalint, a tárca biodiverzitás és génmegőrzés főosztályának vezetőjét.

Ha akarnám most, a tények szabad kezelésének szellemében pár átkötő mondatlalt azt sugallhatnám a már semmin se meglepődő olvasónak, hogy a két hír között ok-okozati összefüggés van, s Rodics Katalint azért váltották le, mert díjat kapott, feltehetően kommunistáktól, ami nem tűrhető el egy nemzeti együttműködésre fölesküdt főosztályvezető esetében; magyarázat és indoklás nélküli világban mindenki olyan következtetéseket von le a hírekből, amilyeneket csak akar. Ezzel szemben a két hírnek a főszereplő személyén

túl az égvilágon semmi köze egymáshoz. Viszont a fél ország, sőt gyanúm szerint tán a kétharmadnyi is úgy hiszi, hogy Rodics Katalinnak azért kellett távoznia a posztjáról, mert ellent mert mondani Semjén miniszterelnök-helyettes vadászati ötleteinek, mellyel átrajzolta volna a térség vadterképét*. Más vélekedések szerint a főosztályvezető asszony nem szállt szembe senkivel, csupán kiszivárogtatta a minisztériumból Semjén miniszterelnök-helyettes e tárgyban írt levelét, ám már ez önmagában is – legyünk stílszerűek – szarvashiba.

Holott lehet, hogy mindebből egy szó sem igaz, s Rodics Katalinnak azért kellett távoznia, mert a miniszter egy sokkal jobb, s a nemzetközi hírnevéhez méltóbb munkát talált neki. Mint ahogyan azért is kirúghatták, mert a helyettesét akarták végre előléptetni (megtörtént), sőt még az is lehet, hogy tényleg bosszúból váltották le, tanulja csak meg minden tisztviselő, hogy nem pofázunk, nem szivárogtatunk, s csak akkor beszélünk, ha kérdeznak; hiszen immáron kormánytisztviselőt minden indoklás nélkül ki lehet rúgni, még annyit se kell mondani, hogy azért, mert csak.

... Mert mi volt az első Orbán-kormány idején, amikor valakit ki akartak rúgni? Emlékszünk Pepó Pál miniszterre, aki a Hortobágyi Nemzeti Park vezetőjét, Aradi Csabát csak úgy tudta felfüggeszteni állásából, hogy névtelen följelentés nyomán hűtlen kezeléssel vádolta. Aradi Csaba hírbe került, ügyét az évszázad bűnügyének nevezték, s mert már az akkori is olyan világ volt, hogy bárminemű közvagyon hűségese kezelése annyira távoli és elképzelhetetlen fogalomnak számított, mint a párhuzamosok találkozása a végtelenben; a vizsgálatok során hiába derült ki Aradi Csaba abszolút ártatlansága, egy életre belegázoltak a becsületébe.

Szegény Pepó Pál kénytelen volt az egyik legjobb szakemberével ezt tenni, mert az embertelen törvények értelmében elfogadható indok kellett a kirúgáshoz.

Ezzel szemben vádolta valaki Rodics Katalint hűtlen kezeléssel, lopással, csalással, az évszázad bűnügyének elkövetésével? Nem vádolta, hanem csak tárgyszerűen és salangmentesen ki lett rúgva, következtetésképpen ez az új világ sokkal emberségesebb: az ország ma is azt a Rodics Katalint ismeri, aki a laudáció szerint „nemcsak Afrika és Ázsia egzotikus állatainak a jogaiért harcol, hanem az ősi magyar gabona- és gyümölcsfajták fennmaradásáért is, emellett jelentős érdeme van abban is, hogy fennmaradhatott Magyarország génmódosítás-mentessége”.

Sőt, ha úgy vesszük, nemcsak hogy megmaradt Rodics Katalin becsülete, de a hazai közvélemény is megismerte végre ezt a nagyszerű asszonyt, mi több, szinte hősként tekint

rá, olyannyira, hogy a minisztérium már nem is leváltásról, hanem áthelyezésről ír a közleményében. Egy hetet nem adok, és a kormány előléptetéséről, a munkájukhoz tényleg értő szakemberek kivételes megbecsüléséről fog kommunikét kibocsátani.

**Eredetileg a kormányfő helyettes vadászati ötleteiről akartam cikket írni különös tekintettel a Lövdözött-e Semjén kóbor macskákra? című napihíre, ám utóbbi kérdés történelmi és immáron alkotmányos beágyazottsága olyannyira mély és összetett, hogy még dolgozni kell rajta.*

Megyesi Gusztáv

Lemondás

A VKE Egyesületi Tanácsának jelen lévő négy tagja a június 2-ai ülésén úgy döntött, folytatja a teljes „elszakadást” a VADÁSZLAP szerkesztőségétől és elköltözik a Rozália utcából. Több mint sajnáljuk, nekünk 19 évi munkánk van abban, hogy a VKE megalakult és eddig eredményesen működött. Ezen az ülésen már nem vett részt Punk János, aki levélben mondta le a nemzetközi kapcsolatokért felelős alelnöki tisztségét. Bár a lemondást az ülésen az elnök még az ET tagjaival sem ismertette, Punk János hozzájárult lemondásának nyilvánosságra hozatalához. Csupán egyetlen bekezdés is rávilágít a kialakult helyzetre.

...

„Az egyesület működése nem volt felhőtlen az eltelt egy évben. Úgy érzem, a vadászati közéletben az egyesület súlya, elismertsége és presztízse jelentősen csökkent, mint ahogy drasztikusan csökkent az aktív tagok száma is. Ezeknek a jelenségeknek a kezelése, és az egyesület stabil jövőjének megteremtése – véleményem szerint – más stílusú vezetést igényelne. Én azonban nem érzek magamban motivációt a rám rótt feladat ellátásához. Az egyesület működése során tapasztalt hiányosságok megszüntetésére nem látom a megoldást és a működés több alkalommal is az alapszabállyal ellentétes, amit én elfogadni nem tudok. A legutóbbi közgyűlés kiváló példa a fent említettekre. Nem tudom elfogadni, hogy van olyan vezetője az egyesületnek, aki az egyesületi tagságát, személyes vezetői pozícióját a tagság és a vezetés manipulálására használja fel és a kialakult szokásjogot – vagy nevezhetjük tradíciónak is, – az alapszabályban rögzített elvárásokat felrúgva, személyes bosszúhadjáratot folytat külső személlyel, szervezettel, amelyhez az egyesület egészét, még meglevő súlyát használja háterszágként.”

...

Nagy valószínűséggel eljön annak is az ideje, hogy nevesítsük a VKE havidíjas „vezetőjét”, akire Punk is célzott lemondása indoklásában.

Mezőnyjáték – a mezei munka

Vizsgától a versenyig V.

A mezei munka a lövés előtti, és a lövés utáni feladatokból áll. A lövés előtti munka a mezei keresés vadmegállással, valamint viselkedés vadkeléskor. A lövés utáni munkákhoz soroljuk a légszimatos vadkeresést és a vonszalékmunkát.

A mezei keresést mindig jó széllel, azaz széllal szembe végezzük. Ezért a legelső teendőnk a szélirány megállapítása. Ezután a mező elején állva próbáljuk meghatározni a mező közepét. Ez azért fontos, hogy a kutya keresése szimmetrikus legyen, nem centíre, de nagyjából egyforma nagyságú területet keressen a kutya mindkét oldalon. A cél, hogy a mező közepén haladjunk és a kutya előttünk nyolcasokat leírva, lehetőleg minél szélesebben, azaz 50-100 méterre keressen.

A helyes keresési stílust úgy tudjuk elérni, hogy a tanítója is cikkcakk alakban haladjon, és eszerint küldje a kutyát.

Minden feladatot alapállásból kezdünk. A kutyát pórásra kötve megyünk a mezőre, majd megállunk, s a kutyát a bal láb mellett leültetjük. Ez idő alatt a kutya felkészül a feladatra. Én ezt nagyon fontos dolognak tartom, hiszen így tud különbséget tenni az egyes feladatok között. Minden feladatnál

másképp indítom a kutyát. Másképp a keresésnél, másképp légszimatos elhozásnál, és megint másképp a vonszaléknál, vércsapánál.

Le vesszük a pórászt, majd határozott mozdulattal megindulunk jobbra, miközben jobb karunkkal mutatva küldjük a kutyát. Ilyenkor a „keresd!” vezényszót használjuk.

Természetesen, ha balra indulunk el, akkor a bal karunkat használjuk. A lényeg az irányba küldés. Ne előre küldjük, hanem irányba! Előre majd a légszimatos keresésnél fogjuk küldeni a kutyát.

Én szoktam úgy is indítani a kutyát mezei keresésre, hogy mikor megyek a kiindulási hely felé, elkezdem kicsit „cukkolni”, hergelni, minél inkább „akarjon”, hiszen kirobbanó formában kell futnia, a lehető legnagyobb erőbedobással, mindezt 15 percen keresztül!

Ahogy mi mozgunk, úgy fog mozogni a kutya is. Ha sétálunk a mezőn, ő is sétálni fog. Ha gyorsítunk, futunk, ő is futni, vágózni fog.

Miután a vizsla az általunk kívánt irányba megindult, mi máris irányt válthatunk. Ne szóljunk rá, mert magától meg fog fordulni, és követi a gazdáját. Amikor mellénk ér, lendíthetjük a másik karunkat és a „tovább, keresd!” vezényszóval küldhetjük tovább. Ahogy az előbb, a kutya itt is elfut egy darabig, mi pedig irányt váltva haladunk tovább. A gyakorlások során egyre messzebb fog elfutni, mi viszont egyre kisebb távolságokat fogunk megtenni. A mozgásunk közelít az egyenes vonalhoz.

Ne lepődjünk meg, ha a vizsla az elején értetlenül ugrabugrál, nem akar menni.

Meg kell értenie, mit szeretnénk tőle, kitarítás, türelem kell, és minden menni fog!

Ezért is fontos, hogy már kiskorától kezdve használjuk a karjelzéseket, irányba küldésnél pedig a vezényszavakat. Így sokkal könnyebb dolgunk lesz.

Keresés közben a kutyát bízathatjuk is, mert ezzel meg tudjuk erősíteni abban, hogy amit csinál, azt jól csinálja.

Előfordul, hogy a kutyánk inkább leteszi az orrát és csapázik, „egerészik”. Ilyenkor a legjobban, ha feléje szaladunk, közben rövidkeket sípolhatunk. Nálam ez a figyelemfelkeltés, és közben a „tovább, keresd!” vezényszavak hallatása vált be. Nyilván, ez attól függ, milyen messze van tőlünk a kutya.

Ha már a sípjeleknél tartunk, bízást ki lehet jelenteni, hogy nincsenek egységes sípjelek. Én figyelemfelkeltésre két rövid sípjelet használok. Ugyanezzel fordítom is a kutyát. Behívás a hosszú sípszó. Fektetés pedig a pörgő.

Hiba lehet még a rossz forduló, amikor is a kutya nem menetiránynak megfelelően fordul, hanem visszafelé. Már több kutyán is észrevettem, hogy ezt leginkább akkor csinálják, ha nem egyértelműen szembeszélnék futnak, hanem van egy kis oldalszél is. Ez persze az én tapasztalatom, lehet, hogy más ezt mással magyarázza. Ilyenkor folyamatosan figyeljük a kutyát, és amikor már látjuk, hogy netán rosszul

fog fordulni, szaladjunk rá, és küldjük tovább. Egészen addig, amíg nem fordul jól, ekkor viszont ne fukarkodjunk a dicséretekkel.

A rossz, alacsony fejtartást korrigálni lehet, ha magasabb növényzetben kerestetünk. (Magasabb alatt a térdig, combközépig érő növényzetet értjük.)

A mezei keresésnek egyaránt hasznát lehet venni társas vadászon és versenyen is. Társas vadászon a távolság jelentősen rövidebb, a kutya kisebb, szűkebb helyen keres, nem egyedül van. Viszont ezt a helyet is tervszerűen kell lekeresnie. Ne adódjon olyan helyzet, hogy a vad kimarad, vagy átlépjük.

Vizsgán, versenyen – a társas vadászati formától eltérően – a kutyának teljesen egyedül kell lekeresnie akár több hektár területet is.

A két forma „üti egymást”. Azt gondolom, hogy a kutyák, főleg, ha már kellő rutint szereztek, különbséget tudnak tenni az egyes helyzetek között.

Tudni fogja a kutya, hogy most vadászon van, nagyterítékűn, vagy keresőn, és tudni fogja azt is, hogy most egyedül kell keresnie, tehát szélesebben kereshet.

NOVECZKI KATALIN
novikati159@gmail.com

CACT Vízi-mezei Verseny és Vizsga, Dunavarsány

Foto: Gergely Anikó

A Magyar Vizsla Klub rendezésében április 15-én, Dunavarsány határában találkoztak az országos versenyre jelentkező vizslavezetők. A megmérettetésre tizenöt rövidszőrű magyar-, egy olasz- és egy német vizslát neveztek be, míg a vizsgán hét kutyát indítottak. Konyecsnyi Károly vezetőbíró szerint a terület jól elő volt készítve, flottul, jól szervezett versenyt tudhatnak maguk mögött a rendezők. A mezei munkára elő

foglyokat helyeztek ki, és az itt kiemelkedő munkát végző Ugrabugra Vadász Ékszer rövidszőrű magyar vizsla különösen a ráhúzásban és vadmegállásban jeleskedett. De amint azt tudjuk, a vízi-mezei verseny több feladattal áll és a végén csak az a vizsla kerülhet az élre, amelyik minden előírt feladatot magas szinten teljesít. Ilyen volt Tauber István Alcsi Gergő nevű rövidszőrű magyar vizslája, amely minden feladtnál maximális pontszámmal végzett, csupán egy helyütt, a mezei munka keresési módjára kapott 3,5-ös osztályzatot.

Eredmények:

Alcsi Gergő, rövidszőrű magyar vizsla,
vezetője: Tauber István, összpont: **261,5**

Magyarkúti Eper, rövidszőrű magyar vizsla,
vezetője: Ferich László, összpont : **258**

Caramba z. Tischosvky, rövidszőrű magyar vizsla,
vezetője: Gergelyné Zettler Ágnes, összpont: **256**

Agyaki Gábor

A vadászirodalomról, sokadszor

Dr. Sály Gyula

Jó csillagzat alatt, tapolcai könyvtárigazgató barátommal utaztam az autóbuszon Nádassdlányba, a VKE által szervezett Vadászati

Kultúra Napjára. A helyszín, a szépséges, Tudor-stílusú kastély lenyűgözött, mert architektúrája folytán a francia, Loire menti vadászkastélyok közé illene. Maga a nép-
• ünnepély, főzőverseny, bógőverseny és a vásárok hangulata nem érdekelt. Amiért vállaltam az utat, hogy mit hallok a megújulás útjára lépő vadászati kultúráról? Még csak nem is a vezetésbe belépő új emberek

programja izgatott. Egyszerűen; a mit tudunk változtatni az olyan botrányosan rossz írásokon, mint a „Szvít” (a Nimród tavalyi irodalmi pályázatának győztese), vagy a „Vadászni emberek dolog” című böszmeség, illetve az elejtett vadkan mellett trónoló vadász

nyilatkozata, hogy éjszaka nem vadászik, de a kezében tartott pus-káján az éjszakai vadászatról árulkodó kapcsoló pontosan látszik. Tehát mellébeszél!

A kultúra minden ága a pontos kommunikáción nyugszik. A kapcsolatteremtés alapja a magyar nyelv helyes ismerete, bő szókészlete az összes szinonimáival, mondatszerkesztés, és formateremtés. A finom hangulatok, rezzenő fények, az erdő hangjai csak így ragadhatók meg. Sajnos lélekben vert visszhangjaira nagyon kevés kifejezésünk adódik. Mára az a sablon, hogy: kihúztam a csőből az olajat, becserkésztam a keresett bakot, disznót, bikát, meglőttem, hazavit-tük. Ez már kevés, mert a sztori elkopott. Ezért tudatosan nyitot-tam a vadásztéma központi szerepe mellett, a történelem, mitológia, klasszika filológia, magyar múlt, világirodalom, végtelen kozmosz felé. Mivel a tartalmaknak szótári és nyelvtani vonzatai is vannak, aki belevág, ezekkel tisztába kell jönnie. Vagy lemarad.

A könyveim az élményről és a külső, valamint a belső idő kapcsolataról szólnak. De ezzel megjelenik a Pán, az élőlények klasszikus ura, a termékenység istene, Az erdő lelkében, majd folytatódik a „Pogány ima”-ával. A „Triton csiga” a vizek összefüggését és a vizek isteneit kapcsolja a Bakonyhoz és Balatonhoz. A Bakony szövegek a világirodalom felé nyitnak, Párizs és Bakony párhuzam segítségével. Azonban, nem csak a hajnal és az est kitüntetett időpontjai a vadászatnak, kozmikus jelenségeket is fel lehet használni annak érzékeltetésére, hogy testi valónk minden atomjával a kozmosz részei vagyunk. Ez már alázatot követel meg a természettel szemben.

Ezután, akkor a legérzékenyebbre is tekintsünk rá. Ezek a téma-kapcsolatok feltételeznek bő adag kulturális ismeretet. És most, Nádassdlányban, éppen erről beszélünk, vadászati kultúráról. Az új vadászirodalom nem zárkozhat el a minőségtől. Bármely írónk életművébe lapozunk bele, a kisebb műfajokban leginkább látszik, a szöveg nem vasvillával összehányt szavakból áll, hanem irodalmi formába kényszerítették. Egyezzünk meg abban, kezdetben legyen a műnek bevezetése, bővebb tárgyalása és érezhető befejezése. Ha valaki nem hinné, hogy ez a látszólagos formalizmus nagyon is valóságos szükséglete a kommunikációnak, gondoljon a levélírás feltételeire, amiben van megszólítás, közlés és elbúcsúzás. És ez már forma, ahogy a latin mondja: „forma dat, esse rei.” Bármily nehéz is az utolsó megjegyzés, kötelező. A szerkesztőségek legyenek szigorú szűrők, és ne engedjenek át selejtes írásokat. Még akkor sem, ha a szerző helyet, lapoldalt kíván venni pénzéért a fürmedvényének az elhelyezésére.

Végezetül néhány utószó: ma két, nagyon tetszetős, drága, de irodalmi értékre különböző folyóiratunk van. Régen is kettő volt, Gyöngyös-halászi Takách Gyula Magyar Vadászújsága és Kittenberger Kálmán Nimródja. Köztük talán nem a közölt írások színvonal, hanem az olvasótábor magyarkodása volt a különbség. Nem volna jó, ha ez a jövőben érték-kritérium lenne. Az esztétikai értékek vitáját várom... és főleg a hitelességet. ♡

Meglepetések őzhíváskor

Aki sokat gyakorolta eredménnyel a bakok becsapását, biztosan találkozott olyan váratlan, meglepő, esetleg megdöbbentő helyzettel, aminek magyarázatát nem mindig tudta. Ilyen történetekből készült válogatásunk jól bizonyítja, hogy amikor a bakot „hajtja a vére”, nehezebben tud ellenállni a jól fújt sutahangnak, mint Odüsszeusz a szirének énekének...

A legkülönlegesebb őzhívásom

A szokásos várakozási idő leteltével hívni kezdtem. Alig hangzott el az első strófa, a jobbra lévő napraforgótáblából kiugrott egy őz, és hangos riasztással elindult felém. Nem tudtam mire vélni a dolgot, mert ha falsot fújtam volna, akkor inkább az ellenkező irányba kellett volna szaladnia! A méltatlankodó suta (mert ekkor már láttam, hogy agancsa nincs) az előttem lévő bozótosból végig riasztva váltott be a tőlem balra lévő tölgyerdőbe. Nem értettem a történeteket, de ahol ilyen méltatlan kiabálással jutalmazták igyekezetemet, jobb, ha megsértődöm és továbbálok. Hátrahagyva pókháló-megsemmisítő eszközümet, elindultam új hívóhelyet keresni.

A dolog csak nem hagyott nyugodni, ezért másnap délután ismét visszajöttem erre a helyre és most annak a tölgyerdőnek a szélén kerestem hívóhelyet, ahová tegnap a riasztó őz beváltott. Elhelyezkedés, várakozás, és sípolás után megismétlődött a tegnapi jelenet! Az őz jön felém és közben riaszt. Nem is nyúlok a puskámért, mert bár sértve érzem magam, sutát még bosszúból sem akarok löni, a tilalmi időről nem is szólok. A suta folyamatosan riaszt, és 20 méterre tőlem, szemben megáll. Elég magas az aljnövényszint, így az őzet csak „deréktól” felfelé látom. Jó néhány másodpercnyi méltatlankodással fűszerezett csodálkozás után az őz oldalt lép és ekkor látok a hasa alá, ahol a kobakja helyett a férfiaságát hordja! Hiszen ez bak! A felismerés már késői, mert a következő pillanatban már az erdő biztonságában folytatja hangoskodását egyre távolodva. Még egy jó darabig a látottak hatása alatt vagyok, és azon tűnődöm, mi lehet a magyarázat? Szerintem az történt, hogy a baknak a harci eszköze, az agancsa ugyan hiányzott, de a nemi vágya nem! Mikor meghalotta, hogy egy suta „vágyakozik” a közelben, rögtön arra indult, de közben riasztott, hogy a közelben lévő vetélytársát ezzel távol tartsa, elkerülve a harcot, ami számára biztos vereséggel végződne! Vagy túl ravasz ez az emberi gondolkodás? Hiszen amennyire én tudom, az állatok nem gondolkodnak. Lehet, hogy az ősztön is képes hasonló reakciókra? Azóta sem láttam ezt az agancs nélküli, tar fejű bakot.

Kalotai Árpád

Takaratlanul

„Bemutató” őzhívásra mentünk ki két zalai barátommal, hogy közlelőre érezzék azt az izgalmat, amikor a beindult jószág szinte fellöki a sutaként „bejelentkező” vadászt. Sosem jártam még azon a területen, így az „itt kell lennie baknak” érzésre hagyatkozva választottam hívóhelyeket. Egy magas tarlóra vágott búzaföld enyhén kiemelkedő dombja tűnt szimpatikusnak, oldalról zárt akác-

erdő, alulról ritkás, ligetes apró erdőfoltok határolták. Egy szépséghiba volt csak: mindössze egy acélvázis távvezetékoszlop mellé tudtunk állni, ami annyi takarást adott hármunknak, mintha valaki a célzóbotja mögé akarna elbújni. Barátaim kételkedő pillantásokat vetettek rám, magukban biztosan eszementnek gondoltak a hívóhely-választásom miatt. Az epekedő suta hangját fújtam, pár perc múlva az egyik erdőfolt szélén – mintegy 300 méterre – kilépett egy jó agancsú, középkorú bak, majd üggetésben megindult felénk. 50-60 méterre megállt, alaposan szemügyre vette „küldöttségünket”, de újabb hívásomra tovább közeledett. Ekkor azonban oldalról feltűnt a dombhajlaton egy sűrűlővénnyel, amelyik teljes vágatában jött felénk. Az idősebb bak azonnal rárontott és a völgyön keresztül visszahajtotta a túlsó dombhátra, majd vagy fél kilométernyire eltűntek a szemünk elől. Vártunk két percet, majd újra hívtam. Nem sokkal később újra feltűnt a területet uraló bak és lógó nyelvvel, lassú, de folyamatos üggetésben jött irányunkba. Két fényképezőgép is csattogott, minden mozdulatlanságunk ellenére alakunk messziről látszóan magasodott a horizont fölé... mégis bejött majd húsz méterre. Többször meg-megállva elballagott mellettünk, állandóan minket nézve – és keresve a szerinte valószínűleg közöttünk elbújt sutát. Látszott rajta, hogy felismerte az embert, de a szemében szinte ott volt: „most nem érdekelték, mert nekem a nő kell”. Lassan elporoszkált az erdő felé, még párszor megállt – és esküdni mernék rá, hogy közben a fejét csóválta...

Váratlan „vendégek”

Ha az ember bakot hív, fel kell rá készülni, hogy nem csak a bak érdeklődhet a hangforrás iránt. Különösen a gidahang, vagy a veszélyben lévő őz panaszhangja, vészszíráma lehet vonzó az őzhúst már kóstolt ragadozóknak. Természetesen ezt tudva, ez is jó módszer vadászatukra – persze nem akkor, amikor vendéggel egy már ismert bakot akarunk meglővetni. Sípolytam már be nyestet, nyusztot, hénját, ölyvet(!), kölyök- és felnőttrókát, valamint jó néhány különböző státuszú és fajtájú kutya is „aknára futott”, még szánhúzó husky is...

Két legnagyobb „hívózsákmányomnak” külön története van. Erdélyben jártuk a fenyves alji réteket, bakot csalogatva. Előző nap, két patakmeder találkozásánál elugrattunk egy derék bakot a sutájával. Hajnalban odacsúsztam a már előre kiválasztott bokorhoz, ahonnan gidahanggal kezdtem megpróbálni a sutát elcsalni a bakkal együtt. Közel fél órát pikuláztam eredmény nélkül, amikor az egyik patak melletti bokorsorban valami mozgást észleltünk, ami minden hívás után óvatosan közeledett. Farkasra gyanakodtunk,

ezért abbahagytam a sípolást, nehogy gyanút fogjon. Egyszer csak a bokorsor végén, ahol már a mező kezdődött, felemelkedik egy medve és két lábra állva körülnéz. Kísérőm rákiáltott: „Maci, héjj!”, mire a bundás, komondornyi méretű bocsai kíséretében kiugrott a sűrűből és hullámozó futással vágta át a réten, majd eltűntek az erdőben.

Zala-Somogy megye határán, horhosokkal, vízmosásokkal szabdalta területrészekön kerestem alkalmas bakokat az érkező vendégvadászoknak. Azt a részt nemigen vadásztuk, messzi is volt, ráadásul autóval szinte járhatatlan, így csak egyetlen, kissé megrokkant les állt két beerdősödött horhos között. Innen próbálkoztam, lehúzódva a lesdeszka mögé, hátha valami érdemes jószág befut. Be is futott. Nem sok idő elteltével óvatosan bújt ki az egyik horhosból a környék egyik ismert orvvadásza (a sok közül), kispuskával a kezében. Lehetett talán 50 méterre, hangosan ráköszöntem. Mikor észrevett, széles mosollyal megemelte a kalapját – talán elismerve a hang élettűségét – és visszalépett az árokba, ahonnan kijött.

Négyes befutó

Idősebb szálerdő melletti nagy réten volt egy többször látott bak, aminek mindig sikerült beugrania egy kis égeres foltba, anélkül, hogy alaposabban meg tudtuk volna nézni. Vendéggel vadászva kióvataskodtunk az erdő szélénél 20 méterrel beljebb álló öreg tölgyhöz, innen próbáltam hívni a „réti” bakot. Reggel eső volt, nem csaptak zajt lépteink – mint ahogy azoknak a bakoknak a futása sem, amelyek egyszerre négy irányból ugrottak be a hívás megkezdése után. Moccanni sem mertünk, nemhogy forgolódni, csak fejünket fordítva konstatáltuk a négyes befutót, amelyik egyike már 10 méterre sem volt, mire észlelte az átverést. Négyen nyolcfelé ugrottak, egymást túllicitálva méltatlankodták tele az erdőt, míg a „réti” bak – gondolom, őszes pofáján kaján vigyorral – nyugodtan pihent megszokott erdőfoltjában.

Les-kerülgető

Sok őzhívó esküszik arra, hogy csak a földről történő hívás lehet eredményes. Jómagam nem tartozom közéjük, így sokszor használtam a jó pozíciójú, szabadon álló lest hívásra, ahonnan időben észlelni lehet a bakot, bármerről is közeledik. Egy ilyen alkalommal dombgerincen lévő, legalább 5 méter magas lesről pikuláztam. El is indult egy ígéretes agancsú középkorú bak az egyik oldali völgyből, többször meg-megállva (ilyenkor mindig „ráfújtam” a sutahanggal) bejött a les alá, majd friss nyomomat figyelmen kívül hagyva, háromszor körüljárta a lest. Már fojtogatott a nevetés, ezért fentről rásípoltam. Felnézett, majd még egyszer körüljárta a lest. Ekkor felálltam, és hangosan rászóltam: Pucolj innen! Odébb ugrott vagy 20 métert, megállt és visszafordult, majd ezt megtette még kétszer, aztán méltatlankodva elfutott a völgy felé.

Somfalvi Ervin

Hívás helyett szívás

Több évtized is lepergett azóta, de ha valaki kánikulában kap hidegrázást, azt soha el nem felejt. Az üzekedés már javában zajlott, de olyan forróság volt, hogy szinte vibrált a levegő. Egy vadásztársam kért meg, hogy segítsék meglőni a bakját. A kocsit hátrahagyva, gyalog indultunk a némi enyhülést ígérő szálerdőbe, amely történetesen egy ideiglenesen nálunk állomásozó hadsereg katonai objektuma mögött volt. A szelünket nem kellett vizsgálni, mert egy levél se rezdült, így amint egy olyan helyre értünk, ahol alomveréseket és friss agancstisztításokat láttam, megálltunk.

A kötelező várakozás után egy derék fa törzse mögé húzódva, sutahanggal hívtam. A szálasban ugyan jó messzire el lehetett látni, de balkéz felé, ahová a társamat állítottam, akácok voltak, sűrű vaddohány aljnövényzettel. Kabalám az először három, majd szünet után kettő vágyakozó hívás. Ilyenkor az embernek minden rezdülésre fi-

gyelni kell. Hirtelen megláttam, hogy az akácosban mozog a vaddohány. A sípot óvatosan az ingem zsebébe csúsztattam, és megböktem a társamat, fejemmel mutatva az irányt. Felemelte a puskáját, de vállhoz nem emelte. Csurgott az izzadság a homlokomról, csípte, marta szememet. Láttam, hogy társam is szinte reszket, mint a vízsla, mikor vadat áll. Próbáltam a keresőtávcsővel többet is észrevenni, de nem sikerült. Egyre közelebb mozgott a vaddohány, megszorítottam a társam karját, hogy addig egy mozdulatot se tegyen, amíg megbökve nem biztatom a lövésre.

A mozgás egy rövid időre megszűnt, és értetlenül pillantottunk egymásra. Ami azonban ezután történt, azt még élek, el nem felejttem. Egy rohamsisakos orosz katona kúszott felénk a vaddohányban, Kalasnyikovval a kezében. Nem volt tizenöt méterre sem, amikor egyszerre vettük észre. Akkorát ordítottam, amekkorát tudtam... Sohasem derül már ki, hogy ki lepődött meg jobban, de a harcos az első hangra azonnal „kapitulált” és hanyatt-homlok elrohant. Még a sisakja is lerepült a fejéről. Engem a hideg veríték vert ki, majd szinte egyszerre omoltunk a fa tövébe. Először csak kapkodtuk a levegőt, de röviddel ezután már együtt fetrengtünk a röhögéstől.

Mondtam könnyeit törölgető vadásztársamnak, hogy jó nagy alátétre szerelve, tegye föl a falra a hátrahagyott rohambilit.

Később aztán néhány kilométerrel odébb barátom tűzben rogyasztott egy befutó bakot, de a vadászházban – pedig mutogat-tuk a páratlan „trófeát” – senki nem hitte el egyetlen szavunkat sem.

A vágy feledteti a fájdalmat

Évekkel később külföldi vadásznak kellett hívni. Már volt felkötve egy bakunk a vadhordó rácsra.

Éppen egy másik területre felé vettük az irányt, amikor a fiatalból kiugrott egy suta, tükreben a bakkal, amelyik elkezdte szépen hajtani, körbe, karikába. Megálltam és a kereső távcsőben egy

olyan különleges agancsot láttam a fején, amelyet azóta sem. A felém eső szár szabályos volt, de a túlsó ehhez képest szinte derékszögben állt. Olyan száz méterre lehettek, ezért mondtam a vendégnek, hogy szálljon ki és lője meg, de azonnal, hiszen úgy is bolondult minden, a szabályos hatástól eltérő, rendellenes agancsú bakért. Nem is této-vázott, annak rendje, módja szerint szabadkézből blatton lőtte, föl is borult ízibe. Odaérve a vendégem a bak mellé térdelt, és szokás szerint az agancsot markolászta. Akkor vettük észre, hogy az oldalra álló szár a fél koponyatetővel szabadon lifeg, csak a fejbőr tartotta. Mivel közel volt az országút, arra gondoltunk, hogy netán autóval elütötték.

Ez később be is bizonyosodott, mert jelentkezett egy autós, aki a kárát akarta volna megtéríttetni. Azt mondta, hogy hajnalban elé ugrott egy őzbak, és a kocsí karosszérialemezét behorpasztotta, de utána elvágtázott.

Később a lefőzéskor jól látható volt, hogy az agancstő egy ötvenforintos nagyságú koponyatető-darabbal teljesen külön állt. Vérömleny, vagy daganat nem volt. A lövés előtt, mikor távcsővel megnéztem, láttam a hasa alatt a peckesen álló cséjkét is. Hihetetlen volt, hogy ezzel a komoly, akár végzetesnek is tűnő sérüléssel egy bak ilyen olthatatlan szenvedéllyel űzze a sutát.

Ugyanezzel a vendéggel a másnap, szintén híváson elejtett bak koponyájába egy rivális gyilkos bak mintegy 6 centis agancsszára volt frissen beletörve, és a fél pofájára rá volt száradva a már megfeketedett vér.

Mesélhet is nekem bárki, bármit a sokat emlegetett „fájdalomküszöbről”, mert a vad esetében, a természetben minden egészen más-képp „működik”, mint azt a hozzá nem értők magukból kiindulva olyan sokszor naivan elképzelik. Aki nem hiszi, próbálkozzon „üzekedni” egy hasonló koponyasérüléssel.

Homonnay Zsombor

Farkasok nyomában

KÓKAI MÁRTON

marton.kokai@vadaszlap.hu

Gonosz, lompos farkas. Mindenki jól ismeri: nagyok a szemei, hogy jobban láthassa, nagyok a fülei, hogy jobban hallhassa és szörnyű nagy a szája, hogy könnyebben bekaphassa áldozatait, a mesék tündérvilágában bolyongó olvasókat. Miközben az ember felcseperedik, a klasszikus mesék ordasain kívül számos más farkassal is megismerkedhet. És mind-eközben akár vadászatra is adhatja a fejét. A farkasokról hallott történetek sokban befolyásolhatnak bennünket; még az is múlhat rajtuk, hogy kortyolgatjuk-e valaha is farkasprém szőnyegen forralt borunkat egy hideg téli estén. Mint szinte minden a világban, a farkas történetei is fehérben és feketében kerültek az emberiség elbeszélései közé.

Északon...

Európa történetének hajnalán, a skandináv és germán mítoszokban a farkasok gyakran természetfeletti lényekként jelentek meg, misztikus erőket testesítettek meg. Odin főistent például – két hollón, egy disznón és nyolclábú csataménjén kívül – két farkas, Gere és Freke segítette uralkodásában. Ironikus, hogy a félszemű istenséggel pont egy farkas, Fenrir végez, ha eljön a Ragnarök, a világ pusztulása. Fenrir egyike a szélhámoságáról hírhedt Loki istenség gyermekeinek. Ez a farkas olyan félelmetes volt, hogy csak a háború istene, Tyr mert neki ételt vinni. Az idő múlásával Fenrir nőttön-nőtt, az istenek pedig egyre kevésbé tudtak olyan láncot kovácsolni, ami képes lett volna megfékezni őt. Végül az istenek honának, Asgardnak az uralkodói – mint oly sokszor a germán történetek folyamán – a törpékhez fordultak segítségül, akik macskaléptek zajából, aszszonyszakállból, szikla-gyökérből, halleheletből és madárköpetből láthatatlan és elszakíthatatlan láncot kovácsoltak a farkasnak. Hosszas viaskodás után az örökkévalók ráadták Fenrirre az új béklyót, bár ez Tyr isten fél karjába került. A germán istenek elszántsága érthető, ha tudjuk, hogy a jóslat szerint Fenrir farkas okozza majd a Ragnaröket.

A farkasok szerepének azonban itt még koránt sincs vége az északi hitvilágában. Valamikor a világ kezdetén, Odin isten mágikus harci szekerekre ültette a Napot és a Holdat, majd meghagyta nekik, hogy szekereikkel utazzanak keresztül az égbolton, így fenntartva a nappalok és éjszakák körforgását. A főisten terve azonban nem működött, mert sem a Nap, sem a Hold nem engedelmeskedett akarátának: nemhogy az emberek, de az istenek sem tudták miatuk megmondani, mely napszak van az adott pillanatban. Végül a bajkeverő Loki furfangos csellel állt elő: elejtett egy szarvast, húsát megsütötte, és felkereste barlangjukban a két óriási farkast, Skollt és Hatit, hogy ajándékként odaadja az étket. A farkasok mohók voltak és még több húst akartak, ám Loki így felelt nekik: „Nem adhatok többet, de megmutathatom, merre találtak még.” Ezzel az égre mutatott, majd varázslatos porral szórta meg a két ordast, hogy fel tudjanak repülni a magasba. Skoll a Nap, Hati pedig a Hold nyomába eredt, ezért mindkettőnek muszáj volt a lovak közé csapnia. Így alakult ki a nappalok és éjszakák rendje, legalábbis a germánok

szerint. Azokon a nyári napokon, amikor déli szél uralja a levegőt, Skoll megpihen, hogy a hideg szelek érkezésével újult erővel vehesse üldözőbe a Napot. Skoll és Hati figurája a Ragnarök történetében is visszaköszön. A világvégét a telek tele, a Fimbulwinter előzi meg, ami vizsályt és erkölcstelenséget hoz a világba. Ekkor Skoll és Hati utoléri a Napot és a Holdat, a csillagok eltűnnek az égboltról, a sötétség uralma veszi kezdetét a világban. Fenrir kiszabadul béklyóiból...

A farkasok más északi népek mesemondóit is megihlették. A finnek történeteiben a pusztítás szimbóluma, kérlelhetetlen, rosszindulatú ragadozó, aki többet gyilkol, mint amit képes megenni. A litvánok úgy hiszik, Vilnius felépítése azután

kezdődött, miután Gediminas főherceg

a XIV. században egy vasmagot

nyitását hallotta álmában. Az

1900-as évek első felében

egy litván fasiszta moz-

galom szerveződött

Vasmagok néven.

A svéd és norvég

„varg” szó nem

csak farkast, ha-

nem gonosz em-

bert is jelent. A

régi német „warg”

és „warc”, az an-

golszász „verag”

szavak gyilkost,

idegent, törvényt

kívülit, sőt ártó

szellemet is jelen-

tettek. A farkasok és

az ártó szellemek ös-

szefonódnak az ősmagyar

vallásban is. A tengrizmus

és sámánizmus sajátos motívum-

mokkal kiegészített világfelfogásból

külön figyelmet érdemel a „fene” szó: a mai

„farkas” szónak egy archaikus alakja volt ez. Ennek

a „fordításnak” a tükrében mindjárt érthetőbbé válnak

olyan állandósult szókapcsolatok, mint a „Fene egye

meg!” vagy a „Fene vinné el!”. Utóbbi esetben szintén

megjelenik az ártó szellem képzete. Érdemes megjegyezni

azt is, hogy fenének hívták őseink a rosszindulatú daganatos

betegségek démonát is.

A farkas-történetek egyik legzordabb rétege a vérfarkas

mítosz, ami mára népszerű popkulturális elemmé nőtte ki

magát. A vérfarkasokról és hozzájuk hasonló lükantropokról,

azaz alakváltókról szóló történetek az ősi Európából származ-

A farkas és a kutya

Egy indiánlány éppen a földeken dolgozott kutyája társaságában, amikor egy farkas jelent meg a közelében. Az eb azonnal odarohant a farkashoz és fenyegetően így szólt:

– Semmi keresnivalód nincs itt. Csak azért somfordáltál ide, mert féltékeny vagy arra, amim van.
– Mid van, amire én féltékeny lehetnék? – kérdezte a farkas. – A gazdád állandóan megver. A gyerekek mindig az oldaladat rugdossák. Ha megpróbálsz ellopni egy darab húst, agyonütnek egy bottal.
– Nekem legalább van mit ellopnom! – vágott vissza a kutya – Neked semmid sincs, amit ellophatnál.

– Én bármit megehetek és senki sem bánt érte.

– És mit eszel? Távolról figyeled, hogyan vágják le az emberek a bőlényt, majd megelégszel a maradékkal. Túlságosan félsz közel merészkedni.

– Pont te beszélsz, akinek az emberek szemétől bűzlük a szája?

– Akármikor hazaérek, a gazdám mindig dob nekem valami jó étket.

– Amikor a gazdád éjjel elhagyja a sátrát, hogy könnyítsen magán, te hűségesen követed és feltakarítod utána a piszkot, ennyi a jussod, nem több.

– Igen, de ezek az emberek csak a legjobb részeket eszik meg.

– Még büszke is vagy rá!

– Nagyon jól tudom, hogy te vonyítasz odakint az éjszakában, amikor megérzed az emberek főztjének illatát. Sajnálalak...

– Jól érzed egyáltalán magad közöttük?

– kérdezte a farkas elterelve a témát.

– Meleg helyen alszok, míg te az esőben hajtod álomra fejed, plusz még a fülem is meg szokták vakarni...

Ekkor az indiánlány befejezte a munkát, rácsapott egy nagyot botjával a kutya hátára, aztán elindult a tábor irányába. A kutya hűségesen követte őt, majd egy idő után megállt és vállai fölött hátranézve így búcsúzott a farkastól:

– Te egyszerűen csak féltékeny vagy a jó soromra, ennyi baj van csupán veled.

A farkas a másik irányba indult el, nem vágyott ilyen életre.

nak. Ezek a mítoszok általában az emberek bestiális természetére és viselkedésére utaló párhuzamok. Kapcsolatban állnak olyan rituálékkal, ahol a résztvevők farkasok prémjét magukra agatva vezették le a szertartásokat. A görögöknél is megjelenik a motívum Lycaon király történetében, ahol az istenekben kételkedő királyt Zeusz farkassá változtatta. Lycaon nevét ma a keleti erdei farkas (*Canis lupus lycaon*) viseli.

...délen, keleten...

A farkas bestialitására azonban sok nemzet „rácáfol”. Számos mítosz foglalkozik olyan ordasokkal, amelyek embergyermeket nevelnek fel. Róma alapításának történetében a magára hagyatott Romulus-t és Remus-t Mars isten szent állata, egy Lupa nevű nőstényfarkas nevelte fel. A két gyermeket és az őket oltalmazó ordast ábrázoló szobor mind a mai napig használt, közsímet szimbólum. De ennél kézzelfoghatóbb és élőbb történet Rudyard Kiplingé: ez gyerekkorunk egyik kedvenc meséje, „A dzsungel könyve”. A csecsen nép alapító atyját, Turpal Nohcsót a legenda szerint a szerető „Farkasanya” nevelte fel. A csecseneknél egyébként is nagy tisztelet övezi a farkasokat, olyannyira, hogy saját magukat is a prémes ragadozókhoz hasonlítják: „szabadok és egyenlők, mint a farkasok”. A mongolok „a kék farkas fiaiként” tekintettek magukra.

Például: legendás vezérüket, Dzsingisz Kánt is egy kék farkas és egy szarvas frigyéből eredeztették a mondáik. Megemlítik a farkas eredettörténetükben is, ahol magyarázattal szolgálnak arra, miért ily mohó ter-

mészerű az állat: Isten elmagyarázta a farkasnak, mit ehett és mit nem. Elmondta neki azt is, hogy ezer bárányból megehet egyet. A farkas azonban félreértette Isten szavait; úgy hallotta: „ölj meg ezer bárányt és egyél meg egyet”.

Japánban a gabonatermelő földművesek direkt erre kialakított oltárokon ételáldozatokat mutattak be a farkasoknak, azok pedig „cserébe” megvédték a termést az azt dézsmáló vaddisznóktól és szarvasoktól. Így tehát egyfajta termékenységszimbólumként gondoltak a farkasokra.

...nyugaton

A múlt havi számunkban bemutatott róka mítoszokból kitértünk: az amerikai indiánok történeteiben a farkasok sokkal jobban hasonlítanak az európai rókafigurára, mint az európai farkas-ábrázolásra. Főként a nyugati parton élő törzseknek volt megfigyelhető, hogy a farkasokat totemállatként tisztelték, hozzájuk fordultak inspirációért, tanácsért. A pauni indiánok tereméstörténete szerint a farkas volt az első élőlény, amely megtapasztalta a halált, míg a miwokok indiánoknál a farkas, a szürke rókaival közösen, énekekkel és tánccal öntötte formába a világot.

A zuni indiánok egyik mítosza a farkas és a sas rablóportyájáról számol be, amiben a két ragadozó állat együttes erővel rabolta el a napot és a holdat a szellemvilágból. A farkas oldalát túlságosan fúrta a kíváncsiság, ezért kinyitotta a két égitestet tartalmazó dobozt, ám így mind a Hold, mind a Nap megszökött a rabságból.

Amennyiben hihetünk a zuni indiánok ősi bölcsességének, akkor a farkas botorságának eredményeként alakult ki a téli és nyári évszak.

Érdemes megjegyezni azt is, hogy az indiánok mítoszaiban szereplő ordas figurák szinte kivétel nélkül mindig hímnemű egyedek.

Európa szívében, – így hazánkban is – viszonylag kevés farkassal találkozhat az országot járó vadász. De ha Magyarországot maguk mögött hagyva, egyszer farkasvadászatra adják fejüket, eszükbe jut-e az elsütő billentyű meghúzása előtt, hogy egy totemállattal, egy misztikus szimbólummal, a skandináv hitvilág legfélelmetesebb, rettenthetetlen fenevadjával néznek farkasszemet? 🐾

Mesés vadbiológia

A nemzetközi sajtó a telekommunikáció korában fénysebességgel röpi-ti világgá egy eddig kihaltnak hitt állatfaj újbóli megtalálását vagy egy eddig ismeretlen vadfaj felfedezését. Hatalmas sajtóvisszhangot kapott a százmillió évvel ezelőtt kihaltnak vélt és eddig csak kövületekből ismert bojtos úszójú hal megtalálása Kelet-Afrika partjainál, vagy a kutatók időről-időre ember nem járta dzsungelokban bukkannak eddig ismeretlen szarvasfajokra. Ismeretlen vadfajok felkutatásához azonban nem kell Indokínáig menni, hiszen közvetlen közelünkben is vannak még zoológiai fehér foltok.

Sok nyugat-európai vadásztanya díszének számít egy szerény, alig feltűnő trófea, amely az elejtő nagyobb dicsőségéről tanúskodik, mint nevének bejegyzése a híres Boone & Crockett-be. Egy vérbeli vadász akkor teszi fel a koronát életművére, amikor a trófeái között a kapitális kafferbivaly, az elefántagarak és az oroslámbőr társaságába végre elhelyezheti a „wolpertinger” (*Microbestia delirium tremensis*, Gebr. Grimm 1827) preparált trófeáját is. Némely erkölcsstelen kéjvadászok az áhított trófea iránti zabolázhatatlan vágyukat a vadászetikába ütköző módon egy közönséges szuvenir boltban elégitik ki, ahelyett hogy a kapitális wolpertingert kitarító cserkeléssel terítékre hoznák.

A következőkben tudományos módszerekkel megkísérelünk behatolni – a nagy Brehm nyomdokain – a közép-európai zoológia eme talán utolsó fehér foltjába. Az első adatolt megfigyelések a XVI. század elejére tehetők, amikor a német reneszánsz mestere, a nürnbergi Albrecht Dürer egy híres rajzon örököltette meg, talán az általa is a természetes élőhelyén megfigyelt wolpertingert, amit szabad fordításban talán vadász-szörnyikének nevezhetnénk. Ezután a kedélyek megnyugodtak és a következő évszázadok folyamán néma csend honolt ez ügyben, mígnem a Grimm testvérek emlékeztek meg a XIX. század elején egyik szakkönyvükben a wolpertinger rejtőzködő életmódjáról. Hála azonban az informatikai forradalomnak, napjainkban már számos mélyeszántó forrásmunka áll a wolpertingerről a szakmailag fejlődni akaró – és a zoológia tudománya után aktívan érdeklődő – vadászok rendelkezésére.

Az őzagancsot, kiálló szemfogakat és kacsaszárnyakat viselő wolpertinger Közép-Európában igen elterjedt vadfajnak számít, jelentős populációja él Alsó-Bajorországban, Thüringiában, Szászországban, Nyugat-Svájc-

ban, a Francia-Alpokban és a Brit-szigeteken. A teljesség kedvéért azonban meg kell jegyeznünk, hogy a felsorolt élőhelyek ökotípusai jelentősen különbözhetnek, ami a wolpertinger kiváló alkalmazkodó képességét bizonyítja. A wolpertinger, mint (kocsmakultúrák)követő faj, emberi települések közelében él. A mindenkori élőhelyhez történő alkalmazkodás során a wolpertinger morfológiája is változott. A tudományos körök által alaptípusnak elfogadott alsóbajor változathoz képest ezért egyes ökotípusok külön nevet is kaptak. Így a türin-

giai és szászországi alfajt „Rasselbock” néven ismerik (nősténye a „Rasselgeiß”), míg a Nyugat-Svájcban és a Francia-Alpokban élő alfaj neve: „Dahu” (ejtsd: „daū”, a helyes és érthető kiejtés érdekében fokozottan ügyeljünk az orrhagyon kiejtett néma „h”-ra!) Itt külön megjegyzendő, hogy a dahu (*Dahutus montanus*) is kiválóan alkalmazkodott az Alpeselek meredek domborzatához és attól függően, hogy bal-, vagy jobboldali lejtőn él, annak megfelelően az állat jobboldali vagy baloldali lábai a vízszintes járás érdekében lényegesen rövidebbek.

A „Mezei nyúl” című kép Albrecht Dürertől származik, amire az „ismeretlen tettes” ráfestette a szárnyat, az agancsot és a vámpírfogát

A balmenetes dahu-t „dahu lévogyre”-nek míg a jobbmenetes dahu-t „dahu dextrogyre”-nek nevezik a francia zoológusok. Az angol ökotípus Withworth-menetes (*Microbestia delirium tremensis britannicus*), a mostoha dél-walesi hegyek között a wolpertinger-t a helyi bestiárium „wool/thinger”-ként említi. A lábak eltérő hossza miatt a jobb és balmenetes dahu-k nem képesek párosodni, így a hibridizáció, amely azonos lábhosszúságú egyedeket eredményezhetne, gyakorlatilag kizártnak tekinthető. A wolpertingernek, mint (kocsma) kultúrakövető fajnak a párzási ideje egybeesik a szürettel, ilyenkor a préházak környékén és szőlőkben gyakran hallható a násztáncát lejtő hím német vadásznyelvben csak „csikorgatásnak” nevezett heves udvarlása. Ilyenkor a szőlőkarók tetején násztáncot járó, a tojó után epekedő kan wolpertinger igen agresszív. Az ilyen agresszív állatok ellen biztos védelmet jelent a magas etil-alkohol tartalmú védőitalok bőséges fogyasztása. Egyes szerzők saját bőrükön szerzett tapasztalatai alapján az etil-alkohol gőze megzavarja a wolpertinger tesztoszteron-háztartását és támadókedve alábbhagy, kezessé válik, még simogatni is engedi magát.

A wolpertinger és a többi alfaj vemhességi ideje egységesen –53 nap. A frissen világra jött, gidaagancsot és szemfogprotézist viselő wolpertinger 10 napos korában éri el az ivarérettséget, ezután képes már osztódással is szaporodni. Tápláléka elsősorban növényi jellegű, de ha módja adódik, szívesen fogyasztja „a poroszok híg agyvelejét” is. Rejtőzködő életmódja miatt vadászata nagy ügyességet és körültekintést igényel. Számos szerző több különféle vadászati módot ismertet e félenk állatkák elfogására. Az egyik Alsó-Bajorországból származó módszer szerint az elfogásához sötét kell szórni a wolpertinger farkára, amely a zsákmányt azonnal dehidratálja. Egy másik – és több szerző szerint is biztos eredménnyel kecsegtető – módszer szerint kifeszített jutazsákban egy égő faggyúgyertyát kell elhelyezni, amely a sötétben, újhald

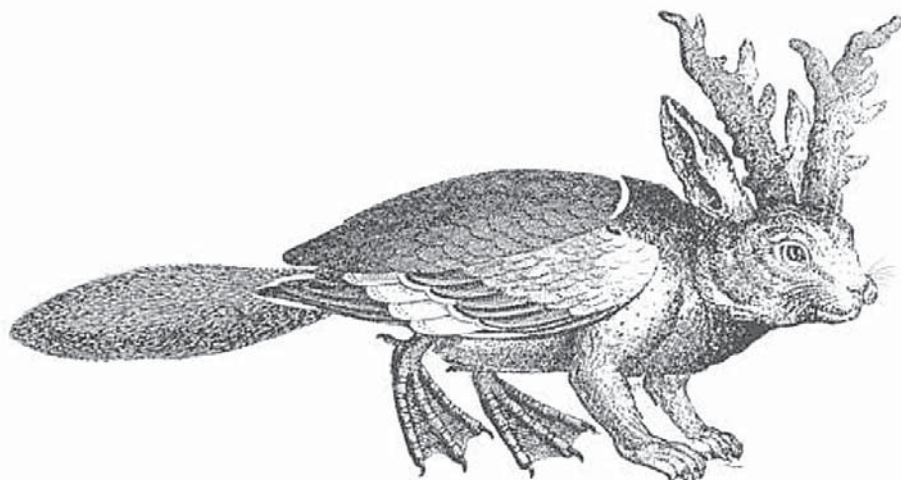
idején szinte mágnesként magához vonzza a wolpertingert. Ha a kiszemelt állatka vonakodik önként besétálni a zsákba, akkor rásegíthetünk a szívlapáttal is! Miután a zsákmány bent van a csapdában, a zsák száját azonnal gondosan kenderkötéllel el kell kötni. (A műanyagzsínór szagát a jó orrú wolpertinger azonnal megérzi!) A Francia Alpokban még meg lehet próbálni a csalsíppal való vadászatot is. E módszer szerint a lejtőn bandukoló

dahu (figyeljünk a néma „h” kiejtésére!) mögé kell kerülni és a sebzett, tüdőlővéselel hangját utánzó csaltrombitával rá kell recscenteni, a kíváncsi dahu ekkor megfordul és az eltérő hosszúságú lábai miatt azonnal felborulva, a lejtő aljára gurul. Így már szinte gyerekjáték bezsákolni.

A zöldek kezdeményezésére a wolpertinger védelmére Alsó-Bajorországban, WW (Wolpertinger Watching) néven monitoring-hálózatot hoztak létre egy wolpertingerügy megbizott vezetésével. A Berni Egyezmény ∞. függelékében szerepel. A több éves becslések alapján állománya stabilnak mondható, de ezek ellenére is egy igen szigorú különbszeti vizsga letétele után, csak külön wolpertinger vadászatára jogosító kiegészítő vadászjegy (Wolpertinger-Jagdschein) birtokában vadászható Alsó-Bajorországban és a Fekete-erdőben.

Köszönetnyilvánítás: Ezúton is szeretném külön megköszönni a landaui „Zöld fához” címzett kutatóhely csaposának, E. Schlaumeyer úrnak munkám során adott értékes tanácsait és hazatámogatását.

Bálint Elemér

FILMEK VADÁSZOKNAK ! 2500 Ft/Db

ÚJ

RENDELLENES, TORZ
AGANCSÚ ÓZBAKOK

ÓZBAK CSALSÍPRA

VADÁSZÉVAD

100
LÖVÉS

ÚJ

VADDISZNÓRA

© Blaumann Ödön

További filmek:

Vaddisznó hajtások 1,2,3,4,5

Vadászévad 2006 - 2009

Vad és vadászat

Agancsosok

Dámbarcogás

Ózbak bírálata 1,2

Gímbikák bírálata

Dámbikák bírálata

Muflonkos bírálata

100 gímbika

100 ózbak

Őznász

Megrendelhető:

blaumann@vadfotos.hu

www.vadfotos.hu

Tel.: 70/317-4106

70/360-6308

Szívató, csupa szívvel

Hosszú szakállú, évek óta sarkalatos kérdés, de mindmáig megoldatlan a külföldi bérvadászok elszámolásának ÁFA- kérdése. Persze elsősorban a hozzánk egyre kevesebb számban érkező külföldieket bősztí, de nem aludhatnak nyugodtan a vendéglátók sem.

Azt mondják, hogy azért szállt el a kedvük, mert joggal sokallják és kifogásolják is a magyar vadászat egész Európában példátlanul magas, 25 százalékos ÁFA- ját. Mi meg csak nézünk nagy, bánatos borjúszemekkel, és imamalomként mondogatjuk évek óta, folyvást sürgetve az ésszerű csökkentést. Pedig bizonyára mindenkinek hasznos volna, hiszen az ebből származó bevételkiesés bőven megtérülne a vadászati idegenforgalom növekedésével. A környégünk eredménye eddig egyenlő volt a nullával. Vonatkoznak persze mindezek a megszokott, kőbe véssett, de „szabadnak” csak papíron nevezhető árainkra is. Ma egyetlen jó ózbak áráért – minőségtől függetlenül – de összehasonlíthatatlanul jobb minőségű szolgáltatások mellett – Afrikában vagy hat nagyvad ejthető el. Ennek ellenére sem engedünk az árainkból semmit, bármennyire is csökkent a kereslet.

A gazdasági válság kínzó ÁFA- gyötrelmeire azonban a fifikás magyar mindig talál valami leleményes „gyógyszert”. Több helyütt ugyanis azt eszelték ki a vadászok, hogy a törzsvendégként odajáró külföldi vadászokat fölveszik vadásztársasági tagnak. Ez a „fajta” tagság azonban nem örökös, hanem csak meghatározott időre szól, viszont semmi nem tiltja. Igaz, hogy ehhez alapszabályt kell módosítani, de megéri, mert az évről évre visszatérő törzsvendégek immár nem „gyüttmentek”, ráadásul tagi jogon 25 százalékkal olcsóbban vadászhatnak. Viszont anynyi tagi hozzájárulást, vagy egyesületi támogatást fizethetnek, amennyit akarnak, azért, hogy mindkét fél jól járjon. Az egyesület szponzorálását, vagy a „szíves” egyéb szokványos egyesületi adományokat meg a törvény nem tiltja. Arra azonban még senki nem tudott választ adni, hogy a földvásárlási moratórium vésszesen közelgő feloldása után is ezt az egészet majd ugyanilyen „szívesen”gondolják-e?

HoZso

VADÁSZTÁRSÁK FIGYELEM!

A Zölderdő Vadásztársaság apróvad-vadászati lehetőséget kínál Budapesttől 35 km-re, Ráckeresztúron. A vadászatok minden esetben kereső vadászatok, amelyen elejthető fácánkakas (telepített és vadmadár), mezei nyúl, balkáni gerle, örvös galamb, tollas és szörmés kártevők, közöttük aranyakál.

A vadászrész térítésmentes.

A vadászat időpontja:

2011. augusztus 15-től 2012. február 27-ig,
14 alkalom, díja 120 000 Ft.

Részletes információ: www.voliervadaszbolt.hu
és a 06-30/6826-736 telefonszámon.

További vadászati lehetőségeket is kínálunk!

Napidíjas vadászat: 16 000 Ft/nap,
elejthető fácánkakas, valamint tollas
és szörmés kártevő.

Vadkárelhárító vadászat: 5000 Ft/alkalom,
elejthető róka, aranyakál, vaddisznó.

NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS!

Ha ötlete, elképzelése van,
de nem tudja hogyan kezdjen neki,
forduljon hozzánk bizalommal.
Névjegykártyától az óriásplakátig,
a kis terjedelmű kiadványoktól
a legnagyobbakig.

Logótervezés, komplett arculatervezés,
névjegykártya, levélpapír,
jegyzettömb, hirdetés, szórólap, plakát,
prospektus, termékkatalógus, könyv,
asztali-, fali- és kártyanaptár,
CD-, DVD borító, csomagolástervezés.

Érdeklődni: 06-70/371-8633

AKCIÓ

Továbbténnyésztésre alkalmas
üregi nyulak kedvezményes áron
megrendelhetők.

Üregi nyúl vadászati lehetőség:

06-30/855-1828

A Zempléni Hubertus Vadásztársaság
100 000 Ft alaptőkével 2010-ben
létrehozta a Zempléni Vadászati

Alapítványt. Az alapítvány céljai, alapító
okirata és közhasznúsági jelentése elér-
hető a cég székhelyén: 3950 Sárospatak,
Nagy Lajos út 7. szám alatt.

Az alapítvány adószáma: 18144291-1-05

Agancsszemle Kaszón

Huszonkét pár, hat kollekció és harmincöt egyes agancsszár feküdt katonás rendben kirakva május 20.-án, a kaszói hullottagancsszemlén. A bemutatott agancsok egy szomszédos és két kaszói védkerület idei gyűjtéséből származtak.

A hullottagancs-szemle Kaszón is hagyomány, de itt a szakmai bemutató leginkább a barátságról, a kaszói jágerek összetartozásáról, a családi légkörről szólt. A helyszín a gyönyörű környezetben fekvő Dickmann-ház volt, a szentai kerület, ahol a zöld filagóriától nyolc irányba vezet erdei nyiladék. A rendezvényt ifj. Galamb Gábor vezérigazgató nyitotta meg, hangsúlyozva az effajta rendezvények szakmai jelentőségét, méltatva a szervezők, Dickmann János és Lőrinc József kerületvezető vadászok munkáját, akik évek óta motorjai a tanulságos mustrának. Vadászok számára igazán szívet melengető érzés volt a szakmai napon, amikor az agancsparádé mellett bemutatták az új vadászfogatot. Kaszón, visszanyúlva a régi hagyományokhoz, ismét divatba jött a fogatos barkácsolás. A nóniusz fogat összeállítása Dickmann János szakértelmét dicséri, akinek a neve nem csak a vadászok körében, de lovas berkekben is ismerősen cseng. A minden igényt kielégítő, kifogástalanul előkészített vadászfogat bizonyára sok felejthetetlen élményt nyújt majd Kaszó vadászvendégei számára és csak remélni lehet, hogy a példát majd többen is követik

Agyaki

Borjádi vadász-és gyermeknap

Hagyományt teremtünk a vadászok, a környék lakossága, de leginkább a gyerekek számára – mondta Beck Antal, a Borjádi Barátság Vt. elnöke, a világjáró, magashegyi vadászok megszállottja, akinek legújabb szenvedélye az íjas vadászat lett. És valóban, június 4-én, Borjádón a Beck villában, a csemetekert sátrában és hűtőházában, a művelődési házban, a vadásztársaság koronglövő pályáján, szinte az egész faluban minden a vadásatról, a gyerekekről, a jó hangulatról, a nemes versengésekről szólt. Enikő – Beck Antal párja – fő szervezőként nem hiába fáradozott, az SCI-s gyerekek vidám lubickolása, az ingyenesen ehető babgulyás, majd óránként a hat különböző vadból készülő pörkölt, a műsor, a kiállítás, a zenekar ... osztatlan sikert aratott, és este még „csillagokat” is varázsolt az égre.

A Stihl jegyében

Megadták a módját. Három sátorban, négy színpadon zajlott a motorfűrészeiről, motoros fűkaszáiról és a Viking fűnyíró traktorairól nevezetes Andreas Stihl Kereskedelmi Kft. családi napja, mely – micsoda véletlen – idén is egybeesett a gyereknappal. A szombat esti kiadós zápor után fantasztikusan jó idő fogadta vasárnap a Budakeszi Vadaspark mögötti Szilfa réten az autóval, biciklivel, gyalogosan érkező vendégeket. A hivatalos megnyitón köszöntőt mondott Hans Peter Stihl elnök, aki jövőre átadja a cég vezetését fiának, dr. Nikolas Stihlnek, majd leleplezték a cég legújabb fűnyíró traktorát. 11 órakor és délután a hollandiai világajnokságra készülő magyar Timbersports csapat tartott látványos bemutatót.

HOLDNAPTÁR			JÚLIUS		31 nap	
A hónapja	A hét napja	A nap névnapja	Nap		Hold	
			kel <i>(h.min)</i>	nyugszik <i>(h.min)</i>	kel <i>(h.min)</i>	nyugszik <i>(h.min)</i>
1	P	Annamária	03.50	19.44	03.49	19.45 ●
2	Szo	Ottó	03.51	19.44	04.58	20.21
3	V	Kornél	03.51	19.44	06.12	20.52
4	H	Ulrik	03.52	19.44	07.28	21.19
5	K	Sarolta	03.53	19.43	08.44	21.43
6	Sze	Csaba	03.53	19.43	10.01	22.07
7	Cs	Apollónia	03.54	19.42	11.18	22.32
8	P	Ellák	03.55	19.42	12.35	23.00 ☾
9	Szo	Lukrécia	03.56	19.41	13.52	23.32
10	V	Amália	03.57	19.41	15.08	--:--
11	H	Nóra	03.58	19.40	16.19	00.11
12	K	Dalma	03.58	19.39	17.22	00.59
13	Sze	Jenő	03.59	19.39	18.15	01.55
14	Cs	Stella	04.00	19.38	18.58	03.00
15	P	Roland	04.01	19.37	19.33	04.08 ○
16	Szo	Valter	04.02	19.36	20.01	05.18
17	V	Elek	04.03	19.36	20.25	06.27
18	H	Frigyes	04.04	19.35	20.46	07.35
19	K	Emília	04.05	19.34	21.06	08.40
20	Sze	Illés	04.07	19.33	21.26	09.44
21	Cs	Dániel	04.08	19.32	21.47	10.47
22	P	Magdolna	04.09	19.31	22.10	11.50
23	Szo	Lenke	04.10	19.30	22.36	12.53 ☽
24	V	Kinga	04.11	19.28	23.08	13.57
25	H	Jakab	04.12	19.27	23.47	14.59
26	K	Anna	04.13	19.26	--:--	15.58
27	Sze	Olga	04.15	19.25	00.35	16.52
28	Cs	Szabolcs	04.16	19.24	01.32	17.39
29	P	Márta	04.17	19.22	02.39	18.18
30	Szo	Judit	04.18	19.21	03.52	18.52 I
31	V	Oszkár	04.20	19.20	05.08	19.21

A NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS IDEJE ALATT A KÖZÖLT IDŐPONTOKHOZ EGY ÓRÁT HOZZÁ KELL ADNI.

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Júliusban: őzbakra – borzra – aranyaskálra – dolmányos varjúra – szarkára – vaddisznóra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

Augusztusban: őzbakra – borzra – aranyaskálra – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra – vaddisznóra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére – 15-étől balkáni gerlére és örvös galambra

Híreinkről részletesen
a www.vadaszlap-online.com,
www.vadaszlap-online.eu,
www.vadaszlap-online.hu
honlapokon olvashatnak!

NAGY TELJESÍTMÉNYŰ

Z4i. A KLASSZIKUS 4-SZERES ZOOM-MAL

A világítópontos Z4i a tradicionális 4-szeres zoom-mal, elegáns formájával, tökéletes kiegészítője a népszerű Z6, Z5 és Z3-as szériának.

KÖNNYŰ ÉS ROBUSZTUS

Z4i 2,5-10x56 a rossz fényviszonyokra
Z4i 3-12x50 a változatos vadászatokra
Z4i 1,25-4x24 hajtóvadászatokra

BRILIÁNS

szürkületben is nagy fényáteresztő-képesség a pontos találat érdekében

PRECÍZ

finom világító szálkereszt a második képsíkban a precíz célzáshoz

SWAROVSKI
OPTIK

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG
Daniel-Swarovski-Strasse 70, 6067 Absam, Austria
Tel. +43/5223/511-0, Fax +43/5223/41 860
info@swarovskioptik.at

www.papp-gumi.hu

MAGYAR TERMÉK, MAGYAR MUNKAHELY!

Nehézterep

TRB-EVO IV.

TRB-EVO IV.w

Karo Plus

Féltérp

Universal

Universal Plus

Holland Karo

A Pápán megrendelt
gumiabroncsok
Budapesten
is átvehetők:
GROPA Kft. 1113 Bp.
Budafoki út 113.
(Keltex raktár)

8500 PÁPA, Jókai u. 62.
info@papp-gumi.hu
89-313-882; 30/680-9848

HAGYUNK NYOMOT MAGUNK UTÁN!

NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.

ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT

**ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON
A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.**

Minőségi árúkat megdöbbentően alacsony árakon.

A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társaságunk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.

Áraink a legversenyképesebbek.
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk
Közép-kelet Európában
is egyedülálló.

www.nightvision.hu

Legyen résen!
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.
Forgalmazunk legalább
230 féle éjjellátó készüléket.

MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK
TAKÁCS LÁSZLÓ
cégvezető

06 70 200 7132

14 éves éjjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk.
Éjjellátók értékesítése nagy tételben is a világ bármely részére.

Vadászjuniális Bicalon

Idén, a Baranya megye észak-keleti csücskében található Bicalon rendezték a megyei vadásznapot, június 4-ikén. A rendezői feladatokat a Baranya megyei Vadáskamara, a házigazda tisztét a Bical Élménybirtok és annak cégvezetője, Kollár László vállalta. Elsőként Studer Imre, Bical község polgármestere köszöntötte a vendégeket, majd dr. Bodnár József, az OMVV alelnöke, a Baranya megyei vadáskamara és a szövetség elnöke nyitotta meg a vadásznapot.

A Magyar Vadászatért érdemérmét Ács István, a Vadáskamara Aranyérme poszthumusz kitüntetését Videcz Ferenc, a Nimród Vadászérem kitüntetését dr. Taradán Zdenkő, Molnár Antal, Tapazdi Sándor, Schmidt János, a Hubertus Kereszt arany fokozatát

Bunyevác Máttyás, Fullér Miklós, Tolnai József, Kiss Sándor, Johann Kogler, a Hubertus Kereszt ezüst fokozatát Papp Tivadar, Wohlschein Ferenc vehette át. A Gróf Nádasdy Ferenc emléklapokt a Mágocsi Nimród Vadásztársaság érdemelte ki.

A.G.

Békési vadászkürtösök

Egyhetes vadászkürtös tanfolyamot szervezett a Békés megyei vadáskamara azoknak a hivatásos- és sportvadászoknak a részére, akik kellő elhivatottságot éreztek a vadászkürtölés elsajátítására.

A rendezvény házigazdája a Mezőberény Vadásztársaság volt, a tanfolyamnak a társaság vadászháza adott otthont. A megnyitón ott volt a megyei vadáskamara titkára, Zuberecz Tibor, a társaság elnöke, Gál Imre,

valamint azok a fiatal vadászkürtösök – Gál Péter, Raffai Zsolt és Farkas Tamás –, akik az elindítói voltak a békési vadászkürtös életnek. A május 30-ától június 3-ikáig tartott tanfolyamon Agyaki Gábor, a VKE Magyar Vadászkürt Egyesület elnöke és Guld Bence, a Baranya Vadászkürt Egyesület tagja segítette a hallgatókat. A vizsgán mindenki megfelelt és remélhetőleg az „eredmény” hamarosan hallható lesz a békési vadászatokon is.

Az ófehértói példa

Fehérakác napok – ezzel a címmel rendezték meg a falunapokat a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ófehértón, május 20-22-e között. Nem az első és nem is az utolsó majális ez hazánkban, nem erre kapjuk fel a fejünket. Az viszont – sajnos – ritkaságszámba megy, hogy a rendezvényen főszerepet kapjon a vadászat. Ófehértó önkormányzata ugyanis azzal az ötlettel fordult a helyi Völgyfű Vadásztársasághoz, hogy külön műsor mutassa be a vadászkultúrát, a hagyományokat.

Az önkormányzat nevében Tóth Sándor alpolgármester – egyben a helyi vadásztársaság vadász-mestere – szólott, felidézve a térségre olyannyira jellemző fehér akác-virág jelképes jelentőségét. Őt Papp István, a Vadgazdák Kft. ügyvezetője követte, aki ezen a napon töltötte be 60. életévét.

A Fehérakác Napokból talán hagyomány lesz, ha a piszkos anyagiak engednek – mondta lapunknak Tóth Sándor. Szükség lenne rá. Magyarországon mintegy 1400 vadászatra

jogosult van. Ha legalább egy részük a saját portáján – akár áldozatokat is vállalva – követné az ófehértóiak példáját, pár év után az egész vadásztársadalom megérezhetné a változás szelét. Minél többen látják a mély kulturális örökséget, annál hamarabb hagyhatjuk magunk mögött a válogatás- és tisztelt nélkül öldöklő, részeg puskások mesterségesen gerjesztett képzetét.

Földvári Attila

Pályázatok

Küldje be Ön is!

Szerkesztőségünk várja a vadászatra jogosultak, valamint a hivatásos- és sportvadászok teríték-, vagy trófeafotóit, amelyek hónapról-hónapra helyet kapnak lapunk hasábjain és honlapunkon. A képeit megoszthatja velünk az info@vadaszlap.hu e-mail címen!

Fotópályázat

A Magyar VADÁSZLAP „A hónap fotója” címmel pályázatot hirdet természet- és vadfotósok részére. A szerkesztőség elsődleges célja – azon túl, hogy hónapról-hónapra megörvendeztessék olvasóikat egy-egy kiváló felvétellel –, hogy az eddig kevésbé ismert, tehetséges amatőröknek bemutatkozási lehetőséget adjon. A fotókat .jpg vagy .tif formátumban, legalább 6 megapixel felbontásban kell eljuttatni a szerkesztőségbe. „A hónap fotója” címet kiérdemlő felvételeket 15 ezer forintos honoráriummal díjazzuk. A pályázat folyamatos, a képeket CD-n, DVD-n, illetőleg elektronikus formában lehet elküldeni a szerkesztőségünk címére: Magyar VADÁSZLAP 1031 Budapest, Rozália utca 59/a. vagy az info@vadaszlap.hu e-mail címre.

Vadász-kártya

Immár több mint 900 helyen fogadják el a különböző kedvezményeket biztosító Vadász-kártyát. A partnerek száma folyamatosan bővül, így egyre érdekesebb igényelni az Euro Discount Club (EDC) plasztikkártyáját.

Hogy hol és mennyit lehet spórolni az EDC, Magyarország legnagyobb létszámú törzsvásárlói rendszerének használatával, mindenki kiszámolhatja maga. A partnerek listája itt (<http://www.edc.hu/kereso>) olvasható.

Néhány kiemelt partner, a teljesség igénye nélkül: Agip (tankolásnál –5 Ft/l, a shopban történő vásárláskor –10%), Unix autóalkatrészek (–10%), Arena sportszer és ruházat (–5%), City Taxi (–6%).

A Vadász-kártyához a következő módon juthat hozzá:

- Automatikusan jár a Magyar VADÁSZLAP-ra való előfizetés mellé, és az adott év végéig érvényes. A lapra előfizethet honlapunkon, vagy a szerkesztőség elérhetőségeinek egyikén.
- Szintén automatikusan jár a kártya, ha csatlakozik a Vadászati Kulturális Egyesülethez, amelynek éves tagdíja 3000 forint.
- Ha egyesületi tagként a VADÁSZLAP-ra is előfizet; az előfizetés ára tagdíjjal együtt 9000 forint (egész évre, visszamenőlegesen).
- Csak magában igényli a kártyát (ez esetben az ára 10 ezer forint az év végéig).

Geiszler József (1935–2011)

Ismét egy hatalmas, kidőlt életfa előtt emelhetjük meg kalapunkat, mert kénytelenek vagyunk belenyugodni a megváltoztathatatlanba. Geiszler József tragikus hirtelenségű halálával a hazai képzőművészet, az alkotó vadászok és a fekete földrész természeti kincseinek csodálói, „megfertőzöttjei” lettek ismét szegényebbek.

1935-ben, Budafokon született, s bár Párizsban tanult, festőművész mesterének mégis Holló Lászlót tartotta, akit a realista világot jól láttató, vérbeli koloristaként tisztelt. Geiszler műveire mindezek egész életén keresztül hatással voltak, jellemzően a fények örök harca, a színek orgiája. Sajátos és egyedülálló technikát alakított

ki magának, spaklival festett és a természet színeinek fantasztikus kavalkádját tudta művészetének csodálói elé varázsolni. A természet csodálatos világához való kötődését, a vadászat iránti elkötelezettségét szó szerint a génjeiben hordozta, s ezek az érzelmek vitathatatlanul „átjöttek” a képein. A természethez való örökös hűség és a racionális látásmód mellett tört lándzsát az írásaiban, és a baráti társaságokban tartott eszmecseréi során is. Sok száz kiállításán kontinensünk majd minden országában megismerték sajátos műveit, a hazaiak felsorolása pedig oldalakat tenne ki. Számtalan alkalommal járt Közép- és Kelet-Afrikában, ahol zoológiai és néprajzi kutatómunkát végzett. A kulcsi Duna-parton saját kezűleg, hatalmas munkával, mindenféle támogatás nélkül építtetett egy eredeti, általa még Afrikában felmért, lejegyzetelt és tervezett Afrika-falut és tárlatot, ami már sajnos soha nem fog beteljesülni. Kevesen tudják, hogy rendkívüli kreativitását a hajóépítésben is kamatoztatta. Az ország számos vadászterületén jól ismerték, becsülték, barátai, vadásztársai magasra értékelve tisztelték azt a csendes szerénységét, ami hatalmas nemzetközi elismertségű tudásanyagot alapult. Gál Ferenc (84) vadászbarátjával – aki egykor az első szarvasbikáját lövette vele, Ócsán – és a Vadász Könyv Klub lelkes tagságával nemrégiben jártunk nála a gyermeki szeretettel épített „Afrika-falujában”. Egy rögtönzött kiállításon csodálhattuk meg legújabb műveit, feledhetetlen „műmagyarazatával” együtt a hazai vadfajokat ábrázolókat és a tájképeket. Csak remélni és tiszta szívből kívánni tudjuk, hogy ez a páratlan életmű, gyűjtemény és szellemi hagyaték mielőbb egy méltó helyre kerül.

Lebilincselő személyiségének emlékét kegyelettel őrizzük.

MAGYAR VADÁSZLAP ONLINE

Felhívás!

A vadaszlap-online magazinunk adatbázisát folyamatosan építjük. Az ingyenes szolgáltatásaink közé tartozik, hogy „okos listákat” készítsünk a vadászok tájékoztatására. Ezért kérjük azoknak az ügyvédeknek a jelentkezését, akik vadászati témákkal foglalkoznak, továbbá várjuk a szakértőket, az igazságügyi szakértőket, a vadkárbecslők adatainak, elérhetőségének elküldését is.

Reméljük, hogy partnereink lesznek a fegyverjavítók, fegyvermesterek, a késesek, a preparátorok, a vadászkutyások (az utánkeresést vállaló vérebesek, hajtókutyások és apportirozó kutyások), a közreműködést vállaló vadászkürtösök, kürt-együttesek és gyűjtjük a tenyésztőtelepek, vadaskertek adatait, valamint a vadhús átvevőhelyek nyitva tartásáról szóló információkat.

Nem kizárólag link-gyűjteményt kívánunk összeállítani és közzé tenni, nevet, postacímet, telefonszámokat, e-mail címet kérünk eljuttatni az info@vadaszlap.hu címünkre.

MOST MEGMUTATHATJA!

**Készítsen olyan vadász-videókat,
amit megosztana másokkal is!**

A felvételt küldje el az info@vadaszlap.hu e-mail címre vagy juttassa el CD-n, illetve DVD-n szerkesztőségünkbe és mi – a szerzői jogok tiszteletben tartásával – feltesszük a www.vadaszlap-online.hu honlapunkra.

Bármilyen lehet téma: hazai vagy külföldi vadászat, vadászbál, vadásznapi, egy-egy vadászat humoros, vicces jelenete, vagy egy vadásszá avatás meghiúsult pillanata is.

Minden hónap utolsó csütörtökén értékeljük a beküldött etűdöket. Az adott hónapban a három legnépszerűbb videó beküldőjét egy fotós-videós szakmai táborban látjuk vendégül, ahol neves szakemberekkel konzultálhatnak az alkotók.

Eseménynaptár

július 1-3.:	FITASC Kombinált Lövészeti Eb – Sarlóspusztza
július 1-4.:	GP FIOCCHI – T-S-DT – Maribor
július 2.:	Vas megyei vadásznapi – Bükfürdő Bakony kupa III. – CPS 100 – Balatonfűzfő
július 9.:	Heves megyei vadásznapi – Parád-fürdő Soponyai Kupa, Magyar Kupa III. – 100 JPC – Soponyai Sportlőtér
július 14-17.:	VB Sporting (FITASC) – 200 JPC – Orville
július 16.:	Viharsarok Kupa – 100 JPC – Köröstarcsai LE
július 17.:	Zoárd-napi Vigadalom – Vásárosnamény
július 23.:	Percel Kupa, Magyar Kupa IV. – 100JPC – Bonyhád Hidegvadás verseny – Pest megye
július 24.:	Vércsapa verseny – Pest megye
július 30.:	Polónyi György emléktverseny – 100 JPC – Füzesabony
július 31.:	Dabas Kupa, Magyar Kupa V. – JPC 100 – Dabas
augusztus 1-14.:	Koronglövő Európa-bajnokság – T-S-DT – Belgrád
augusztus 6.:	VI. Hotel Hunor Kupa – 100JPC – Zempléni lőtér
augusztus 6-7.:	Blaser Kupa – Combi shooting – Budakeszi
augusztus 13.:	CPS OB – 100 CPS – Füzesabony Vadászlövészet – Négytusa – Hollabrunn
augusztus 13-14.:	Fűzfő GP – T – Balatonfűzfő
augusztus 20.:	Szent István Kupa, Magyar Kupa VI. – 100CPS – Köröstarcsai LE
augusztus 21.:	Dóra Iván emléktverseny – Budakeszi
augusztus 25-29.:	Hungarian GP – T-S-DT – Sarlóspusztza
augusztus 27.:	VII. Magyar-Szlovák vadásznapi – Nagyörzsöny Győr-Moson-Sopron megyei vadásznapi – Szany Hajdú-Bihar megyei vadásznapi – Hortobágy Jász-Nagykun-Szolnok megyei vadásznapi – Jászberény Hatvani kupa, Magyar kupa VII. – 100JPC – Hatvan

JELENTKEZÉSI FELHÍVÁS

**Az SZTE Mezőgazdasági Kar felvételt hirdet
2011. szeptemberében induló**

„VADGAZDÁLKODÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI” SZAKRA.

A képzéslevelezőrendszerű, tanulmányi idő 3 félév, félévenként 2x5 napos konzultációkkal. A képzés önköltséges (125 000 Ft/félév), részletfizetési lehetőséget biztosítunk. A felvételi jelentkezéshez szükséges jelentkezési lap az intézmény Továbbképzési osztályán kérhető. A jelentkezéshez mellékelni kell az agrárképzési területen felsőfokú képzésben (BSC, vagy főiskolai, egyetemi) szerzett mérnöki oklevél másolatát.

Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése:

VADGAZDÁLKODÁSI SZAKMÉRŐK

Jelentkezési határidő: 2011. augusztus 15.

A továbbképzéssel kapcsolatban bővebb felvilágosítást
az SZTE Mezőgazdasági Kar Továbbképzési Osztály és Szaktanácsadási Központja ad.

Cím: SZTE Mezőgazdasági Kar, 6800 Hódmezővásárhely, Andrássy út 15.

Telefon/fax: 06-62/532-993

E-mail: barna@mgk.u-szeged.hu, gubicsne@mgk.u-szeged.hu

VADÁSZLAP ONLINE

- Bűncselekmény lehet az orvvadászat. Várhatóan ősszel elfogadja az Országgyűlés az új Btk-t, s ezzel a magyar vadállomány hatásosabb védelme is megvalósulhat. (05. 11.)
- Megkezdte a fagykárak felmérését az érintett településeken a Vidékfejlesztési Minisztérium a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kormányhivatal közreműködésével. (05. 12.)
- Mit csináljon a vaddal ütköző autós? A kár megtérülése nagyban függ attól, hogy kinek a hibája állapítható meg, így nem mindig, hogyan jár el ilyenkor a sofőr. (05. 17.)
- Ritka felvételeket készített a WWF csapata a szumátrai vidéken. A videón összesen 12 szumátrai tigris látható, köztük három, falellyel játszó tigriskölyök. (05. 17.)
- Gyorsabb ügyintézés a fegyvertartási engedélyek megújítása során – az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala, valamint az ORFK köszöni a vadászok türelmét és megértését a nehézségek miatt. (05. 18.)
- Új lehetőségek! Az Agrár Széchenyi Kártya folyószámlahitel felőleli az agrárágazat egészét, így a mezőgazdasági termelés, a feldolgozóipar, a halászat és az erdőgazdálkodás mellett a vadászatot is. (05. 20.)
- Új madárfaj a Hortobágyon! Egy szibériai partimadár-faj, a hegyesfarkú partfutó kóborló példányát figyelték meg hortobágyi madarászok. Így a hazánkban regisztrált madarak száma 404-re emelkedett. (05. 26.)
- A Biodiverzitás Világnapja alkalmából a Brit Nagykövetségen (1051 Budapest, Harmincad u. 6.) március 31-én, 18 órakor mutatták be az „Az élet hívó hangja” (Call of Life) című dokumentumfilmet. (05. 27.)
- Több rókát és csaknem 10 védett madarat mérgeztek meg a Bükki Nemzeti Parkban. A park illetékesei egy jövőre induló programtól várják, hogy a későbbiekben ne történjen hasonló eset. (05. 30.)
- 50 éves jubileumát ünnepelte május 28-án a Csepel-sziget déli részén vadászó Makádi Vadásztársaság. (05. 31.)
- Minisorozatot készít Máté Bence természetfotós munkájáról a Spektrum TV. A Természetfilm.hu és a brit Nutshell Productions közreműködésével mutatja be, hogy milyen módszerekkel válik láthatatlanná a madárfotózásra szakosodott fényképész. (06. 01.)
- Negatív vadász kép? A német lakosság majd 80 százaléka gondolja másként, szerintük nagy szükség van a vadászatra. (06. 02.)
- Új határidő a vidékfejlesztés programjában. A nagy érdeklődésre való tekintettel, június 17-éig meghosszabbította a vidékfejlesztésről folytatott társadalmi párbeszédet a szakárca. (06. 02.)

A Főnix titka

A főnixmadár legendája évszázadok óta terjed az emberek körében. A mitológia mindig is foglalkoztatta és lenyűgözte az emberiséget. A mítoszok talán egyik legerkelképráztaóbb tulajdonsága az, hogy számtalan különleges teremtménnyel ismertetik meg az olvasót. Természetesen, a legtöbb jellemrajz szinte mindig sarkított, eltúlzott, de sosem tudhatjuk biztosan azt, hogy ezek a teremtmények sosem léteztek, vagy nem hasonlítottak azokra, amelyről a legendák szólnak. A főnixmadár is egy ilyen mítikus lény, amely a történelem során számtalan halandó képzeletét elindította.

Valószínűleg egyiptomi eredetű a halhatatlan és folyton megújuló főnixmadár mítosza, ami az ókorban egész Euráziában elterjedt, Rómától Görögországon át Indián keresztül, Kínáig. A hieroglifákon szürkegémként ábrázolták, míg a kereszténységben sas, fácán vagy páva alakjában jelent meg a vallási művészetben. A feje körül mindig sugárkoszorú látható, ami jelzi természetfeletti mivoltát, isteni eredetét. A Főnix (Phoenix, Phoinix, óegyiptomi nyelven benu) egy rendszeres időközönként tűzben eléget, majd poraiból feltámadó, megújuló madár, amiről többféle legenda is fennmaradt az ókori szerzők jóvoltából (Hérodotosz, Tacitus, Plinius). Halála és újjászületése a Nap halálát és feltámadását jelképezi, ennél fogva a róla szóló történetek az egyiptomi Heliopoliszhoz (a Nap városához) kapcsolták létezését.

Az egyik monda szerint a főnixmadár Indiában él. Amikor 500 éves lesz, felrepül egy fenyőfára és megtölti szárnyait tömjénnel. Azután elrepül Heliopoliszba, ahol tüzet gyújt és elemészti magát benne. Másnap egy apró, illatos férget lehet találni a hamvak között. A féreg átalakul kicsinyke madárrá, végül a harmadik napon újra főnix lesz belőle, ami apja hamvait mirhával vegyített tojássá formálja és Ré, a Napisten templomának oltárára helyezi. Ezután visszatér eredete helyére, Indiába.

Mivel főleg áradások után jelent meg, az óegyiptomiak azt hitték róla, hogy az első elemiben, a vízben született, mégpedig önmagától. Úgy, ahogy a Nap is önmagát szülte. A Főnixet így a Nap egyik földi hasonmásaként is tisztelték. Amikor a madár uralma a világ felett véget ér, mindig megújul egy fénylő ragyogásban, s úgy folytatja uralkodását.

Egy másik monda szerint a főnixmadár Arábiában él és sötétlila, vagy vörös-arany tollazata van. A Földön minden időben csak egyetlen főnix létezik, ami megöregedve fából és fűszerekből (fa-

héjból) máglyát épít, amire rátelepszik. Szembefordulva a Nappal, tüzet gyújt, egyesek szerint egy kódarabhoz csiszolva csőrét, majd a szárnyaival addig szítja a tüzet, míg teljesen el nem hamvad. A kereszténységben az időszakos megjelenés és újjászületés, az örök élet és a feltámadás jelképe a főnix, akárcsak maga Krisztus. A főnix a paradicsomba jutott, üdvözült lélek jele, míg síremlékeken a rolatlanságot és halhatatlanságot jelképezi.

Az ókeresztények a főnixet jellegzetesen dombon vagy hegycsúson, esetleg pálmafán ülve ábrázolták (a phoinix görögül pálmát jelent), míg Egyiptomban egy meghatározott helyen: a világhegy tetején ülve. Az egyiptomiak szerint a madár az élet teremtését jelenti, a keresztények szerint a test feltámadását. Abban viszont mindenki egyetért, hogy a főnix a Nap madara.

A görögök szerint a főnix egy platóni (nagy) évig él (25 680 kis év), mert ennyi időbe telik, míg az égen a Nap és a Hold, valamint az öt szemmel látható bolygó visszaér a kiindulópontjára. Ezen nagy csillagászati ciklus végével szerintük újra megismétlődik a világtörténelem, mivel a bolygók kölcsönhatásai is megismétlődnek. Így a főnix az univerzum egyfajta képmása volt a számukra. Az egyszerűbb mitológiák szerint a saját hamvából kel életre, ezért ő az egyes időszakok, ciklusok tanúja. Magyarországon a főnixmadár Debrecen címerében szerepel, ami a tűz jelképeként a többször leégett cívisváros újjáéledését szimbolizálja.

Kínában a főnix (Feng) az egyszarvú, a sárkány és a teknőc mellett a mitológia legfontosabb mágikus állata. A kínai madár egy pávára hasonlít, három lába van és a Napban él, az égi kegyelem látható jele, ami a régi időkben állítólag feltűnt az erényes császárok kertjében és palotájában.

Törteli Vadásztábor

A VKE Ifjúsági Tagozata ebben az esztendőben is megrendezi központi, egyhetes, bentlakásos vadásztáborát 6-13 éves fiatalok részére, augusztus 8-14. között. Jelentkezési határidő: július 15-e. A tábor 30 ezer, az IT tagoknak pedig 27 ezer forintba kerül, amely magában foglalja a szállást, a napi háromszori étkezést, a programokon való részvételt, a belépődíjakat, a szükséges felszereléseket és eszközöket. A programok között szerepel solymászat, lovas- és kutyás-bemutató, vadászeszközök bemutatása, esti és hajnali les. A tábor a Törteli Rákóczi Ferenc Vadásztársaság (Pest megye) vadászházában lesz.

Jelentkezni és a részletekről felvilágosítást kapni
a 06-70/702-5042 telefonszámon vagy
az elekszilvia90@gmail.com e-mail címen lehet.

Kalandra-pacsirta (*Melanocorypha calandra*)

Erős testalkatú, vaskos csőrű madár. Felső teste szürkésbarna, alsó teste fehér, szemsávja erős. Mezőgazdasági területeken, természetes füves biotópokban él. Fészket a talajra építi. Fiókáit rovarokkal táplálja, de gyakran fogyaszt magvakat is. Magyarországon csak rendkívül ritkán fordul elő, a Földközi-tenger mellékén általánosan elterjedt, gyakori madár. Hazánkban védett, természetvédelmi értéke 10 ezer forint.

Nyerteseink

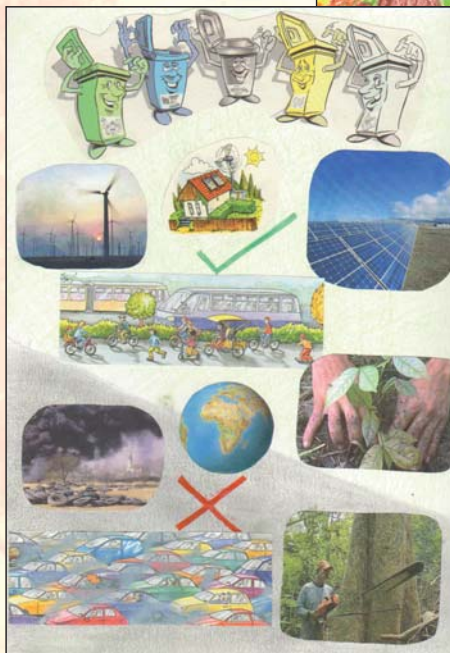
Az áprilisi lapszámunkban meghirdetett gyerekrajz pályázat nyertesei:

Nagy Diána Rita (6)
(Vonyarcvashegy)

Nagy Gergő Balázs (8)
(Vonyarcvashegy)

Török Csilla (12)
(Báránd)

**Nagyon köszönjük
a beküldött pályamunkákat,
a könyvajándékokat
a nyerteseknek postán
juttatjuk el.**

ROVATVEZETŐ:
ELEK SZILVIA
elekszilvia90@gmail.com

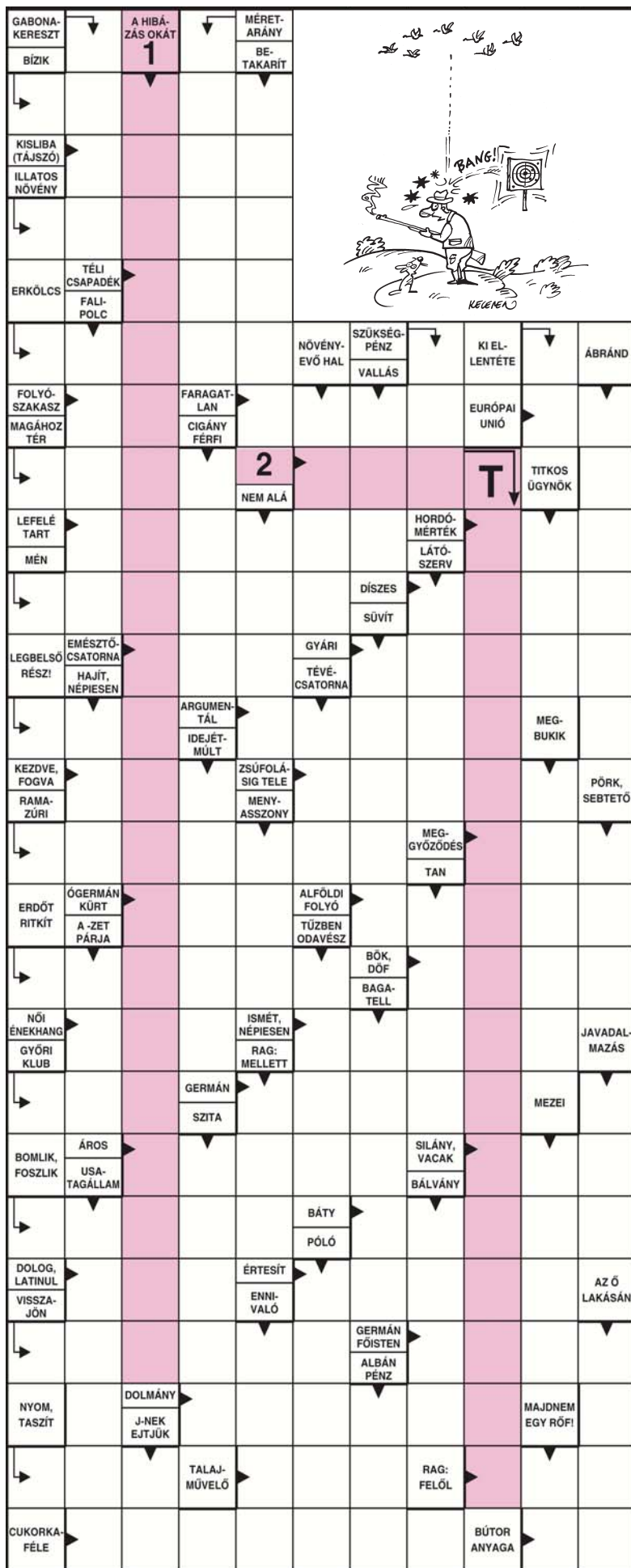
Hamvas küllő (*Picus canus*)

Kedveli a nagy erdőket és távol tartja magát az emberektől. Feje szürke, keskeny farkja fekete. Piros homlokfoltja csak a hímeknek van. Erdei madár, élelmét fákban, talajon, hangyabolyokban gyűjti. Tápláléka fában élősködő és talajon élő rovarokból, azok lárváiból és bábjaiból áll, de magvakat is fogyaszt. Minden egyed saját territóriumot tart fenn. Hazánkban védett, természetvédelmi értéke 50 ezer forint.

Csigaforgató (*Haematopus ostralegus*)

Feje, nyaka és háti része fekete, has tájékon fehér. Csőre, szemgyűrűje és lába vörös. Költőhelyén parti csigákkal, főenyfégekkel, kagylókkal, tengerisünökekkel, apró rákokkal és rovarokkal táplálkozik. A kagylók héját lapított csőrrel nyitja fel. Megeszi a vízi csigákat és puhatestűeket is. Talajra, kisebb mélyedésbe rakja kövekkel, levelekkel, fűszálakkal, kis kagylóhéjakkal bélelt fészket. Hazánkban védett, természetvédelmi értéke 10 ezer forint.

Ki nem illik a sorba?

A nyár közepén is játékra invitáljuk Önöket! Keresztrejtvényünk fősorában, júliusban egy olyan mondást rejtettünk el, amelyet elolvasva, talán sok vadász magára ismer, már ami a „mel-lőlövés kimagyarázását” illeti.

A „Kakukktójas” cím talán zavaró lehet egy olyan rejtvénynél, ahol 6 egyforma fácán van. Vagy ta-lán mégsem egyformák? Három kilóg a sorból! Melyek ezek?

Végezetül a Vadászhimnusz szövegének hiány-zó szavait várjuk megfejtésként!

Jó szórakozást!

A megfejtéseket 2011. július 10-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy az mjudit@vadaszlap.hu e-mail címre. A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Előző havi megfejtések: „Aki a természetet nem ismeri, az az életet sem ismerheti.”

Madarat tolláról: császármadár, fácán, kócsag, örvös galamb, tűzok.

Mennyi az annyi: fácán:1, öz:2, gím:4, dám:5, szalonka:6, mezei nyúl:9.

Nyertesek:

Szabadi Balázs (Győr), **Nagy Mihályné** (Réde), **Kovács Hajnalka** (Győr)

Vadászhimnusz

Vadász vagyok, ... s nyomán,
Sok kincset őrzök, mit rejt hazám.

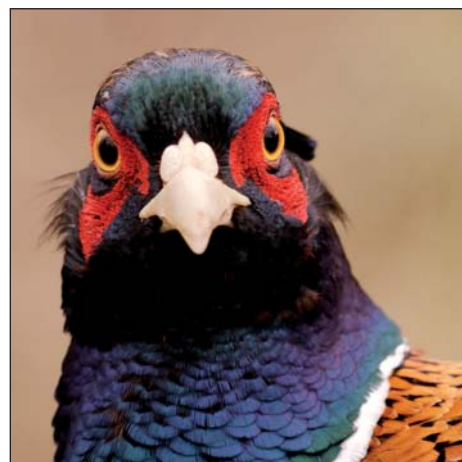
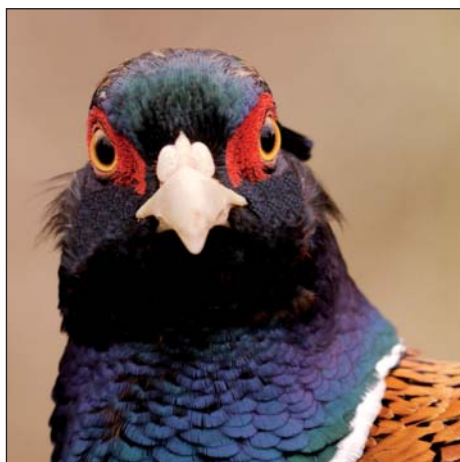
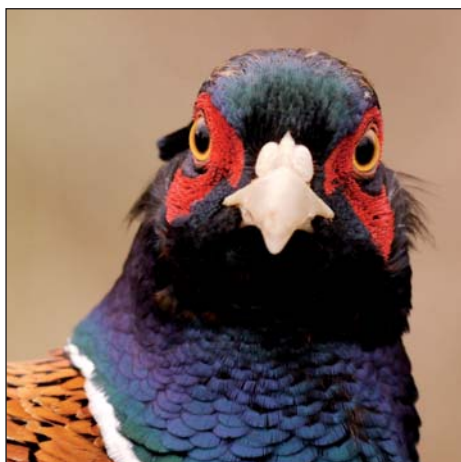
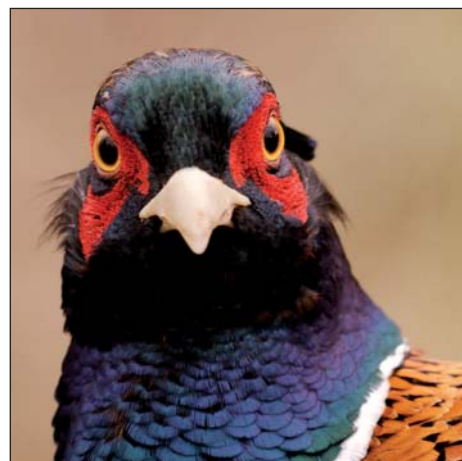
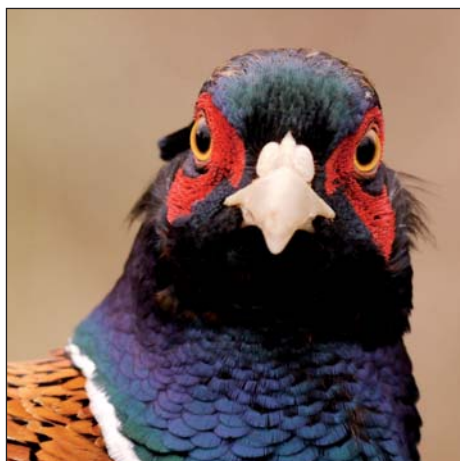
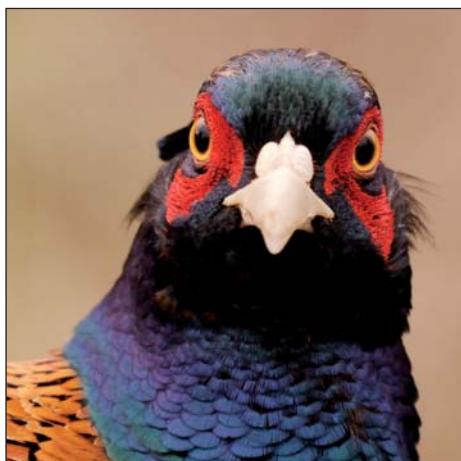
Nádas és erdős rengeteg
Sok vadja jöttömet.

Szent a tűzhely, mint hitem s hazám,
Hozzájuk húz a magányos éjszakán!

Vadász vagyok, ..., tavon,
Jó ló visz és vadnyomon.
Tavasz ragyog, s az jó csendesen,
.....pár, ó, suhan nesztelen.

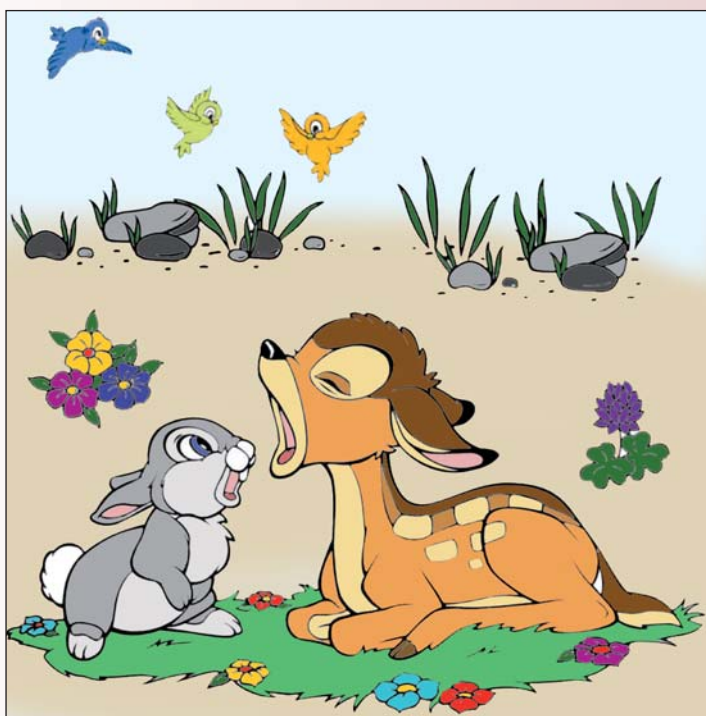
Szent a tűzhely, mint hitem s hazám.
Hozzájuk húz a vágym éjszakán!

Helyesbítés: Decembri számunkban tévesen írtuk egyik nyertesünket. Szabó András (Szentés) nyerte az ajándék-könyvet! A hibáért elnézést kérünk!

Gyerekjáték

Színezd ki a képet és keresd meg a 11 apró különbséget a látszólag teljesen egyforma rajzokon. A megfejtést küldd vissza címünkre szeptember 5-éig, név, cím és életkor megjelölésével. A visszaküldők között értékes könyveket sorsolunk ki. (1031 Budapest, Rozália utca 59/a.)

CD-k, DVD-k

Vadászat

A magyar erdő királya DVD	3000,-
Blummann Ödön: Agancsosok DVD	2500,-
100 gimika DVD	2500,-
100 őzbak DVD	2500,-
Dámszarvasok földjén DVD	3000,-
Heltay I.: Amit a nagyvadról tudni illik DVD	5550,-
Ignácz M.: Szalonkától a vadlibáig dupla DVD	5000,-
Vadászati Múzeumok DVD	3800,-
Vadászatok Dámszárvasban dupla DVD	5000,-
Sáfrány József: Az én Afrikám I-II DVD	2100/db
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése DVD	5800,-
A vadászó vadászata 1-2. DVD	4900/db
Vadász ABC DVD	4900,-

Solymászat

Balogh István: Vértelen vadászat DVD	4680,-
A solymászat Magyarországon DVD	3000,-

Ijászat

Szabadi Attila: Robin Hood sehol... DVD	3130,-
Vadászat Magyarországon reflexijal DVD	3130,-
Takács Viktor: A vadászijsz 1-2. DVD	4900/db

Művészet

A természet művészei DVD	4500,-
Bárony István a láp és a pagony dalnoka DVD	2700,-
Hidvégi Béla: A vadontól a múzeumig DVD	2900,-

Zene

Concerto-Boldog: Vadászzen CD	3150,-
Magyar Vadászkiért Egyesület: Vadászudv CD	2980,-
Muzsika Magyarországról CD	1700,-

Horgászat

A bojli éve DVD	1570,-
A süllő horgászata DVD	1570,-
Feederbottal nagy pontyokra I-II. DVD	1570/db
Kedvenc horgászvízeink DVD	1570,-
Óriásdévterek földjén DVD	1570,-
Pecatúra extra DVD	1570,-

Könyvek

Klasszikus vadászirodalom

Avarffy Elek: Vadászképek	2700,-
Hej! Vadászok!	3500,-
Bárony István: Az elveszett Paradicsom	2450,-
Fekete vér	2000,-
Degenfeld-Schonburg: A vadászszenvedélyről	3490,-
Fekete István: Az erdő ébredése	2400,-
Sárgarézt patkók	2400,-
Tíz szál gyertya	2500,-
Tojáshejdarabkák	2000,-
Útra kelünk	2500,-
Vadászok	2500,-
Zsellérek	2500,-
Herman Ottó: Erdők, rétek, nádasok	2480,-
Kittenberger: Vadász- és gyűjtőúton Afrikában	6100,-
Első elefantom	2600,-
K. Rhédey Zoltán: Veréből a szarvasbikáig	2700,-
Maderspach Viktor: Menekülésem Erdélyből	1980,-
Makay Béla: Hegyen-völgyön	2900,-
Molnár Gábor: Dráma az őserdőben	2500,-
N. Nozdrovicz Lajos: Vadászéletem	3200,-
Nadler Herbert: A Keleti- és Déli-Kárpátokban	2500,-
Reminiczky Károly: Kassai vadászhistóriák	2700,-
Széchenyi Zsigmond: Afrikai tábornok	2699,-
Alaszkában vadásztam	2238,-
Tanos Pál: Erdőzűgás	2900,-

Kortárs irodalom

A szarvasok háreme	2200,-
Ambrózy Árpád: Nimród csillaga alatt	2400,-
Apatóczy István: Ettünk falombot	850,-
Bornemisza Péter: Varázslatos vadászatok	3990,-
Csiák Gyula, dr.: A pagony dalnoka	2100,-
Damaszkin Arzen: A maszáj fennsíkon	3900,-
Farkas Dénes: Nézd és lásd!	3200,-
Fuchs Antal: Dicsértessék a Bakony	2300,-
Fáczányi-Molnár: Vadászócsók tisztelete	2400,-
Farkas Zoltán: Murphy horgászik	1970,-
Festetics Antal: Konrád Lorenz világa	5700,-
Földi László: Új vadregény	2490,-
Gál Sándor: Esték és hajnalok	1900,-
Gálfalvi: Székelykeresztúr és vidéke vadászata	2200,-
Gánti Tibor, prof., dr.: A természet kebelén	5240,-
Halmágyi T. I.: Vadászatok idegen tájakon	6400,-
Hámory Gy.: Kurgánok között a Hortobágyon	1500,-

Hangay György: A kacagó koponyák földjén	2400,-
Hankó László: A medvék országa	3000,-
Hidvégi Béla: Vadászálmok birodalmában	3900,-
Iglói Pál: Perőcsényben puskával és fakanállal	2480,-
Kászoni Z.: A Kárpát-medencei vadaskönyv	1600,-
Kemény J.: Medvekalandok a Kárpátokban	2500,-
Kovács D.: A vívók apostola és a vadászat szerelme	3500,-
Kovács M. Dóra: Az én Namíbiában	4950,-
Márok Tamás: A képzelet vadászmezején	2700,-
Márton Imre dr.: A vadon hívó szava	3900,-
Mess Béla: Emléksíkrák	2700,-
Motesik Árpád: Emlékezés Stróbl Alajosra	700,-
Rakk Tamás: Göröngyös égi és földi utakon	2500,-
Rácz G.: Majdnem megmáztam a Mount Everestet	3200,-
Sánta Gábor: Az elfeledett Fekete István	2200,-
Sáry Gy.: Az elveszett erdőről és a megtalált időről	2500,-
Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői	2200,-
Schwartz Béla: Mister Kudu	2200,-
Selous: Természetrajzi megfigyelések Afrikában	3100,-
Steiger: Csodálatos elbeszélések kutyákról	1299,-
Sterbetz István: Puskával a Nagypusztán	3000,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok	2500,-
Szálka Róbert: Kalandozások a Máramarosban	2300,-
Szász Imre: Basa	1900,-
Szerb Imre dr.: Együtt vadászni	1000,-
Szlake Mihály: Az élet rendje	1500,-
Tóth Sándor dr.: Nyitány a hírnévhez	3500,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcsokon	3500,-
Várhelyi András: Orvvadászok	968,-
Vasas Joachim: Menjen, doktor elvtárs!	2310,-
Végh Endre, dr.: Megvadult szótár	4990,-
Vörös István, dr.: A teremtményerén	2990,-
Zichy Kázmér gróf: A Guaso Nyíro mentén	4 400,-
Zsigárdi Gyula: Diana másként akarta	3200,-

Szakkönyv

Bakonyi Gábor: Állattan	6500,-
Békési-Csarnai: Házi pálinkafőzés	2900,-
Bicsérdy-Sugár: Vadbetegségek	3200,-
Binder Egon: Füstölés	2900,-
Czibulyás-Tóth: A japán fűrj és tenyésztése	1650,-
Csányi Sándor: Vadbiológiai olvasókönyv	4200,-
Draskovich Iván: Szarvasgazdálkodás	3900,-
Elek Balázs, dr.: Orvvadászok nyomában	3980,-
Faragó S.: A vadállomány szabályozása	3900,-
Fehér György: Állatpreparátumok készítése	4900,-
Gahm: Házi vágás, bontás, töltelékárú-készítés	3500,-
Hespeler-Krewer: Fialat vagy idős?	3200,-
Heltay István: Amit a fegyverismereti vizsgán...	3100,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései	3050,-
Vadásziskola	8550,-
Heltay-Kabai: Hivatásos vadászok kézikönyve I-III.	12 500,-
Heltay-Rácz Fodor: Vadászszerkezet, vadászetika	4 600,-
Horváth László: Halbiológia és haltenyésztés	5400,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan	4200,-
Kristó: A vadász-vadtenyésztő mester kézikönyve	2490,-
Vadászpuszkaműves mester könyve	2960,-
Koloman Ferjentsik: Hatnyelvű vadászsztótár	2400,-
Lampeitl, Franz: Mészerek könyve	3500,-
Samwald, Achim: Aszalás, szárítás	2900,-
Solymás Egyesület: Évkönyvek 1999-2009	3000/db
Szabolcs Péter: Rókák és terrier	3360,-
Szabolcs a vadászkiért	1990,-
Szöllősi Antal: Nyílegyenesen (ijászat)	1800,-
Vadászvetikett	1500,-
Vén Zoltán: A görényezés rejtelmeiről	2800,-

Fegyver

Alexandra: 1000 löfegyver	5999,-
Hartink: Golyós és sörekes vadászfegyverek	6999,-
Hogg, Ian: Kézifegyver határozó	6500,-
Kovács D.: Billenőcsővű golyós vadászfegyverek	4800,-
Luxus vadászfegyverek	8000,-
Szajkó István: Sörétlövés	2200,-
Szekély Dénes: A lőpor és a töltény	2180,-
Vass Gábor: Nagy gázfegyver határozó	4990,-

Horgászat

Farkas Csaba: Balaton, hal-álom	500,-
Füstös Gábor: Wobblerek, Wobblerezés	1700,-
Fűrész-Dudás-Zellei: A halgazdálkodás	1699,-
Hunyadi Attila: A süllőhorgászat módszerei	1699,-
Igali Mészáros József: A hal, a horog és az ember	3100,-
Kászoni Zoltán: Hal és horgászat Erdélyben	2560,-
Krámer: Magyarország horgászható halai	1590,-
Lányi-Lányi: Magyar horgász enciklopédia	12980,-
Oláh Csaba: Rablóhalak büvöletében	1700,-
Papp Károlyné, dr.: Vízről, halról horgászoknak	950,-
Természetkalauz: Édesvízi halak	2500,-

Kutya

A szolgálati kutyák tenyésztése	2730,-
Bába Károly: A magyarvizsla	1085,-
Bíró Andor: Kutyakiképzők kézikönyve	2800,-
Horváth Z.: A kutya és a macska betegségei	3900,-
Király Klára: Jagdterrier	1490,-
Kutyatár: A magyar vizsla	1950,-
Nickl, Andreas: Kutyáink tanítása és nevelése	1990,-
Varga-Nagy: A legnépszerűbb terrier	1390,-

Növény

Aichele-Bechtle: Mi virít itt?	3500,-
Aschenbrenner Éva: Gyógynövénypatika	2800,-
Galambosi: Fűszernövények és gyógynövények	2500,-
Molnár A.: Magyarország legszebb növényei	1200,-
Németh Imréné: A gyógynövények nagykönyve	1890,-
Természetkalauz: Cserjék, Fák	2500/db

Természetudomány

Alexay Zoltán: Évszakok	3980,-
Határozó kézikönyvek: Emlősök	2800,-
Hecker, Frank: Az erdő állatai és növényei	2680,-
Nagy László: Vadászgörények a családban	2998,-

Gomba

Carluccio, Antonio: Gombák könyve	5500,-
Gerhardt, Ewald: Gombagyűjtés okosan	2499,-
Gminder-Böhning: Melyik ez a gomba?	3999,-
Laux, Hana E.: Ehető vagy mérgező?	2680,-
Montag, Karin: Gombák	2680,-
Rimóczi Imre dr.: Gombaválogató 1-9.	2690/db
Szabó I.: A csiperkegomba természetése	1078,-
A laskagomba	1790,-
Szili István: Gombatermesztők könyve	4900,-

Madár

Határozó kézikönyvek: A világ madarai	3200,-
Hume, Rob: Madárlesen	5900,-
Juhász Lajos: Kertek, parkok madarai	2500,-
Koczka A. Krisztián: Magyarország madarai	3990,-
Varga Zoltán: Ők élnek Pannóniában	4990,-

Lovas

Busch, Clarissa: Ló és lovas összhangja	2900,-
Határozó kézikönyvek: Lovak	2800,-
Horváth Zoltán, dr.: Lóbetegségek	7900,-
Mihók-Pataki: Lófajták	2700,-

Boros

Eder, Reinhard: Borhibák, borbetegségek	2900,-
Eperjesi-Kállay-Magyar: Borászat	5400,-
Rácz József: Bor és gomba	2200,-
Somlyay István, dr.: Gyakorlati borászat	1780,-
Steidl Róbert: Borosgazdák könyve	3500,-

Gyerekeknek

Fekete István: Vuk	1790,-
Fekete István, ifj.: Csí és Vit meg az emberek	1490,-
Karácsonyi Dezső: Mesék az erdőszékből	3500,-

Szakácskönyvek

Cey-Bert Gyula: Hunok és magyarok konyhája	2500,-
Geopen: Négyszáz éves házsi süteményei	3500,-
Halak, vadak, szárnyasok könyve	850,-
Liptai Zoltán: Száz magyar ételcsoda	5980,-
Oriskó Ferenc: 88 ünnepi halétel	2999,-
Scholz, Wolfgang: Sajtgártás házilag	3360,-
Somlai Sándor: 126 étel nyúlhúsból	2800,-
Sütemények és torták	1590,-
Szűjjártó Gabriella: Több száz izes házsi recept	3500,-
Vadételek	300,-
Williams-Sonoma: Évszakok konyhája	6990,-

Egyéb termékeink

Vadriasztó	980,-
------------	-------

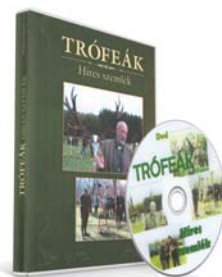
Webáruházunk teljes kínálata
a www.vadaszlap-online.hu honlapon található!
 Valamennyi árucikk megrendelhető:
Vadászlap Kft.
 1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
 Telefon: +36-70/702-5000,
 Tel./fax: +36-1/242-0042
 e-mail: info@vadaszlap.hu
Megrendelését
postai utánvétellel szállítjuk.

Tróféák – Híres szemlék

3800 Ft

A „Tróféák – Híres szemlék” film „receptje” merőben egyszerű hozzávalókból állítható össze: gímszarvasagancsok és dámlapátok temérdek mennyiségben, 60 percnyi játékidőbe zsúfolva, néhol kiegészítve kőszáli kecske, barnamedve, vaddisznó és szürkefarkas tróféákkal. Ez a DVD a Magyarország híres vadászterületei által szervezett trófeaszemlék, illetve a FeHoVa szakmai kiállítás trófea-bemutatóinak világát hozza közelebb a képernyő előtt ülő nézőhöz. A szemléltetett tróféák bepillantást engednek a városok határain túl húzódó erdők lakóinak erdőzúgással megzenésített, rejtélyes világába. Végkonklúzióként elmondható, hogy a korong tartalmas csemege, egyben érdekes kedvcsináló lehet a vadászat iránt – szakmailag vagy csak hobbiként – érdeklődők, illetve a természet szerelmei számára.

K.M. ★★★★★☆

Úti- és vadásznaplóm Indiából és a Himalájából

6200 Ft

Fantasztikus utazás ma már elképzelhetetlen körülmények között. A szerző, mint a két világháború közötti időszak vezető magyar arisztokráciájának tagja, családi-politikai kapcsolatai révén, valamint egykori oxfordi diákként kötött ismeretségei, barátságai kapcsán jutott el álmai vadászmezőire, Indiába. A közel féléves expedíció alatt az óceántól Afganisztán és Tibet határáig sok ezer kilométert tettek meg, nagyrészt a helyi uralkodók, a felfoghatatlan gazdagságú maharadszák vendégeként és támogatásával autón, hajón, ló-, öszvér- és elefántháton. Az igazi megpróbáltatást azonban a többhetes gyalogos expedíció jelentette a hegyi vad birodalmába. A könyv értékét nem csak az általa el ejtett 87 vad elejtésének olvasható elmesélése, hanem egy mára végleg eltűnt világ embereinek, pompájának és életmódjának színes, élvezetes leírása adja.

S.E. ★★★★★★

Erdélyi szarvasok és medvék nyomában

2500 Ft

Thurn-Rumbach István kitudó vadász és remek tollú író volt. A két világháború között Eszterházy Lászlóval, Storcz Mátyással és Fuchs Antallal együtt sokat tettek a hazai vadászati kultúra fejlesztéséért. Ízes nyelvezete kifejező és izgalmas, az írások hangulatvilága hasonló Maderspach Viktoréhoz. Közel két évtizedes tapasztalataival a Kárpátok vadonjának szépségeit ismerteti Thurn-Rumbach István „Erdélyi szarvasok és medvék nyomában” című, a Lazi Kiadó gondozásában a közelmúltban megjelent novelláskötete. Írásait a szerző úgy válogatta össze, hogy mindenki levonhassa a tanulságokat, aki a Kárpátokban szeretne vadászni. A történet az 1920-as esztendőben kezdődik, amikor írója „üres fejjel”, irodalmi ismeretek nélkül vágott neki a festői táj megismerésének. A kötetet a szerző eredeti fényképeivel illusztrálják, a függelékben pedig tanácsokat kapunk a kárpáti vadász felszereléséről is.

F.B. ★★★★★★

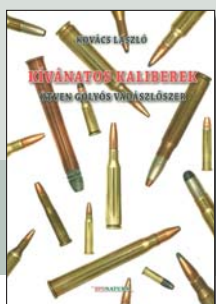

Őzbakos videójelenetek

2500 Ft/db

A már megszokott kiváló minőségben láthatjuk Blaumann Ödön két legújabb, kizárólag az őzbakokról készített filmjét. A legtöbb vadász számára a torz-, a rendellenes agancsalakulású bakok különlegességeket jelentenek. A „Rendellenes, és torz agancsú őzbakok” című, közel negyvenperces film elején a selejtezés ismérveit hallgathatjuk meg. A filmben felbukkan egy-egy, igazán nem hétköznapi látvány, például parókás suta. Természetesen több tucat agancstörésről, félszárú, mechanikai sérülés miatt torzult agancssal is találkozhatunk. Másik aktuális filmje az „Őzbak csalásra” 35 perces jelenet-sorozat, ahol az őzagancs formái sokféleségét, mint a természet egyik legváltozatosabb és legcsodálatosabb képződményeit mutatja be. Rövid jelenetek szemléltetnek egy-egy csalásipos őzhívást. A film első részében kizárólag az őzhívással, a második részében az elejtéssel foglalkozik.

F.B. ★★★★★☆

Kovács László:
Kívánatos kaliberek
2300,-

Takács Viktor:
Egy vérből való vagyunk
DVD
2850,-

Bárony István:
Nyomról nyomra
2730,-

dr. Ignác Magdolna:
Oroszországi vadászatok
DVD
3000,-

Mara-Sepsi:
Farkasaink
2500,-

Kalapszalag
1200,-

Vadászjelöltek figyelmébe!

8x4 órás (péntek délutánként megtartott)
vadász- és fegyvervizsgára előkészítő
tanfolyamokat indítunk.

A tanfolyam nálunk a legolcsóbb, 50 ezer forint.
A tanfolyam résztvevőinek a vizsgalövészetet
és a vadászvizsgát is megszervezzük.

A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli
vadásztársasági tagságot és apróvadás
vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok – létszámtól függően –
kéthavonta indulnak.

Jelentkezés
és további felvilágosítás:
Vadászati Kulturális Egyesület
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: 06-1/242-0042
e-mail: vke@vadaszati.kultura.hu
Tanfolyamvezető: dr. Balázs István:
06-70/702-5041, 06-30/492-8962

Engedélyszám: 1/620020

Hubertus Vadásziskola

A vadászat gyakorlatát szem előtt tartó képzéssel
segítjük a jelentkezők sikeres vizsgáját és első lépé-
seit a vadászterületeken!

Az Állami Vadász- és Fegyverismereti Vizsgára felkészítő
tanfolyamunkon több évtizedes oktatási gyakorlattal ren-
delkező előadók, neves szakemberek (a tananyag szerzői)
segítik a résztvevők fölkészülését.

A 70 órás program elméleti részét szombat délelőttön-
ként tartjuk Gödöllőn a Szent István Egyetem VadVilág Meg-
őrzési Intézetében.

Az összes óraszám közel harmadát a gyakorlati
ismeretek és készségek elsajátításával a lőtérre és
a terepen töltik a hallgatók, nagy tapasztalattal ren-
delkező szakemberek vezetésével. Ekkor sajátíthatják
el a biztonságos fegyverkezelés alapjait és ismerkedhetnek
meg (többek között) a vadászat módszereivel.

A 70 óra nem kevés, de szükséges a sikeres vizsgához!

A hallgatóink kedvezményes áron vásárolhatják meg a
felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot.

A HUBERTUS Vadásziskolában tanuló hölgyek - külön ked-
vezményként - ajándékba kapják a könyveket! (Vadásziskola,
Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései, Amit a fegyverismereti
vizsgán tudni kell) További információ a honlapunkon!

KIADVÁNYAINK

Vadásziskola: 6490 Ft
Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései: 2490 Ft
Amit a fegyverismereti
vizsgán tudni kell: 2490 Ft
Amit a nagyvadról tudni illik (DVD): 4690 Ft

Érdeklődés, jelentkezés:

HUBERTUS Kft. Reg. szám: 13-0473-04
1024 Budapest, Ady E. u. 1. (Gubritzky Mária)
tel.: 316-0469, 316-0470, 315-1451, 315-1480
fax: 316-0471 • e-mail: hubertus@hubertus.com

www.hubertusvadasziskola.hu

ORYX

VADÁSZBOLT & FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORYXFEGYVER.HU

RECKNAGEL online katalógus
a weboldalon

távcsőszerelekek és
alkatrészek kizárólagos
forgalmazója

Csőcsere,
kalibermódosítás
Lothar Walther csővel
Teljeskörű fegyverjavítás
Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

VADÁSZFELSZERELÉSEK

A-TÓL Z-IG

Verhetetlen áron

5% -os kedvezménykód: **VC-lap1**

WWW.VADASZCUCOK.HU

Vadászati megafó

www.ikonhunting.com

Vadászatszervezés

Őzbakvadászat 20.000 Ft-tól

Vadászsa végig a világot velünk...
„Verhetetlen áron” Tel: 0620/241-65-09

DIANA SIÓFOK

VADÁSZBOLT

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352

e-mail: diana1@enternet.hu

8600 Siófok, Szent László u. 39.

Blaser
márkakereskedés

A JÓ HÍRNÉV KÖTELEZ!

Vadászatra kész fácánt,
valamint királyfácánt
Balatonnagyberekéből!

Hubertus Agráripári Bt.

8713 Kéthely,

Sáripusztai hrsz.: 0275

Schilli Péter fácántelep-vezető

Tel: +36-30/386-4244

E-mail: peter.schilli@hubertus.hu

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg
a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett
digitálisan vezérelt automata etetővel.
Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik
a hazai vadászterületeken, a vadgazdák
teljes megelégedésére

2 év garancia!

Több berendezés megvásárlása esetén
10 %-os kedvezmény!

Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:

Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.

Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427

info@vadeteto.hu

www.vadeteto.hu

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.

T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:

H-P: 8-17-ig

Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gáz- és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távcsőszereles
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ
TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk

Blaser vadászfegyverekkel,
Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel,
Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

„Dicsértessék a Bakony”

A betyárok is megnyalnák a tíz ujjukat

Fuchs Antaltól kölcsönöztük egyik könyvének címét, mivel nemcsak a táj szépsége, de az ott készült étek is megérdemlik a dicséretet. A Vadászati Kultúra Napiján csak azért nem kerültek dobogós helyre a bakonyiak, mert a remek ételsorhoz nem a leginkább hozzáillő borokat kínálták a zsűrinek.

A Bakonyerdő Zrt. Bakonybéli Erdészetiének főzőcsapata (Adorjánné, Prevics Erzsébet, Ángyán Józsefné, Supán Gyuláné és Somogyi Tamás) elegáns megjelenésével méltó módon képviselte a nagyhírű erdőgazdaságot Nádásdladányban, a Vadétek Országos Főzőversenyén. Az igényes kiállítást hasonlóan igényes menüvel tisztelték meg. Egyre inkább terjed a különlegességek készítése is a főzőversenyeken, ami semmit sem von le az „egyszerű” pörkölték értékéből – csak éppen nem lehet összehasonlítani egymással a kétféle szakácművészetet.

Szépen tálalt, háromfogásos menüjükben előételként „Mandarinos vadkacsa salátafészekben, medvehagymás-joghurtos öntettel” szerepelt, míg a desszertet a varázslatos nevű „Rejtekadó erdőkehely” képviselte. Fő fogásukat ajánljuk mindenki – főleg az ínyencek – figyelmébe:

- som

Mogyorókéregben sült dämgerinc, forró erdei gyümölccsel és túrógombóccal

Hozzávalók:

dämgerinc csont nélkül, durvára tört mogyoró, tojás, liszt, vaj (vagy margarin), cukor, erdei gyümölcskeverék, túró, tej, búzadara, só, fahéj, narancs, citrom, friss mentalevél, vadfűszer-keverék.

Elkészítés:

A dämgerincet ujjnyi vastag szeletekre vágjuk, tenyerünkkel megnyomkodjuk, bedörzsöljük vadfűszerrel és 1-2 órát pihentetjük. Közben elkészítjük a forró gyümölccsragut: cukrot barnára hevítünk, belereszeljük a citrom és a narancs héját, megszórjuk fahéjjal, majd rátesszük a gyümölcskeveréket. Addig forraljuk, míg mártás sűrűségű nem lesz. A túrógombóchoz készítünk egy jóízű tejbedarát, hozzákeverjük a túró és vizes kézzel gombócokat formázunk belőle. A befűszerezett húst először lisztbe, majd tojásba, végül a durvára tört mogyoróba forgatjuk és forró vajon aranybarnára sütjük. A tál egyik oldalára rakjuk a forró gyümölccsragut, bele a fehér túrógombócot, másik oldalra a hússzeleteket, amit mentalevéllel díszítünk.

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825

Adószám: 13468426-2-13

Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Csekő Sándor**
sandorcseko@vadaszlap.hu

Szakmai lektor: **Homonnay Zsombor**
homonnay@vadaszlap.hu

A kiadó titkára: **Farkas Bertram**
farkasb@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: +36-1/242-0042
flotta mobil: +36-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

VADÁSZLAP

ISSN 1215-6159 (nyomtatott)

Felelős szerkesztő: **Somfalvi Ervin**
somfalvi@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő: **Wéber Ferenc**
fefer@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:
Agyaki Gábor, agyaki@vadaszlap.hu
Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de

Munkatárs: **Mészáros Judit**
mjudit@vadaszlap.hu

Megjelenik havonként a megelőző hónap utolsó hetében.
Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft
Az előfizetési díj 2011 végéig: 3750 Ft

Előfizethető belföldi postautalványon, átutalással a 65100149-11301439 számú számlára, a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt. és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza: MédiaLOG Zrt.

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-455-959
Fax: 0264-455-969
e-mail: difuzare@kronika.ro
Előfizetési díj havonta: 13 RON

PHI
PHARMA PRESS

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**
Felelős vezető: **Dávid Ferenc**

VADÁSZLAP ONLINE

információs magazin
ISSN 1588-1229 (online)

Kapcsolat:
www.vadaszlap-online.hu
www.vadaszlap-online.eu
www.vadaszlap-online.com

Munkatársak:
Földvári Attila attila.foldvari@vadaszlap.hu
Kókai Márton marton.kokai@vadaszlap.hu

Az Európai Vadászújságírók Szövetségének tagja

Magyar VADÁSZLAP • 2011. július

The Ultimate
Visual Experience

A Carl Zeiss új alap céltávcsőve -
megvilágított irányzójellel, a 2. képsíkban.

ÚJ
Megvilágított
60-as irányzójel

Prémium céloptika aktív vadászatra

A Duralyt céltávcsöveket már megvilágított, 60-as irányzójellel is lehet rendelni. A finom, jól látható megvilágított pont ideális nappali vadászatra, célfedése minimális a teljes nagyítási skálán. A Duralyt céltávcsövek minden vadászati szituációban tökéletesek pontos optikájuk és ellenállóságuk által. A Carl Zeiss kiváló képalkotást garantál, kivételes élességgel és részletgazdagsággal.

Duralyt céltávcsövek aktív vadászatra, megvilágított vagy nem megvilágított irányzójellel: Duralyt 1.2 - 5 x 36, 2 - 8 x 42 és 3 - 12 x 50, német gyártmány

ÚJ: Duralyt céltávcső megvilágított irányzójellel

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u.48.
tel: 52/521-092
email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

We make it visible.

PURINA® FÁCÁNTAKARMÁNYOK

Használja Ön is a
PURINA® fácántakarmányait
napos kortól egészen a vadászatig!

Megbízható alapanyagokkal,
speciális kiegészítőkkal,
kimondottan a fácánok
igényeinek megfelelően
készült takarmányainkkal,
a legoptimálisabb költséggel
tudja nevelni madarait!

**PURINA® EGYÜTTMŰKÖDÉS
EGY KIVÉTELES SIKERRE!**

Kérje ajánlatunkat honlapunkon
(www.purinatakarmany.co.hu oldalon a
Kapcsolat menüpontban) vagy érdeklődjön
Tokaji Istvánnál a 06/30-645-2551 telefonszámon!

AGRIBRANDS Europe Hungary zRt.

5300 Karcag, Madarasi út 0399. hrsz., Tel.: 06-59/507-221, Fax: 06-59/507-214

1134 Budapest, Váci út 37., Tel.: 06-1/236-4500, Fax: 06-1/236-4501

7400 Kaposvár, Dómbóvári út, Tel.: 06-82/529-150, Fax: 06-82/529-160

E-mail: vevoszolgalat@cargill.com • Weboldal: www.purinatakarmany.co.hu

A Purina® és a Checkerboard a Nestlé Purina PetCare vállalat védjegyei.

PURINA®